

കലാകൗമുദി

334

എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്

ജനുവരി 24, 1982

വില: 1 രൂപ 30 പൈസ

എഡിറ്റർ: എം. എസ്. മണി

സഹപത്രാധിപന്മാർ

എസ്. ജയചന്ദ്രൻ നായർ

എൻ. ആർ. എസ്. ബാബു

കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസിന്റെ സ്പെഷ്യൽ റിപ്പോർട്ടുകൾ

ഇന്ത്യയുടെ ഒരു യഥാർത്ഥ
നേതാവ്

4

മഹാരാഷ്ട്ര മുഖ്യമന്ത്രി അത്തുലെ രാജിവച്ചൊഴി
ഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതനത്തിന്
വഴിതെളിച്ച കാരണങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരുന്നു?
കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസിന്റെ റിപ്പോർട്ട്.

സാധാരണക്കാരും

അസാധാരണക്കാരും

6

കേരള രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ച് കെ. എൻ. എസ്.
ലേഖകന്റെ കുറിപ്പ്.

അവിടെ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ?

8

ഈ പ്രവഞ്ചത്തിൽ മറ്റൊരാളെങ്കിലും ജീവിക്ക
ട്ടുണ്ടോ എന്നു കണ്ടുപിടിക്കാനുതകുന്ന സാങ്കേതിക
വിദ്യ ശാസ്ത്രജ്ഞർ പാകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

വെള്ളിമാടുകുന്നിൽ

ഒഴുകിയ ചോരപ്പഴ

10

ഒരു മാനസികരോഗിയുടെ വിഭ്രാന്തിയായിരുന്നോ
വെള്ളിമാടുകുന്നിൽ ഒരു ആദിവാസി കുടുംബം
കൊലചെയ്യപ്പെടാൻ കാരണം?

സ്പെഷ്യൽ ഫീച്ചർ

ഗതകാലസ്മരണകളുടെ

12

ഒരു കോവിലകം

കേരള സംസ്കാരത്തിന്റെ വിളനിലമായിരുന്ന
ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകത്തെക്കുറിച്ച് ശ്രീ. വി. മുരളി
ധരൻ നായർ തയ്യാറാക്കിയ ഫീച്ചർ.

കവിത

ജനവരിക്കവിതകൾ

സുഷ്ശ്രീ കെ. വി. ബേബി, സന്തോഷ്

എ. ജയചന്ദ്രൻ, സി. കൃഷ്ണൻനായർ 22

ലേഖനം

അതുല്യനായ കൃഷിശാസ്ത്രജ്ഞൻ

ശ്രീ. ആർ. ഹേലി 8

ഒരു പാമ്പുതീനി ആമ

ശ്രീ. കെ. രാജേന്ദ്രബാബു 18

ചേട്ടന്റെ നിഴലിൽ.

ശ്രീമതി ലീലാദാമോദരമേനോൻ 25

എ. കെ. ജി. പിറന്ന ഗ്രാമത്തിന്റെ കഥ

ശ്രീ. കണ്ണപ്പപ്പട്ടാമ്പൻ 34

കഥ

അശ്വാത്രവനായ വരന്റെ വരവും പോക്കും

ശ്രീ. സക്കറിയ 20

നോവൽ

മൃത്യുകന്യക

ശ്രീ. ശ്യാമപ്രസാദ് 28

ദൈവമക്കൾ

ശ്രീമതി സാറാ തോമസ് 32

പലവക

നിർഭയനായ പാർലമെന്ററിയൻ

5

പുളം ചിന്താവിഷയമായ സീത

7

ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ

ശ്രീ. പോൾ കല്ലാനോട്ട് 19

താളം തെറിയ ഭാവനയും കോഴിക്കോടൻ

31

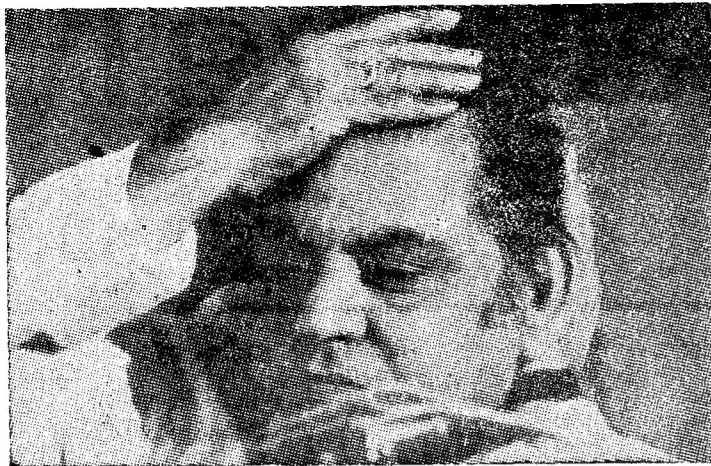
നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു ഡോക്ടർ

ഡോ: ജി. വേലായുധൻ എം. ഡി. 42

മുഖച്ഛിത്രം

കവർസ്റ്റോറി

ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകം

അനൂലെ

ഇന്ത്യയുടെ ഒരു യഥാർത്ഥനേതാവു്

പലതരം സ്പർശകളുമായി പരിചയമുണ്ടു് എന്നിടം. എന്നാൽ ഓരളിൽ മാത്രം ഇത്രയേറെ അധികാരം കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ട്രസ്റ്റിനെപ്പറ്റി ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. ഗവൺമെൻ്റ് മുൻകൈയെടുത്തു് സ്പർശ രൂപീകരിക്കുകയും അതിൽ ഗവൺമെൻ്റിന് നിയന്ത്രണമൊന്നുമില്ലാതിരിക്കുകയും, അസാധാരണമാണു്. അനൂലെ മുഖ്യമന്ത്രിയല്ലാതായിത്തീർന്നപ്പോൾ, ട്രസ്റ്റിന് ഗവൺമെൻ്റ് നൽകിയ രണ്ടുകോടി രൂപയിൽപ്പോലും നിയന്ത്രണമുണ്ടാകുകയില്ലല്ലോ—ട്രസ്റ്റ് പിരിവുവിശേഷം കോൺഗ്രസ്സുകാരനായ രജനി പട്ടേൽ പറയുകയുണ്ടായി. ഹൈക്കോടതി വിധി മാനിച്ചു് അബ്ദുൽ ഹമീമാൻ

മുണാൾ ഗോറെ

അബ്ദുൽ റഹിമാൻ അനൂലെ ഇന്ത്യയ്ക്കു്

ചേർന്ന നേതാവായിരുന്നു. അധികാരം

സ്വന്തം ഉയച്ചു് വെച്ചു് ഉപയോഗിച്ച നേതാവു്. പക്ഷേ, കോടതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ഭാഗ്യാനുഷ്ഠാനത്തിന് തടസ്സമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണു്.

അനൂലെ മഹാരാഷ്ട്ര മുഖ്യമന്ത്രി സ്ഥാനം രാജിവയ്ക്കുമ്പോൾ, രജനി പട്ടേൽ വേവലാതിപ്പെട്ടപ്പോലെ ഗവൺമെൻ്റിന് രണ്ടുകോടി രൂപ മാത്രമല്ല നഷ്ടമായതു്. ഏഴു സ്പർശകളിലായി സർവ്വപിച്ചു മുപ്പതു കോടി രൂപയാണു് അനൂലെയുടെ കൈയിൽ വന്നു കേറിയതിരിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യരെപ്പോലും വിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ സാധിക്കുന്ന ഇന്ത്യയിൽ, മുപ്പതു കോടി രൂപ വിരൽത്തുമ്പുകൾക്കടിയിലുള്ള ഒരാളിന്, അതു് അനൂലെയെപ്പോലൊരു രാഷ്ട്രീയ ഭാഗ്യാനുഷ്ഠാനം എന്തൊക്കെ ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല! ഇന്ദിരാ കോൺഗ്രസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനൂലെ അധികാരത്തിൽ തുടരുന്നതു് തുടരാതിരിക്കുന്നതു് നിസ്സാരകാര്യമാണു്. അനൂലേക്ക് തിരിമറിയം നടത്താൻ കൈയിൽക്കിട്ടിയ മുപ്പതു കോടി രൂപയാണു് ഇന്ദിരാ കോൺഗ്രസ്സ് ഹൈക്കോടതി വിധിന്റെ ഉറക്കം കെട്ടത്താൻ പോകുന്നതു്. പിന്നീടു് പ്രതിഭാ പ്രതിഷ്ഠാൻ എന്ന പേരിലായ ഇന്ദിരാഗാന്ധി പ്രതിഭാ പ്രതിഷ്ഠാൻ ട്രസ്റ്റിനുവേണ്ടി അനൂലെ അധികാരം ദുർവ്വിനിയോഗം ചെയ്തു് കോടിക്കണക്കിനു രൂപ പിരിച്ചെടുത്തുവെന്നു് സാമന്തീയായ ശാലിനി തായി പട്ടേൽ ആണു്. (മന്ത്രിസഭയിൽ നിന്നും ഇവർ പുറത്താക്കപ്പെട്ടു) ആദ്യ വെടിപൊട്ടിച്ചതു്. മുഖ്യമന്ത്രി പദം മാത്രമല്ല, ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ പേരും സ്പർശ പിരിവിനായി അനൂലെ ഉപയോഗിച്ചതായി കാരപ്പെടുത്തിയ അച്ഛൻ ഓരോ സ്പർശപിരിച്ചു തുകയുടെ കണക്കും വെളിപ്പെടുത്തി. ഇന്ദിരാഗാന്ധി പ്രതിഭാ പ്രതിഷ്ഠാൻ—5.2 കോടി രൂപ, കൊങ്കൺ ഉന്നതിമിത്ര മണ്ഡൽ—12.06 കോടി രൂപ, റെയ്ഗഡ് പ്രതിഷ്ഠാൻ—1.79 കോടി രൂപ, ശ്രീവർദ്ധൻ ട്രസ്റ്റ്—2.3 കോടി രൂപ, അമ്പട്ട് ട്രസ്റ്റ്—6.94 കോടി രൂപ, മഹാസംഘ പ്രതിഷ്ഠാൻ—94 ലക്ഷം. ഈ സ്പർശകൾക്കെല്ലാം പ്രത്യേകതയുണ്ടായിരുന്നു. കൊങ്കൺ അനൂലെയുടെ നാടാണു്. റെയ്ഗഡ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജില്ലയാണു്. മഹാസംഘ അദ്ദേഹത്തിന്റെ താലൂക്കുമാണു്. അമ്പട്ട് എന്ന ഗ്രാമത്തിലാണു് അനൂലെ ജനിച്ചതു്. ശ്രീവർദ്ധൻ നിയമസഭാ സീററിൽ നിന്നാണു് അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതു്. ലണ്ടനിൽ സ്ഥിരമായി താമസി

ശാലിനി പട്ടേൽ

നിർഭയനായ പാർലമെന്റേറിയൻ

ഭരണീയനരാവസ്ഥക്കാലത്തു് ജ്യോതിർമ്മയി ബാസുവിനെ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചിരുന്ന ജയ് പൂർ തന്നെയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമശയ്യ തെക്കിയതെന്നതു് യാദൃച്ഛികമായിരിക്കാം. റെയിൽവേക്കു വേണ്ടിയുള്ള പാർലമെൻ്ററി കൺസർട്ടേറ്റീവ് കമ്മിറ്റിയിൽ പങ്കെടുക്കാനായിരുന്ന പാടല നഗരമെന്നു് പ്രസിദ്ധമായ ആ നഗരത്തിൽ അദ്ദേഹം എത്തിയതു്. ചൊവ്വാഴ്ച പുലർച്ചയ്ക്കു് ബാസു തികച്ചും ഉന്മേഷവാനായിരുന്നു. കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ റെയിൽവേ സർക്യൂട്ട് ഫോസിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന തിന് അഞ്ചുമിനിട്ടുമുമ്പു് അദ്ദേഹത്തിന് കടുത്തനെഞ്ചുവേദന അനുഭവപ്പെടുകയും ഉടൻതന്നെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന റെയിൽവേ ഡോക്ടർ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു. ജയ് പൂർ എസ്.എം.എസ്. ആശുപത്രിയിലെ ഏറ്റവും ഹൃദികീടാസാവിശ്യമായ ഡോക്ടർ ഹൽജിയായു. എത്തി. പക്ഷേ അവരുടെ ശ്രമങ്ങൾക്കൊന്നും, അറുപത്തൊന്നു വയസ്സുകാരനായ ആ പ്രാലംഭ പാർലമെന്റേറിയന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. പശ്ചിമ ബംഗാളിലെ ഡയമണ്ട് ഹാർബർ സീററിൽ നിന്നും ലോക്സഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജ്യോതിർമ്മയി ബാസു രേണാധികാരികളുടെ ഉറക്കം കെട്ടത്തിയ ഗൗന നായൊരു പാർലമെന്റേറിയനായി

രുന്നു. 1920-ൽ ജനിച്ച ബാസു ജെ.ബി. ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലും ബംഗബാസു കോളേജിലും പഠിച്ചു. രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധകാലത്തു് പട്ടാളത്തിൽ കമ്മീഷൻഡ് ഓഫീസറായി. സൈനിക സേവനത്തിനുശേഷം ഒരു തേയിലക്കമ്പനിയിൽ ടി ടെസ്റ്ററായി ജോലിനോക്കി. തുടർന്നു് ഇംഗ്ലണ്ടിലെയും ഇന്ത്യയിലെയും ചില സ്ഥാപനങ്ങളിൽ എക്സിക്യൂട്ടീവായിരുന്നു. ഇക്കാലത്താണു് ബ്രിട്ടീഷ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു

ജ്യോതിർമ്മയി ബാസു

പാർട്ടിയുമായി അടുത്തതു്. 1954-ൽ ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയതോടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അനുഭാവിയായി. 1967-ൽ ലോക്സഭയിലേക്കു് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജ്യോതിർമ്മയി ബാസു, തന്നെ ഒരു പാർലമെന്റേറിയനാക്കിയതു് എ. കെ. ജി. യായിരുന്നവെന്നു് കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. “എ. കെ. ജി. യുടെ പുഞ്ചിരിയിൽപ്പൊതിഞ്ഞ ഗൗരവങ്ങളാണു് അറിയപ്പെടുന്ന പാർലമെന്റേറിയനാക്കി എന്നു വളർത്തിയതു്,” അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എൽ. എൻ. മിത്ര ഉൾപ്പെടെ പോണ്ടിച്ചേരി ലൈസൻസ് കോളേജും, മാതൃനി കാർപാലതി എന്നിങ്ങനെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ നിരവധി അഴിമതികൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതിൽ മുൻകൈയെടുത്ത ജ്യോതിർമ്മയി ബാസുവിനെ അടിയന്തരാവസ്ഥക്കാലത്തു് അറസ്റ്റുചെയ്യുകയും കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനേക്കുറമായ വോൾട്ടേജുള്ള വൈദ്യുതി വിളക്കുകൾ രാപകൽ ഏറിത്തുണിയിരുന്ന ഒരു മുറിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ മാസങ്ങളോളം പൂട്ടിയിട്ടു. മാനസികമായി തകർക്കുകയായിരുന്നു ഉദ്ദേശം. പക്ഷേ, ചൊലിസിന് അതിനു സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും അതോടെ അദ്ദേഹം ഏറ്റുവാങ്ങുകയോണമെന്നായി. വാർഷികമായിരുന്നില്ല. ലോക്സഭയിൽ ജ്യോതിർമ്മയി ബാസുവിനെ ശ്രദ്ധേയനാക്കിയതു്. താൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ തലനാരിഴ കീറി പഠിക്കുകയും, രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവ നിറുത്തിവെച്ചു് ഭരണകൂടത്തെ ഗാഢമായി പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു അദ്ദേഹം. നിർഭയനായ പാർലമെന്റേറിയൻ എന്ന റെറാക്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. അന്താരക്കാർ അപൂർവ്വവർഗ്ഗമായിത്തീർന്ന ഇക്കാലത്തു് ജ്യോതിർമ്മയി ബാസുവിന്റെ മരണം അപരിഹാര്യമാണു്.

ക്കുന്ന അനൂലെയുടെ സുഹൃത്തായ നിമിശ് സെതിയായുടെ പേരിലായിരുന്നു ഏഴാമത്തെ ട്രസ്റ്റ്. മന്ത്രാലയത്തിലെ ഓവൽ ഓഫീസിൽനിന്നും പുറത്തുപോകേണ്ടി വന്നാൽപ്പോലും അനൂലെയുടെ നിഴൽ പോലെ ഈ സ്പർശകളിൽ അനൂലെ തുടരുന്നവിയും, സ മർത്ഥ മായാണു് സ്പർശരേഖകൾ തയ്യാറാക്കിയതു്. ഈ സ്പർശകളൊന്നും നിയന്ത്രിക്കുന്നതു് മുഖ്യമന്ത്രിയല്ല. ബാരിസ്റ്റർ അനൂലെയാണു്—ശാലിനിയായി പട്ടേലിന്റെ മുൻകൈയുള്ള വാക്കുകൾ അനൂലെയുടെ അന്തർഹിതം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതായിരുന്നു. സപ്ലിന്റേക്കാരും ദുർല്ലഭമായ സിമൻറു കോട്ട പകുവയ്ക്കുന്നതു്, വീടവയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഭൂമി വിൽക്കുന്നതു്. തേരിട്ടു് ഏറ്റെടുത്തതു വഴി കോടിക്കണക്കിനു രൂപ പിരിച്ചെടുക്കാൻ അനൂലെല്ല സാധിച്ചു. എന്നാൽ

ഇന്ദിരാ പ്രതിഭാ പ്രതിഷ്ഠാനുള്ള പണം സംഭരിക്കാൻ അദ്ദേഹം പ്രധാനമായും ആശ്രയിച്ചതു്, മഹാരാഷ്ട്രയിലെ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ ഖജനാവായ കരിമ്പുകൃഷിക്കാരെയാണു്. കരിമ്പുകൃഷിക്കാരിൽനിന്നു് ടണ്ണിനു് രണ്ടു രൂപ വീതം ലെവി പിരിച്ചു് സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മഹാരാഷ്ട്രയിലെ പഞ്ച സാരവ്യവസായം ഇന്ദിരാ പ്രതിഭാപ്രതിഷ്ഠാന്റെ ഖജനാവു നിറച്ചു. രാഷ്ട്രീയ ശക്തിക്കു് ശാലിനിയും, വസന്തരാവു മെല്ലാം പ്രധാനമായും ആശ്രയിക്കുന്നതു് പഞ്ചസാര വ്യവസായത്തെയാണു്. ഈ രംഗത്തേക്കുള്ള അനൂലെയുടെ നഴ്സുക്കയറും തങ്ങളുടെ സാധിനത്തിന് വിനയായിത്തീർന്നെന്നു കണ്ടതോടെ, ശാലിനിയും വസന്തരാവുവും അനൂലെല്ലെതിരെ തിരിഞ്ഞു. സംസ്ഥാന രാഷ്ട്രീയത്തിൽ

പട്ടേലുമാരുടെ തിരിച്ചുവരവു തടയാൻ പ്രതുമെടുത്തിരുന്ന അനൂലെ പ്രബലനായിത്തീർന്നതു് തടയേണ്ടതു് പട്ടേലുമാരുടെ നിലനില്പിന്റെ ആവശ്യംകൂടി യായി. സ്പർശപിരിവിന്റെ വിവരം പത്രങ്ങൾക്കു പോർത്തിക്കൊടുത്ത അവർ മൺമുട്ടിയുടെ അരികുമാത്രമേ കണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. പ്രസിദ്ധ പത്രപ്രവർത്തകനായ അരുൺ ചൂരിയാണു് അനൂലെയുടെ സ്പർശപിരിവിനെ നാഷണൽ സ്റ്റാൻഡർഡ് ലാക്കിത്തീർത്തതു്. സിമൻറുവിതരണം നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണത്തിലാക്കിയ അനൂലെ, ഒരു പാക്കു് സിമൻറിന് 40 രൂപ വീതം വാങ്ങിയിരുന്നു. ബോംബെയിലെ പ്രമുഖരായ കെട്ടിടനിർമ്മാണസ്ഥാപനമായ റഹോസിന് ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉടമ (ശേഷം 39-ാം പേജിൽ)

നമ്മുടെ അന്ത്യം എന്തിനാണ്
പഴയവർ: ശ്രീലക്ഷ്മി
ഒരു കറുപ്പാണ്..

സൂക്ഷിക്കണം

മുഖം.

ഏഷ്യയിൽനിന്നും പട്ടിണി അല്ലാ ലികമായെങ്കിലും അകറ്റുന്നിടത്താൽ കഴിഞ്ഞത് അറുപതുകളുടെ അവസാനത്തോടെ ഫിലിപ്പീൻസിലെ അന്താരാഷ്ട്ര നെൽ ഗവേഷണകേന്ദ്രം രൂപം നൽകിയ അത്യുല്പാദന ശേഷിയേറിയ നെല്ലിനങ്ങളുടെ വിപുലമായ കൃഷി കൊണ്ടാണ്. ലോകത്തിലെ ഉഷ്ണമേഖലാ പ്രദേശത്തെ നെൽകൃഷി സ്ഥലത്തിന്റെ മൊത്തം 30 ശതമാനത്തിലേറെയും 'ഇറി' എന്ന ഓമനപ്പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അന്താരാഷ്ട്ര നെൽഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും പുറത്തിറക്കിയ നെല്ലിനങ്ങളോ, അവയുടെ സന്തതിപരമ്പരകളോ ആണ് ഇപ്പോൾ വളർത്തുന്നത്. 'ഇറി' നൽകിയ അടൂർ നെല്ലിനങ്ങളാണ് കാർഷിക മേഖലയിൽ ഹരിതവിപ്ലവത്തിന് ബീജാവാരം നൽകിയത്. മാനവരാശി മുഴുവൻ അങ്ങനെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ മഹൽസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഡയറക്ടർ ജനറൽ എന്ന അസുലഭപദവിയാണ് മലയാളമണ്ണുമായി ബന്ധമുള്ള ഡോക്ടർ എം. എസ്. സ്വാമിനാഥൻ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു ഏഷ്യാക്കൗൺ ഇടം പ്രഥമമായിട്ടാണ് ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അധിപനായി നിയമിതനാകുന്നത്.

1960-ലാണ് ഫിലിപ്പീൻസിന്റെ തലസ്ഥാന നഗരമായ മാനിലയ്ക്ക് സമീപമുള്ള അന്താരാഷ്ട്ര നെൽഗവേഷണ കേന്ദ്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഭക്ഷ്യധാന്യമായ നെല്ലിന്റെ വിജയകരമായ കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഏഷ്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലെയും, ലാറ്റിൻ അമേരിക്കയിലെയും ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജനങ്ങളുടെ ജീവനും സമൃദ്ധവും സമൃദ്ധിയും സമാധാനവും നിലനിൽക്കുന്നത് എന്നതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് കോടിക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവിട്ട് നെല്ലു ഗവേഷണത്തിനായി ഇത്തരത്തിൽ ഒരു മഹൽസ്ഥാപനത്തിന് രൂപം നൽകാൻ ഫിലിപ്പീൻസ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ

അതുവുമായ കൃഷി ശാസ്ത്രജ്ഞൻ

നേർ വെളിച്ചത്തിലാണ് കോടിക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവിട്ട് നെല്ലു ഗവേഷണത്തിനായി ഇത്തരത്തിൽ ഒരു മഹൽസ്ഥാപനത്തിന് രൂപം നൽകാൻ ഫിലിപ്പീൻസ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ

സഹായത്തോടുകൂടി ഫോർഡ് ഫൗണ്ടേഷനും, റോക്ക് ഫെല്ലർ ഫൗണ്ടേഷനും മുന്നോട്ടുവന്നത്. ആഗോളപ്രശസ്തരായ നൂറുകണക്കിന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഉൾപ്പെടെ രണ്ടായിരംപേർ അവിരമമായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ഒരു അത്യുന്നത സ്ഥാപനമത്രെ ഇൻറർനാഷണൽ റൈസ് റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്. ഇതിന്റെ ഡയറക്ടർ ജനറലായി 56 വയസ്സുള്ള ഡോക്ടർ സ്വാമിനാഥൻ ഡി.സ്.ബർ 18-ാം തീയതിയാണ് നിയമിതനായത്. 1982 ഏപ്രിൽ മാസത്തോടുകൂടി എട്ടുവർഷക്കാലം ഇറിയുടെ ഡയറക്ടർ ജനറലായിരുന്ന ഡോക്ടർ റൈൽ ബ്രാഡിയുടെ സ്ഥാനം ഡോക്ടർ സ്വാമിനാഥൻ ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കുമെന്ന് മാനിലയിൽ നിന്നുള്ള 'ഇറി'യുടെ വാർത്താ ബുള്ളറ്റിൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ലോകത്തു് ഇന്ന് ഏറ്റവും കൂടുതൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യക്കാരനായ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ അമ്പത്താറുകാരനായ ഡോക്ടർ എം. എസ്. സ്വാമിനാഥനാണ്. ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ ഫ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷൻ അംഗമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഡോക്ടർ സ്വാമിനാഥൻ വികസനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള കാർഷിക ഗവേഷണസമ്പ്രദായങ്ങളുടെ സാർവ്വദേശീയ ഫെഡറേഷന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന പദവി ഇപ്പോൾത്തന്നെ അലങ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള വികസന രാജ്യങ്ങളിലെ കാർഷിക ഗവേഷണപരിശീലനപരിപാടികൾക്ക് സാർവ്വദേശീയ നേതൃത്വവും സഹായവും നൽകുന്ന സംഘടനയാണ് ഇത്.

കോയമ്പത്തൂരിലെ കാർഷികകോളേജിൽനിന്നും കാർഷികബിരുദം നേടിയ സ്വാമിനാഥൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കോബ്രിഡ് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്ന് 1952-ൽ ഡോക്ടറേറ്റ് ബിരുദം നേടി. തുടർ

ആർ. ഹേലി

ലോകത്തിലെ 14 സർവ്വകലാശാലകൾ ഇതിനകം അദ്ദേഹത്തിന് ഓണററി ഡോക്ടറേറ്റുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ ഡോക്ടറേറ്റു നൽകി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചത് ഫെഡറൽ റിപ്പബ്ലിക് ഓഫ് ജർമ്മനിയിലെ ബർലിൻ ടെക്നിക്കൽ സർവ്വകലാശാലയാണ്. കൂട്ടക്കില കേന്ദ്ര നെൽഗവേഷണസ്ഥാപനത്തിലെ സസ്യപ്രജനനവിഭാഗമായും, ഇന്ത്യൻ കാർഷിക ഗവേഷണസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഡയറക്ടറായും, ഇന്ത്യൻ കാർഷിക ഗവേഷണകൗൺസിലിന്റെ ഡയറക്ടർ ജനറലായും, കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിന്റെ കൃഷി മന്ത്രികാര്യാലയത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയായും അദ്ദേഹം ഇതിനു മുമ്പു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ ഫ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷന്റെ മെമ്പർ പദവി അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ വിവിധ അന്താരാഷ്ട്ര സംഘടനകളിൽ പ്രസിഡൻ്റ് വാഗ്ദാനം കൂടിയായ സ്വാമിനാഥൻ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു. 1972-ൽ ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ വികസനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ശാസ്ത്രീയ സാങ്കേതിക ഉപദേശകസമിതിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഒരിക്കലും ക്ഷോഭിക്കാതെ, വിനയാന്വിതനായി പെരുമാറുകയും ദീർഘനേരം രസകരമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഡോക്ടർ സ്വാമിനാഥൻ ലോകക്ഷ്യ കാർഷികസംഘടന

യുടെ കൗൺസിലിന്റെ ചെയർമാനായിരുന്നിട്ടുണ്ട്.

ലോകശാസ്ത്രംഗത്തെ എല്ലാ പ്രശസ്ത സംഘടനകളും അദ്ദേഹത്തിന് അംഗത്വം നൽകി ബഹുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ ദേശീയ ശാസ്ത്ര അക്കാദമി 'മേഘ നാഥസാഹാ മെഡൽ' നൽകിയാണ് അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചത്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ റോയൽ സൊസൈറ്റി ഓഫ് ലണ്ടൻ, അമേരിക്കയിലെ നാഷണൽ അക്കാദമി ഓഫ് സയൻസ്, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ ആര്യ യൂണിയൻ അക്കാദമി സയൻസ് എന്നിവയും അദ്ദേഹത്തിന് ഓണററി ഫെല്ലോഷിപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ മൂന്നു വിശിഷ്ട പ്രസിദ്ധീകരണ ശാസ്ത്രീയ സംഘടനകളുടെയും ഫെല്ലോഷിപ്പ് ലഭിക്കുക എന്നത് ഒരു അപൂർവ്വഭാഗ്യമാണ്. ഫിലിപ്പീൻസ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'റാമോൺ മഗ്സാസെ' അവാർഡ് 1971-ൽ കാർഷിക രംഗത്തു് അദ്ദേഹം നൽകിയ മഹത്തായ സംഭാവനകളെ ആദരിച്ച് ഡോക്ടർ സ്വാമിനാഥൻ ലഭിച്ചു.

ലോകത്തുള്ള അൻപതിനായിരം നെല്ലിനങ്ങളെ ഗവേഷണത്തിനും, പഠനത്തിനുമായി സർവ്വരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ശേഖരിച്ച് സഭാ സൂക്ഷിക്കുകയും, ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹത്തായ 'ഇറി'യുടെ പുതിയ ഡയറക്ടർ ജനറൽ കൃഷി ശാസ്ത്രത്തിന് നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ അതുല്യമാണ്. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യ റിസ്റ്റംഗ് ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങൾ ഇതിനകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവന അസൂയാവഹമത്രെ. അൻപതു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അദ്ദേ

എം. എസ്. സ്വാമിനാഥൻ

ഹത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള പരിശീലനത്തിൻ കീഴിൽ പ്രവർത്തിച്ച് ഡോക്ടറേറ്റ് ബിരുദം നേടിയിട്ടുണ്ട്.

അവിടെ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ?

റണ്ടായിരംകൊല്ലമുമ്പ് ലൂട്ടീഷ്യസ് പറഞ്ഞു: "ഈ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിൽ വേറെയും ഭൂമികളുണ്ട്; അവിടെ മനുഷ്യരും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്." മനുഷ്യർ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒരാളല്ല എന്നത് പരിത്രാസംകേ മുതൽതന്നെ നാം കരുതിപ്പോന്നിട്ടുണ്ട്.

നാം കരുതിപ്പോന്നതും പണ്ടു ലൂട്ടീഷ്യസ് പറഞ്ഞതും ശരിയാണോ എന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഉതകുന്ന സാങ്കേതിക വിദ്യ ശാസ്ത്രജ്ഞർ പാക്കപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണിപ്പോൾ.

ഒരു ചെറിയ യന്ത്രം തയ്യാറായിരിക്കുന്നു, വളരെ തുച്ഛമായ ചെലവിൽ ഉണ്ടാക്കിയത്. ഈ യന്ത്രം വളരെ ശക്തമായ ചില സിഗ്നലുകൾ പ്രസരിപ്പിക്കും. ഈ റേഡിയോസിഗ്നലുകൾ, കോടിക്കോടി മൈലുകൾ സഞ്ചരിക്കും. ഗ്രഹഗോളങ്ങളിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും നക്ഷത്രന്തരങ്ങളിലും

നൂതകളിലും ഈ സിഗ്നലുകൾ പരതിപ്പാറുണ്ട്. നമ്മുടെ ക്ഷീരപഥത്തിലോ പ്രാന്തങ്ങളിലോ എവിടെങ്കിലും മനുഷ്യർക്കു തുല്യമായ ഏതെങ്കിലും ജീവസംസ്കാരം നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽ ഈ സിഗ്നലുകൾക്ക് പ്രതികരണം ഉണ്ടാവാതിരിക്കാൻ വഴിയില്ല.

ജോതികസാഹചര്യങ്ങൾ ഏകദേശമെങ്കിലും ഒരുപോലാണെന്നുവരികിൽ ആഗോളജീവികളും ഭൂഗോളജീവികളായ നാമും തമ്മിൽ ടെലി-കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ ബന്ധം എന്തുകൊണ്ടു സാധ്യമാകാതിരിക്കണം? ഈ ഉത്തരം ശരിയെന്നുവന്നാൽ ഒരു നാൾ നമ്മുടെ ടെലിവിഷൻ സ്ക്രീനിൽ വിദേശഗോളജീവികളെ കാണാൻ കഴിയുമെന്നാക്കാൻ ആലോചന തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്.

മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന് വലിയ പഴക്കമൊന്നുമില്ല. ഒരു പതിനായിരം

വർഷത്തെ പഴക്കമുണ്ടാകണം. മനുഷ്യ ചരിത്രം, പ്രപഞ്ചചരിത്രത്തിന്റെ അപരവച്ചു നോക്കിയാൽ ഇന്നും ശൈശവശേഷിലാണ്. ഇത്രത്തോളം ശിശുക്കളായ മനുഷ്യർ ഇത്രയും ബൃഹത്തായ ആശയവിനിമയോപാധികളൊക്കെ ഉണ്ടാക്കിയെടുത്ത നിലയ്ക്കും, പ്രപഞ്ചക്കോണിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലും കിടന്നിട്ടുള്ള സിംഹാസനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ നമ്മുടെതിനേക്കാൾ മികച്ച റേഡിയോകളും ടെലിവിഷനുകളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കണം എന്ന് വന്നുകൂടാവതല്ല. ഒരുപക്ഷേ ഇന്നു ഭൂമിയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നടത്തുന്ന 'കുട്ടിക്കളികൾ' അവർ ടെലിവിഷനിൽ കണ്ടു ഉൾച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും വരാം. ഏതായാലും ഈ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യൻ എന്നൊരു സാധ്യത ഉണ്ടെന്ന്, മറ്റൊവിടെയെങ്കിലും ബുദ്ധിയുള്ള കൂട്ടം

ഉണ്ടോ?

ണ്ടെങ്കിൽ അവരെ നാം സിഗ്നൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം.

ചില അഭ്യൂഹങ്ങൾ നമുക്കുണ്ട്; ശാസ്ത്രരീതിയിൽത്തന്നെ. ഒന്നാമത്തേത് മറ്റൊവിടെയെങ്കിലും ജീവജാലങ്ങൾ പുലരുന്നു. രണ്ടാമത്തേത്, അതിൽ ചിലതിന് ബുദ്ധി-ഭാവനാശേഷികളുണ്ട്. വേറൊന്ന് ഭൂമിയിലേതിനോളം, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിനേക്കാൾ ശേഷിയുറ്റ സാങ്കേതികവിദ്യ 'മറ്റൊവിടെയോ' ഉണ്ട്.

ഈ അഭ്യൂഹങ്ങൾക്കെല്ലാം അടിസ്ഥാനം എന്താണ്?

'ജീവൻ' എന്നാൽത്തന്നെ എന്താണ്? 'ജീവൻ' എന്നാൽ എന്താണ് എന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കുപോലും ഏകാഭിപ്രായമല്ല!

ജീവൻ എന്താണ്?

മനുഷ്യനും കമിളും പുണ്ടെലിയും

മൈക്രോബുദ്ധിമല്ലാം ജീവികൾ, എന്നാൽ ഈ ജീവികൾക്ക് പൊതുവായി എന്തുണ്ട്? വളരാനുള്ള ശേഷി? യെസ്. സന്തതസ്സാണശേഷി? യെസ്. ബാഹ്യപോഷകങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കാനുള്ള ശേഷി? യെസ്.

പക്ഷേ ജീവനില്ലാത്തവയും വളരുന്നുണ്ടല്ലോ. പരലുകൾ വളരുന്നു. തീജാലകൾ വളരുന്നു. ജാലയിൽനിന്നു പകർന്നു ജാലകൾ പെരുകുന്നു. കമിളകൾ ബാഹ്യപോഷകങ്ങളോടു പൊട്ടിത്തകർന്ന് പ്രതികരിക്കുന്നു!

ജീവനുള്ളവയ്ക്കും ജീവനില്ലാത്തവയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള അതിർരേഖ എവിടെയാണ്? ഇതുമനോഹരം. വൈവിധ്യമുള്ള ജീവജാലങ്ങൾ പക്ഷേ അത് സന്തതസ്സാണെന്നു നടത്തുന്നില്ല. മറ്റൊരു ജീവിയെ ആക്രമിച്ച് അതിനുള്ളിൽ ഇരട്ടിക്കാനോ അപയ്യ കഴിവുള്ളു.

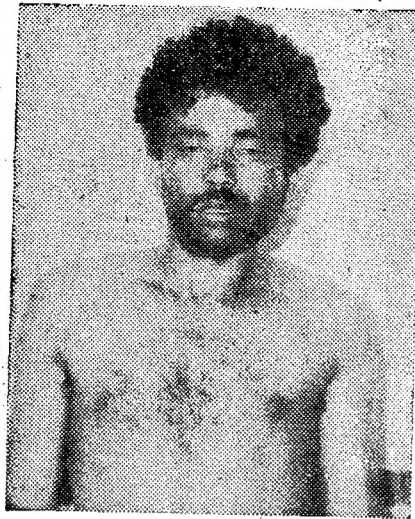
ജീവികളേ, അജൈവങ്ങളേ, എവിടെ നിങ്ങളെക്കിടയ്ക്കുള്ള വേലി?

അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചാൽ മറ്റു ഗോളങ്ങളിൽ അജൈവങ്ങളെപ്പോലെ പതുങ്ങിക്കിഴുന്ന ജീവികൾ കണ്ടെന്നുവരാം. അല്ലേ. അതു പോലല്ലോ. പരിണാമ

ത്തിന്റെ തെക്കുവളക്കൊന്നു തെളിച്ചു പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ താരതമ്യം നിഗൂഢതകളിലേക്ക് പറയിച്ചാൽ മീനകൾ പലതും കടുങ്ങുകതന്നെ ചെയ്യും.

ഇവിടെത്തെ തുടക്കം

ഈ ഭൂമിയിലെ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽക്കൂടെ ഒരിക്കലുമില്ലാത്ത നമ്മുടെ ജൈവപരിണാമ മഹാഹാസ്യങ്ങൾ. ഫോസിലുകളെ നോക്കിയിട്ടില്ലേ? അപ്പോൾനിന്നും ഒന്നു ഹിക്കാം. ഇന്ന് സങ്കീർണ്ണ-പരസ്പരശ്രീത നൂറ്റാണ്ടായിരക്കണക്കിന് പരസ്പരസം ജൈവരൂപങ്ങൾ നിരന്തരമായ പരിണാമപ്പെടുകയും കയറി ഇറങ്ങിവന്നു വരുന്നു. 70 കോടി വർഷമുമ്പ് നമ്മുടെ ജീവികളേ ഇല്ലായിരുന്നു. 200 കോടി വർഷമുമ്പ് ഒരേ കോശജീവികളല്ലാതെ ഒരു ജീവിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ലഘുത്വത്തിൽനിന്ന് അതിസങ്കീർണ്ണതയിലേക്കുള്ള ഈ പരിണാമം മൊത്തത്തിൽ നോക്കിയാൽ വലിയ അടൂർ മൊന്നുമല്ല. ഭൂമിയിലെ ജീവോല്പത്തി തന്നെ മൊത്തം പരിണാമപ്രക്രിയയുടെ ഒരു ഘട്ടം മാത്രം. ജൈവവസ്തുവിന്റെ (ശേഷം 39-ാം പേജിൽ)

കൊലപാതകക്കുറ്റത്തിന് അറസ്റ്റിലായ അബൂബക്കർ

രുന്ന. ടോർച്ചുമായി വന്ന മറ്റു ചിലരുടെ സഹായത്തോടെയാണ് കഞ്ഞിത്ത് അനുജനെ ബന്ധിച്ചത്.

പൊലീസ് എത്തുന്നതിനുമുമ്പ് ഓടിക്കൂടിയ വർ കണ്ട കാഴ്ച ഏതേതെങ്കിലും കണ്ടു. തെല്ലകളെയുള്ള പണിയക്കുടി കളിലേക്കുള്ള വഴിയിലായി വെടിയും കത്തുമേറ്റ അഞ്ചു ശരീരങ്ങൾ. (ഇതെഴുതുന്ന എട്ടാം തീയതി വരെ. പൊസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ട് ലഭിച്ചിട്ടില്ല. വെടിയേറ്റിരുന്നവോ എന്നതിന്നു തീർച്ചയില്ല.) രണ്ടു സ്ത്രീകളും ഒരു പുരുഷനും പോരയിൽ കുളിച്ചു മരിച്ചുകിടക്കുന്നു. വയറിൽ കുത്തേറ്റനാലുവയസ്സുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയും ബെരുമാസം പ്രായമായ പെൺകുഞ്ഞും മരണത്തോടുത്തിരുന്നു. പൊലീസ് വരുന്നതിനു മുമ്പേ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല.

തങ്ങൾ സംഭവസ്ഥലത്തെത്തുമ്പോൾ ചെറിയ കുട്ടി അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും മരിച്ചുകിടക്കുന്ന അമ്മയുടെ അരികിൽ ബഹളത്തിനിടയിലാണോ അതിനെ കൊണ്ടുവന്ന വച്ചതായിരിക്കാമെന്നുമാണ് ആദ്യമെത്തിയ ആളുകളിൽ പലരുടെ പാഞ്ഞത്. അറിയാൻ കഴിഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: കൃത്യം നടക്കുമ്പോൾ അടുത്ത ഒരു കടിലിൽ യെന്നും ഭൂമിയിൽ പണിയ സ്ത്രീ കുട്ടിയേയുമെ

വെള്ളിമാടുകുന്നിൽ കുന്നിൽ ഒഴുകിയ മോരവൃട്ട

കുമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

കറപ്പൻ: വധിക്കപ്പെട്ട വെള്ളച്ചിയിലെ അമ്മാവൻ

ടുത്ത് ഇരുട്ടിലൂടെ തെല്ലകളെയുള്ള ഒരു മുസ്ലീം ഗ്രാമത്തിൽ അയ്യംതേടിയത്രെ. പക്ഷേ, കത്തേറ്റ ഒരു കുട്ടിയെ ഭൂമിയിലുവയ്ക്കുന്നത് അപകടകരമാണെന്നു തോന്നിയ വീട്ടുകാർ, കഞ്ഞിനെ അവിടെത്തന്നെ തിരികെ കൊണ്ടുപോയി വയ്ക്കാൻ അവളെ നിർബന്ധിച്ചു.

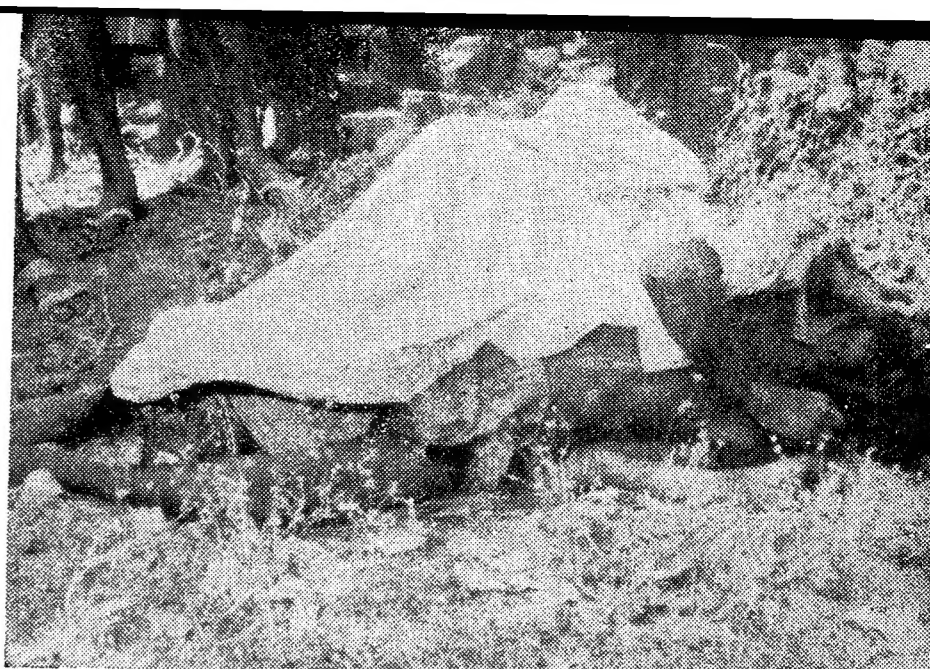
എന്നാൽ ആ സ്ത്രീ വരുന്നതോ പോകുന്നതോ കണ്ടവരാരുമില്ല. അമ്മയുടെ ജഡത്തിനരികിൽ കണ്ണുതുറന്ന നിശ്ശബ്ദ കിടന്നിരുന്ന കുട്ടിയുടെ വായിൽനിന്ന് മലപ്പാൽ ഒഴുകിയൊലിച്ചിരുന്നു. പിറ്റേന്ന് വയർ തുണികൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞുകെട്ടിയവ അതൊന്നു കരയുകയുണ്ടായെന്നു ദുഷ്ശാക്ഷികൾ പറഞ്ഞു.

എന്നിനായിരുന്നു ഈ കൊലപാതകത്തിന് പാഴ് ദ്രോഹമായിരിക്കുന്നു. സംഭവസ്ഥലത്തു വച്ചുതന്നെ പൊലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്ത അബൂബക്കർ ഒരു മനോരോഗിയാണെന്നു ഇവിടെ ഒരു വാർത്ത പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില പത്രങ്ങളിലും അങ്ങനെ കാണുകയുണ്ടായി. കൊലപാതകികളെല്ലാം മനോരോഗികളായിരിക്കാമെന്നു പറയുന്നതും ഒരുതരത്തിൽ ശരിതന്നെ. എന്നാൽ സ്വന്തം കുടുംബത്തിലെ പത്തോളം അംഗങ്ങളിൽ ഒരാളെപ്പോലും ഉപദ്രവിക്കാതിരുന്ന ഈ 'മനോരോഗി' ഒ

സാധാരണ വ്യക്തിയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂട്ട

വെള്ളിമാടുകുന്നിലെ അബൂബക്കർ എന്ന മുസ്ലീമുകാരൻ രണ്ടു ഭാര്യമാരും എട്ടു കുട്ടികളുമുണ്ട്. രണ്ടാം വിവാഹത്തെ വീട്ടുകാർ എതിർത്തുവെന്നും അതേത്തുടർന്നാണ് അയാൾ കുടുംബത്തോടൊപ്പം മറ്റൊരു വീട്ടിൽ മാറിത്താമസിച്ചതെന്നുമാണ് ഭേദവാസികൾ പറയുന്നത്.

കൊല്ലപ്പെട്ട കുമുദി പണിയൻ, നാലു കൊല്ലംമുമ്പ് സാമ്പത്തിക തെരുക്കുണ്ടായ ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് കുടുംബസ്വത്തായ ഒരേക്കർ ഭൂമിയിൽനിന്ന് നാലു സെന്റർ അബൂബക്കറിനു വിറ്റത്. അബൂബക്കറിന്റെ പുല്ലുമേഞ്ഞ, ചെത്തിത്തേക്കാത്ത വീടും കുമുദി പണിയന്റെ കടിലും തമ്മിൽ അമ്പതടിയുടെ അകലമേയുള്ളൂ. തൊട്ടടുത്ത സർക്കാർ വനത്തിൽ പോത്തുകളെക്കൊണ്ട് തടിവലിപ്പിക്കുന്ന ജോലി കരാറടത്തിരുന്നത് അബൂബക്കറാണ്. പത്രങ്ങളോടി പോത്തുകളെ ഇതിനായി അയാൾ വളർത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്ത കാലം വരെ സ്വന്തമായൊരു എൻഫീൽഡ് മോട്ടോർ സൈക്കിളുമുണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടുകാരായുണ്ടായ അകൽച്ചയും കുടുംബജീവിതത്തിൽ ക്രമേണ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സാമ്പത്തികതകർച്ചയും അയാളെ ഒരു മനോരോഗിയാക്കിത്തീർക്കുകയായിരുന്നുവെന്നു കരുതുന്നവരുണ്ട്. ഭാര്യമാരുമായി അബൂബക്കർ നിത്യേനയെന്നോണം വഴക്കടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. എന്നാൽ കൊല്ലപ്പെട്ട പണിയകുടുംബവുമായി അതിനു മുൻപാറിയിരുന്നില്ല. അസാധാരണയുണ്ടായതായി ഇതേവരെ തെളിവൊന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. കൊല്ലപ്പെട്ട വെള്ളച്ചിയിലെ അമ്മാവൻ കറപ്പൻ പറയുന്നത്, വിഷമാവസരങ്ങളിലെല്ലാം അബൂബക്കർ തങ്ങളെ സഹായിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്. സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ അടുത്തുള്ള ഒരങ്ങാടിയിലായിരുന്ന കറപ്പനും, വെള്ളച്ചിയിലെയും കുമുദി

കുമുദി പണിയൻ

പണിയന്റെയും ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ മാരനും അയാളെപ്പറ്റി നല്ലതേ പറയാനുള്ളൂ. പണ്ഡിതമല്ലെന്നിന്ന് വാർത്തയറിഞ്ഞ് ഓടിപ്പറപ്പെടുമ്പോൾ ബോധം കെട്ട് വഴിയിൽപിണ, കുമുദി പണിയന്റെ അനുജൻ വെള്ളക്കൻ ഇപ്പോൾ ആശുപത്രിയിലാണ്.

അബൂബക്കർ, മുപ്പതുരൂപ കരാറിൽ അയാളുടെ വയൽകിട്ടുവാൻ കുമുദി പണിയനെ ഉത്തരവാദിപ്പെടുത്തിയെന്നും അതിൽ പത്തുരൂപയെ നൽകിയുള്ളവെന്നും അതേത്തുടർന്ന് അവർ തമ്മിൽ വാക്കുതർക്കമുണ്ടായിരുന്നു. കേരക്കുന്നത് സത്യമാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് വെള്ളക്കൻ വ്യക്തമായൊരുത്തരും തരികയുണ്ടായില്ല. 'ഞാൻ സ്ഥലത്തുണ്ടാവാറില്ല' എന്ന മാത്രമാണയാളുടെ മറുപടി. അവിവാഹിത

നായ വെള്ളക്കൻ കൂപ്പിലെ പണിയിടത്തിൽത്തന്നെയാണ് താമസം. ആഴ്ചയിലൊരിക്കലേ അയാൾ വീട്ടിൽ പോകാറുള്ളൂ. ഐ. എൻ. ടി. യു. സി. (ഐ) പ്രവർത്തനമായ ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ സ്വന്തമായൊരു വീട് പണിയാൻ ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കി ഉണങ്ങാൻ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്രമി ഉപയോഗിച്ച തോക്കിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ അവയ്ക്കിടയിലാണ് ചിതറിക്കിടക്കുന്നത്.

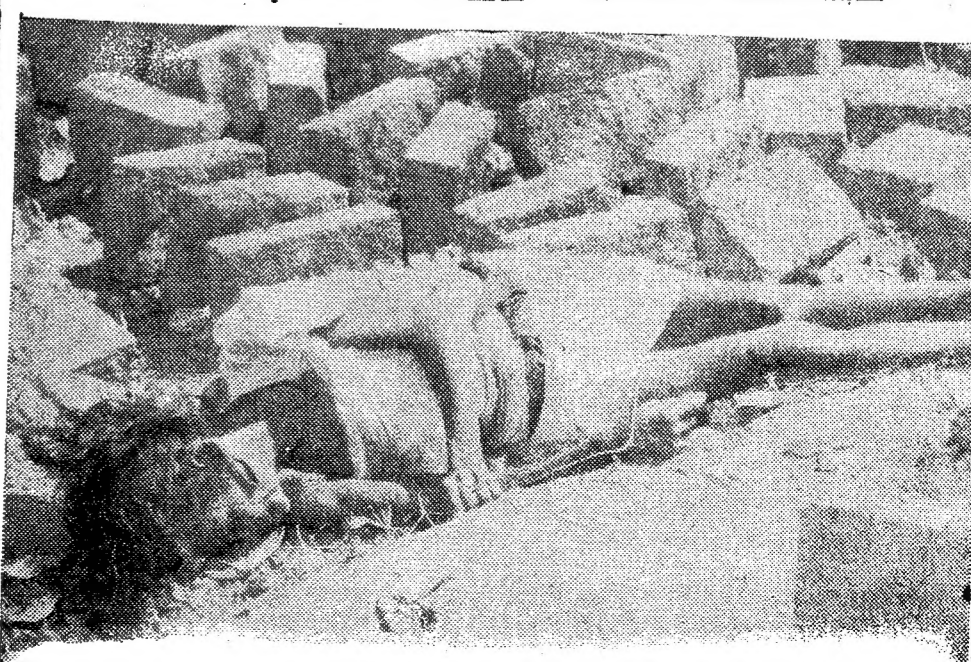
അബൂബക്കർ തോക്കുനിറച്ച് ആകാശത്തേക്കു രണ്ടുതവണ വെടിവെച്ചെന്നും അതു കണ്ടു യെന്ന തങ്ങൾ അടുത്തുള്ള ബന്ധുഗൃഹത്തിലേക്ക് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടവെന്നുമാണ് അബൂബക്കറിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ പറയുന്നത്. ആകാശത്തു ഒരു വിമാനത്തിന്റെ ഇരമ്പും കേട്ടതിനെത്തുടർന്നാണത്രെ ഇതുണ്ടായത്. കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ ആരെയും അയാൾ ഉപദ്രവിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

തന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന കള്ളത്തോക്ക് ബത്തേരിക്കടുത്ത ഒരു കൊല്ലന്റെ പക്കൽനിന്നു വാങ്ങിയതാണെന്നു അബൂബക്കർ പറഞ്ഞതായിരുന്നു. കള്ളത്തോക്കുണ്ടാക്കിയതിന് അടിയന്തരാവസ്ഥക്കാലത്തു പിടിക്കപ്പെട്ട ഒരാളാണത്രെ അബൂബക്കറിന്റെ തോക്കും നിർമ്മിച്ചത്.

സംഭവദിവസം രാത്രി, കുമുദി പണിയൻ തന്റെ ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയെയും കുട്ടിയെയും ഭര്യഗൃഹത്തിൽ വീട്ടുവീട്ടിലേക്കു വരികയായിരുന്നു. ടൗണിൽനിന്നു വാങ്ങിയ അരിയും മറ്റും അവിടെ തുപിക്കിക്കൊണ്ടുണ്ട്. അയാളുടെ അമ്മ വെള്ളച്ചിയും സഹോദരി കെമ്പിയുമാണ് വധിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു പേർ. കെമ്പിയുടെ ഭർത്താവ് കറേനാലും മുമ്പ് ബന്ധുവേർപെടുത്തി പോയതാണ്. അവരുടെ മക്കൾ ലക്ഷ്മിയും കൈക്കുഞ്ഞും ആശുപത്രിയിലെത്തുമെന്നു മരിച്ചു.

എട്ടുമണിയോടെത്തന്നെ തങ്ങൾ (ശേഷം 39-ാം പേജിൽ)

അമ്പത്തേട്ടുകാരിയായ വെള്ളച്ചി—കുമുദി പണിയന്റെ അമ്മ

കവർ സ്റ്റോറി

കർഷകപ്രസ്ഥാനവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനവും ചെങ്കൊടികളമായണഞ്ഞപ്പോൾ, ചന്ദ്രഗിരിയും തേജസ്വിനിയും ചുവന്നു കലങ്ങിയപ്പോൾ, ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകം തെട്ടിയുറഞ്ഞു. സ്മരണകളുറങ്ങുന്ന കോവിലകത്തെയും അധികാരപോയ തമ്പുരാനേയും കുറിച്ച്.

വി. മുരളീധരൻ നായർ

ഏതാണ്ട് അപരാഹ്നം. എത്തിയിരുന്നു. ശാലിയ തെരുവിലെ ചെമ്മൺ നിറഞ്ഞ റോയടീപ്പാതകളിൽ പരിത്രത്തിന്റെ കാലാടകം ഉണ്ടായെന്നു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. കാട്ടുപാലയും കറുത്തുളിയും ഇണയീട്ടുനിൽക്കുന്ന വഴിയോരങ്ങളിൽ അപ്പോഴും പാലപ്പക്കളുടെ ഗന്ധം തങ്ങിനിന്നിരുന്നു. കരിയിലകളിൽ അമർത്തിച്ചവിട്ടവേ വഴിയോരത്തെ പൊന്തുകളിൽ നോക്കി ഞാൻ കാതോർത്തു. ശീലുറങ്ങും ഉയരുന്നില്ല. ഇടവഴിയോരങ്ങളിലെ കടിലുകളിൽനിന്നും

വെച്ച്, കടക്കാരൻ ഇരുന്ന് ഉറങ്ങുന്നു. തട്ടുകാരനെത്തന്നെ വിളിച്ചുണർത്തിയില്ല. വെറുതെ ആൽവൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ അല്പനേരം ഇരുന്നു. ഉത്തര മലബാറിലെ ഗുരുവായൂർ എന്നാണത്രേ ഈ കടലായി ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമി ക്ഷേത്രം അറിയപ്പെടുന്നത്. ചിറയ്ക്കൽ രാജവംശത്തിന്റെ അധീനതയിൽ വരുന്ന മുപ്പത്തിയേഴ് ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമല്ല ഈ കടലായി ക്ഷേത്രം. കോവിലകത്തിന്റെ പ്രധാന ക്ഷേത്രങ്ങളായ നാലെണ്ണത്തിൽ ഒന്നാണു് ഇതു്. ചെറുകുന്ന്, കളരിവാതിൽക്കൽ,

ക്ഷേത്രം കടലായി എന്നുതന്നെ വിളിക്കപ്പെട്ടു.

ചിറയിൽ ഓളങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. സൂര്യൻ അപ്പോൾ ചിറയുടെ ഏതാണ്ട് തെക്കേത്തറയ്ക്കു് എത്തിയിരുന്നു. പടവുകളിൽ വലിയ തിരക്കില്ല. കട്ടികൾ ഉച്ചത്തിൽ കൂകി വെള്ളത്തിലേക്കു ചാടുന്നു. ഒരു പക്ഷേ ഈ ചിറയുടെ സാന്നിദ്ധ്യമായിരിക്കണം ചിറയ്ക്കൽ എന്ന പേരിനു കാരണം. അതല്ലെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ടു്. ഇവിടെ പണ്ടു് പേരികളായിരുന്നുവത്രേ.

ഗതകാലസ്മരണകളുടെ ഒരു കോവിലകം

റാട്ടിന്റെ സ.ഗീതം. വഴിയത്രക്കാരുടെ കണ്ണുകളിൽനോക്കി റാട്ടു കറക്കുന്ന ശാലിയ ശ്രീകൾ.

റാട്ടുകളുടെ സ.ഗീതം നേർത്തു നേർത്തു വന്നു. ഇടവഴി ഒന്നു തിരിഞ്ഞു. ഓരത്തു് ഒരു പഴകിയ വലിയ കെട്ടിടം. ഒരു ബോർഡുണ്ടു്. രാജാസ് യു. പി. സ്കൂൾ. ഇതു് ചിറയ്ക്കൽ രാജവംശത്തിന്റെ ഒരു സ്മാരകമാണു്. പാതയ്ക്കു് ഇവിടെനിന്നു് വീതിയേറുന്നു. ഒരുപും വിജനത. ഒന്നുണ്ടു് ഒട്ടിച്ചുട്ടിയ പീടികകളും പിന്നീടു് ചെമ്മൺപാത കടലായി ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമി ക്ഷേത്രപ്പുറമ്പിലേക്കു നീണ്ടുവെല്ലുന്നു. ക്ഷേത്രനടയിലെ ആൽ വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ, കപ്പലണ്ടിത്തട്ടു് മുടി

മാടായി എന്നിവയാണു് മറ്റു മൂന്നെണ്ണം. ഒരുപക്ഷേ, കോവിലകത്തിന്റെ ഐതിഹ്യങ്ങൾ ഏതാണു് ഈ നാലു് ക്ഷേത്രങ്ങളെ പുറംനിൽക്കുന്നുവെന്നു പറയുകയാവും ശരി. കടൽവാഴിയായ ദേവൻ കടലിലാത്ത ചിറയ്ക്കൽ എത്തിയതിനു പിന്നിൽ ഒരു കഥയുണ്ടു്. ആദി കടലായിയിൽ ആയിരുന്നു പണ്ടു് ഈ ക്ഷേത്രം. ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണകാലത്തു് ക്ഷേത്രത്തെ രക്ഷിക്കാൻ മാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നുമില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ പുജാരി വിഗ്രഹവുമെത്തു് ചിറയ്ക്കലേക്കു പോന്നുവെന്നാണു കഥ. എങ്ങനെയോ വിഗ്രഹത്തിന്റെ ഒരു കൈ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആദികടലായി എന്ന കടൽത്തീരത്തുനിന്നു് ചിറയ്ക്കലേക്കായിപ്പോഴും

പേരിക്കൊണ്ടത്രേ ചിറയ്ക്കലായതു് (?). പതിനഞ്ചു് ഏക്കർ വരുന്ന ഈ ചിറ കൃത്രിമമായി സൃഷ്ടിച്ചതാണു്. പണ്ടു കാലത്തു് ഇതു ബോമ്മച്ചേരി ചിറ എന്ന പേരിലാണത്രേ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. അന്നു് ഈ ചിറയ്ക്കു പുറം നമ്പ്യാരന്മാരായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നതു്. വളപട്ടണം ആസ്ഥാനമായി വാണിരുന്ന രാജവംശം കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായ സ്ഥാനം തേടി ഈ ചിറയുടെ കരയിൽ എത്തിയെന്നും അങ്ങനെ ഇവിടെ ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകം ഉണ്ടായി എന്നുമാണു് ഒരു കഥ. (ഇതു പരിത്രമല്ല.) രാജവംശം വന്നു് നമ്പ്യാരന്മാരെ ആട്ടിപ്പായിച്ചുവത്രേ. വളപട്ടണംകോട്ട വാണവർ ചിറയുടെ കരയിൽ കൊട്ടാരം പണിതു. ഏതാനും

ദശകങ്ങൾക്കുമുമ്പുവരെ അന്ത്യർക്കു് ഈ ചിറ ഉപയോഗിക്കാൻ അനവാദം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വിശാലമായ ചിറ വരമ്പിലൂടെ നടക്കുവാൻ തന്നെ അന്ത്യരെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ഇന്നും ചിറ കോവിലകത്തിന്റെ സ്വത്താണു്. പക്ഷേ, ഇന്നു് ഈ വഴി ആർക്കും കടന്നുപോകാം. ഈ ചിറയിൽ ആർക്കും കുളിക്കാം. ഇതു് ഇന്നു് ചിറയ്ക്കൽ ഗ്രാമത്തിന്റെ പൊതു സ്വത്തായി മാറിയിരിക്കുന്നു. തെക്കേക്കരയിൽ, കോവിലകത്തെ അംഗങ്ങൾ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു കടവുണ്ടു്. അവരുടെ ഉപയോഗത്തിനു മാത്രമേ ആ കടവു് തുറക്കാറുള്ളു. വടക്കേക്കരയിൽ ലോറികളും കാറുകളുംവരെ കഴുകുന്നു. ചിറയുടെ തെക്കേക്കരയിൽ ഹാൻഡ് ലും ഫൈനാൻസ് കോപ്പറേഷന്റെ ഒരു മിഡ്ലി ഉയന്നുവന്നുകഴിഞ്ഞു. ഈ മിഡ്ലി പ്രവർത്തനം തുടങ്ങുന്നതു് ആശങ്കയോടെ കാത്തിരിക്കുകയാണു് കോവിലകം അംഗങ്ങൾ. മിഡ്ലിലെ മലിനജലം മുഴുവൻ ചിറയിലേക്കു് ഒഴുകിയെത്തുമോ? അല്ലെങ്കിൽ അന്നെ വടക്കേക്കരയെക്കാരും അശുദ്ധമായിക്കഴിഞ്ഞു തെക്കുപടിഞ്ഞാറേ കര. ഈ ചിറയിലെ അശുദ്ധി ഒഴുക്കുകളാൽ ആരും ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. ഗ്രാമത്തിലെ മുഴുവൻ അശുദ്ധിയും ചിറയിൽ അടിഞ്ഞു കൂടുന്നു. ഓരോ കളികഴിയുമ്പോഴും ഈ ചിറയിൽനിന്നു് ഒരു മനുഷ്യനു് എന്തായിരിക്കും ലഭിക്കുക?

കോവിലകത്തിന്റെ കവാടം അടച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ചുറ്റമ്പലംപോലെ ഉയർത്തിക്കെട്ടിയ കവാടം. കവാടത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറ്റിൽ കുറച്ചു് ചെറുപ്പക്കാർ കൂടിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവർ വഴിതന്നു. അകത്തു കടക്കവേ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു ഇതു് കവാടം മാത്രമല്ല. ഇതൊരു കാമ്പർപ്പുര കൂടിയായിരുന്നു. കാമ്പർപ്പുരയെ കൊച്ചുകൊച്ചു് അറകളായി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. അറകളിൽ ഓരോന്നിലും ഓരോ കൊച്ചു കുടുംബം പാർപ്പുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ജീർണ്ണതയുടെ ഗന്ധം തങ്ങിനിൽക്കുന്ന അറകൾ. പായൽ പിടിച്ച് കറുത്ത ചുവരുകൾ.

കാമ്പർപ്പുരയുടെ ഇടനാഴിയിലൂടെ ഞങ്ങൾ കൊട്ടാരത്തിന്റെ മുറത്തെത്തി. ശമിക്കു പാഞ്ഞാൽ ഇവിടെ മുറമില്ല. പല്ലു പടർന്ന ചെറിയ പാമ്പു്. കാമ്പർപ്പുരയിൽനിന്നു് ഏതാണു് പത്തടി അകലം കാണും കൊട്ടാരത്തിലേക്കു്. കൊട്ടാരമുറയ്ക്കൽതന്നെയുണ്ടു് ഒരു വലിയ കഴി. കുറച്ചുനാൾ മുമ്പു് ഒരു കിണർ കഴിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതാണത്രേ. ശ്രമം പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടോ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇപ്പോൾ കഴിയിൽ ചെളി കെട്ടിക്കിടക്കുന്നു. പണ്ടെന്നോ വെള്ള പുരയി ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടം. ഇതിനെങ്ങനെ കൊട്ടാരം എന്ന പേർ കിട്ടിയെന്നു് നിങ്ങൾ അതിശയിക്കും. പായൽ പിടിച്ച് കോലംകെട്ട ചുവർ. ചുറ്റുപുറയെ കൊട്ടാരവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

വലിയ തമ്പുരാനെ കാണാനായി ഞങ്ങൾ കൊട്ടാരത്തിന്റെ പുറത്തു കാത്തു നിന്നു. സേവകരും പരിചാരകരും ഇല്ലാത്ത ആ കൊട്ടാരപ്പുറമ്പിൽ നിൽക്കേ

ചിറയ്ക്കൽ നാടവാഴി

ഞാൻ ഓത്തു. ഈ കൊട്ടാരത്തിന്റെ മുന്നിലൂടെ എത്രയോ കാലങ്ങൾ കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ കൊട്ടാരത്തിനുള്ളിൽ നിന്നു് എത്രയോ ശാസനകൾ വന്നിരിക്കണം. എന്തിക്കു ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകത്തിന്റെ പരിത്രം അറിവുണ്ടായിരുന്നു. എവിടെ നിന്നൊക്കെയോ കിട്ടിയ അസംപന്നങ്ങളായ ചില കഥകൾ മാത്രമേ എന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. കേൾപ്പം (തോണി) വഴി കടൽകടന്നു് ഏഴിമലയിലെ നെടുമ്പിവാക (മുഷി കും) ഓട്ടിലെത്തിയ ക്ഷത്രിയ രാജ്ഞിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഐതിഹ്യത്തിന്റെ ഒരു തുണുണ്ടു്. മുഷികുലംശത്തെയും കോലസ്വരൂപത്തെയും അവയുടെ ശാഖയായ ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകത്തെയും ചുറ്റി അവിടുത്തെങ്ങുമായ മറ്റൊന്നൊക്കെയോ ഐതിഹ്യങ്ങൾ. പിന്നെ ചിറയ്ക്കൽ രാജകുമാരിയെ അറയ്ക്കൽ ബീവിയാക്കിയ പരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ആ പഴയ കളി. ചിറയ്ക്കൽ ജന്മിത്വത്തിനെതിരെ ആഞ്ഞടിച്ച കരിവള്ളൂർ...പിന്നെ എന്തുണ്ടു്? ഞാൻ ഓർത്തുനില്പല്ല തമ്പുരാൻ ഞങ്ങളെ അകത്തേക്കു വിളിപ്പിച്ചു. കൊട്ടാരത്തിന്റെ കോലായയിൽ കയറവേ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ചാണകംപുശി മിറക്കിയ കോലായ. ചുവരിൽ കരിക്കട്ടകൊണ്ടു് കട്ടികൾ കോലങ്ങൾ വരച്ചിരിക്കുന്നു. സാധാരണം എത്തിയതേയുള്ളു. എങ്കിലും അകത്തു് ഇരുട്ടായിരുന്നു. വൈദ്യുതലൈറ്റ് ഉണ്ടാകുമോയെന്നു് ഞാൻ അന്വേഷിച്ചില്ല. ആ ഇരുട്ടിലൂടെ ഞങ്ങൾ ഉള്ളിലേക്കു നടന്നു. ഉൾമുറി കഴിഞ്ഞു് പുറത്തു് മുകളിലേക്കു് ഒരു കോണി. പലകക്കോണിയിൽ സൂക്ഷിച്ച കാൽവെച്ചിലെങ്കിൽ തെന്നും. കോണി ഒരു വരാന്തയിൽ അവസാനിച്ചു. പൊടിയടഞ്ഞ ഇടനാഴിയിലൂടെ തമ്പ്രാന്റെ മുറിയിലെത്തി. ഇവിടെ വെളിച്ചമുണ്ടു്. മൊസെയ്ക്കിട്ട തറ. മുറിയല്ല. പരിഷ്കരിച്ചതാണു്. പുതിയ ജനാലകൾ. തമ്പ്രാൻ കസാലയിൽ ചാരിയിരുന്നു. വെള്ള മുണ്ടും അരക്കൈയൻ ബനിയനും ധരിച്ച തമ്പ്രാൻ. തോളിൽ ഒരു കട്ടികൂടിയ വെളുത്ത തോർത്തു്. എന്താണു് വിശേഷം എന്നു മട്ടിൽ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ നോക്കി ഇരുന്നു. തമ്പ്രാന്റെ മുഖത്തു് ഗൗരവം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മലബാറിലെ ഒരു സാധാരണ കർഷകന്റെ രൂപവും ഭാവവും. കവിളൊട്ടിയ തമ്പ്രാന്റെ പല്ലുകളൊക്കെ കൊഴിഞ്ഞുവെന്നു തോന്നി. ഞാൻ പോലിച്ചു, എത്രയായി പ്രായമെന്നു്. അദ്ദേഹം കൂട്ടിനോക്കി. "1083 ലാണു് ഞാൻ

വലിയ തമ്പുരാട്ടി

അഗാധമായ പ്രേമത്തിന്റെ അടിയൊഴുക്കിൽപ്പെട്ട ദുബി-ബാബു...അവിടെ ജാതിയില്ല,
മതമില്ല...മനുഷ്യർ മാത്രം...അവരുടെ കഥ!

“പശി”യിലൂടെ പ്രസിദ്ധനായ “ദുബി” മലയാളികൾക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന
ഒരു കടിഞ്ഞൂൽ സംഭാവന!

14-1-82 മുതൽ

അഭിനയിക്കുന്നവർ

പൂർണ്ണിമ ജയറാം,

മോഹൻ രാജ്,

ശങ്കരാടി,

ദിലീപ്,

സുകുമാരി,

എബ്രഹാം,

അടൂർ ഭാസി

സംഭാഷണം:

മകൊമ്പു ഗോപാല കൃഷ്ണൻ

ഗാനങ്ങൾ:

മകൊമ്പു ഗോപാല കൃഷ്ണൻ,

മധു

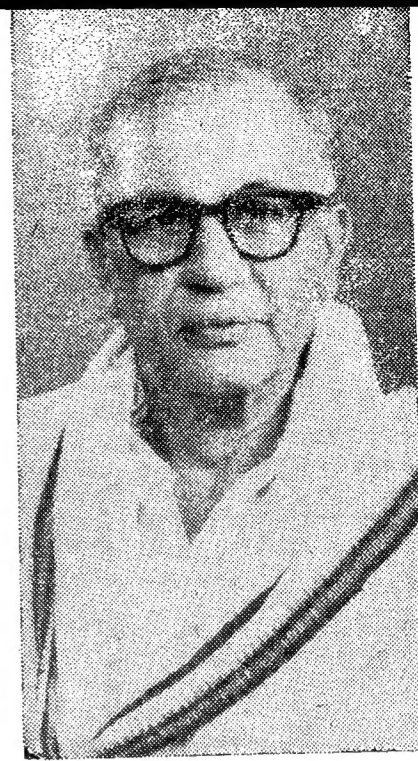
ഹായാഗ്രഹണം:

മനോഹർ

ജനിച്ചത്...ഇപ്പോൾ എഴുപത്തി നാലാ
യി അല്ലേ? സംശയത്തോടെ അദ്ദേഹം
ഞങ്ങളെ നോക്കി. ഞാൻ തന്ത്രാന്റെ
വേഷങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. അവ
സാനം. തന്ത്രാക്കുനാരെല്ലാം മനുഷ്യരാ
യിരിക്കണം. മനുഷ്യരായപ്പോൾ പലക്കും
ജീവിക്കാൻ കഴിയാതായി എന്നത്
മറ്റൊരു കഥ. ചിറയ്ക്കൽ തമ്പുരാൻ
പക്ഷ, അത്ര പ്രശ്നങ്ങളായില്ല. കാര
ണമുണ്ട്. എത്രയോ ശൈലിക്കുടമസ്ഥൻ
ചിറയ്ക്കൽ തമ്പുരാക്കന്മാർ സാധാരണ
മനുഷ്യരായിത്തീർന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം
എല്ലാ ആഘാതങ്ങൾക്കുപിന്നാലെ
കർഷക പ്രസ്ഥാനവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്
പ്രസ്ഥാനവും ചെങ്കോടുകളുമായെത്തിയ
പ്പോൾ ചിറയ്ക്കൽ ജന്മിത്വത്തിന് പിന്നെ
പിടിച്ചുനില്ക്കാൻ കഴിയാതായി. പശ്ചി
മീയം തേജസ്വിനിയും വളപട്ടണംപുഴയും
ചുവന്ന കലങ്ങിയപ്പോൾ ചിറയ്ക്കൽ
കോവിലകം ഞെട്ടിയുറഞ്ഞു. കരിവളളൂർ
ഗർജിച്ചപ്പോൾ ചിറയ്ക്കൽ തമ്പുരാക്ക
ന്മാർക്ക് ശബ്ദങ്ങൾ നഷ്ടമായി.

ഞാൻ തന്ത്രാനോട് ഐതിഹ്യങ്ങൾ
പോയിട്ട്. തോളത്ത് തോർത്ത് ഒന്നുകൂടി
ശരിയാക്കി തന്ത്രാൻ നിവർന്നിരുന്നു.
വിദ്വരതയിലേക്കു നോക്കി അദ്ദേഹം ഓർ
മ്മകൾ ചികഞ്ഞു. വളപട്ടണംകോട്ട വാണ
വരുടെ ഐതിഹ്യങ്ങൾ എവിടെനിന്നൊ
ക്കെയോ അദ്ദേഹം തേടിയിട്ടുള്ളതു. അടുക്ക
കളില്ലാതെ തെന്നിവിണ കഥകൾ. ഏഴി
മലയിലെ മുഷിക രാജ്ഞി. മുഷികവംശ
ത്തിൽനിന്ന് കോലത്തിരി. കോലത്തി
രിയും സാമൂതിരിയും തമ്മിലുള്ള തകു...
പിന്നെ കോലത്തിരി ചിറയ്ക്കലിൽ ഒരു
ങ്ങിയ കഥ. നിണ്ടുനിണ്ടു പോകേണ്ടിയി
രുന്ന ഐതിഹ്യങ്ങളെ തന്ത്രാൻ പത്തു
പതിനഞ്ചു മിനിറ്റുകളിലൊതുക്കി. എ
ന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, “ഒക്കെ ഓർമ്മയില്ല.
നിങ്ങൾക്ക് അറിയില്ലേ...” തന്ത്രാന്റെ
ഓർമ്മകളിൽ മങ്ങൽ വീണിരിക്കണം.
എന്റെ മനസ്സിലുള്ളതിനേക്കാൾ ഒന്നും
തന്ത്രാൻ പറഞ്ഞില്ല. തന്റെ മുത്തശ്ശി
യിൽനിന്നു വീണ്ടുകിട്ടിയ കഥകളേ
തന്ത്രാന്റെ മനസ്സിലുള്ളൂ. ഈ തന്ത്രാനും,
ഈ തന്ത്രാന്റെ മുന്നിലെയുള്ള തന്ത്രാനും
സ്ഥാനങ്ങൾ ഏറെനടുക്കുന്നതിനും എത്ര
യോമുമ്പ് കോവിലകം വെറുമൊരു പഴയ
തറവാടിന്റെ നിലയിലുണ്ടായി. ചിറ
യ്ക്കൽ കോവിലകത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി
ഇനി ഇവിടെ ഈ പഴയ കൊട്ടാരവും
വലിയമ്പ്രാന്റെ സ്ഥാനവും മാത്രമേ
യുള്ളൂ. പിന്നെ, ഈ ചിറ. ഇത് ഇവിടെ
ഏറെനാൾ ഉണ്ടായേക്കാം. ചിറയ്ക്കൽ
ഗ്രാമത്തിന് ഈ ചിറ വേണ്ടതാകുന്നതു
വരെ. പിന്നെ എല്ലാം കാലത്തിൽ ലയി
ച്ചുപോകും.

തന്ത്രാന്റെ ഉൾമിഴികളിൽ കാലത്തി
ന്റെ തിരകളുണ്ടായിരുന്നു. തിരങ്ങളിൽ
എത്താതെ ആ തിരകൾ ശാന്തമായി അല
ഞ്ഞു അടങ്ങി. തന്ത്രാൻ പറഞ്ഞു:
“എനിക്കു ഓർമ്മവെക്കുമ്പോൾ എല്ലാം
കഴിഞ്ഞിരുന്നു.” ജനലുകളിലൂടെ
തന്ത്രാൻ വിദ്വരതയിലേക്കു നോക്കി.
ആയില്യം തിരുനാൾ രാമവർമ്മ വലിയ
രാജാവായിരിക്കും, ഒരു പക്ഷേ ചിറയ്ക്കൽ
പ്രതാപത്തിന്റെ അവസാനത്തെ കണ്ണി.

ചിറയ്ക്കൽ
ടി. ബാലകൃഷ്ണൻനായർ

കരിവളളൂരിൽ കർഷ
കസമരം കത്തിപ്പു
സ്കപ്പോൾ ആയില്യം
തിരുനാളായിരുന്നു
വലിയരാജാവ്. വ
ലിയമ്പ്രാൻ കർഷക
സമരത്തെപ്പറ്റിയൊ
ന്നും വാചാലനാ
യില്ല. പാട്ടുമായി
പിടിച്ചു നെല്ല് കട
ത്തിക്കൊണ്ടു പോക
ുന്നതിനെ ചൊല്ലിയാ
യിരുന്നു നാട്ടുവാഴി
യായ വലിയ രാജാ
വും കൃഷിക്കാരും ത
മ്മിൽ തർക്കമുണ്ടായ
ത്. നാട്ടിലെ ഭക്ഷ
ണക്ഷാമത്തെ കരുതി
അക്കൊല്ലം പാട്ടനെ
ല്ല് കടത്തിക്കൊണ്ടു
പോകരുതെന്ന് കൃ
ഷിക്കാർ ജന്മിയെ
അറിയിച്ചു. ജന്മി അ
തു വകവെച്ചില്ല. ആ
നിഷേധത്തിനെ തി
രെ കരിവളളൂർ ഗർ
ജിച്ചു. ജന്മിത്വത്തെ
സഹായിക്കാൻ പട്ടാ
ളമെത്തി. അങ്ങനെ
മലബാറിലെ കമ്മ്യൂ
ണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാന
ത്തിന്റെ ഐതിഹാ
സികമായ ചരിത്ര
ത്തിൽ കരിവളളൂരി
ന്റെ ഗാഥ കറി
ക്കുപ്പെട്ടു. ചുറ്റും

പടർന്ന ആർഷത്തിന്റെ അഗ്നിക്കെല
ങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചിറയ്ക്കലിന് പ്രതാപങ്ങൾ
കാണിക്കാൻ കഴിയാതായി.

ആയില്യം തിരുനാൾ വലിയ രാജാ
വ് പലതുകൊണ്ടും ശ്രദ്ധേയനായിരുന്നു.
സാഹിത്യത്തിലും കലകളിലും നിപുണ
നായിരുന്ന രാജാവ് ഒരു സംസ്കൃത
പണ്ഡിതനുമായിരുന്നു. രാജാവായിരുന്ന
ചിറയ്ക്കൽ രാജാസ് സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ച
ത്. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സാമന്ത്രിയുമായ
പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹം സഹായം
നൽകുകയും ചെയ്തു. ഈ ആയില്യം തിരു
നാളിനെ ഓർക്കാൻ മറ്റൊരു കാര
ണവും ഉണ്ട്. കോലത്തിരി വംശത്തിൽ,
സാഹിത്യപാരമ്പര്യം അപൂർവ്വമായി
പുലർത്തിയിരുന്ന രാജാക്കന്മാരിൽ ഒരാ
ളായിരുന്നു രാമവർമ്മ വലിയ രാജാവ്.
പണ്ടൊരു കോലത്തിരി. രാജാവിന്റെ
മുന്നിൽ ചെറുശ്ശേരി ഇരുന്ന് കൃഷ്ണഗാഥ
പാടി. പിന്നെ ഈ കോവിലകത്തിന്
ഒരു ചെറുശ്ശേരിയെ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴി
ഞ്ഞില്ല. ആയില്യം തിരുനാൾ ആ കറവ്
പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. കട്ടമത്തിന്
മഹാകവി പട്ടം നൽകി ബഹുമാനിച്ചതും
ആയില്യം തിരുനാളാണ്. കട്ടത്തിൽ പാ
യട്ടെ, പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് ഓർക്കാൻ
കഴിയുന്ന ഒരു പേരുകൂടിയുണ്ട്. അതും
ആയില്യം തിരുനാളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട
താണ്. മലയാളസാഹിത്യത്തിന് മറ
ക്കാൻ കഴിയാത്ത ചിറയ്ക്കൽ ടി. ബാല
കൃഷ്ണൻനായർ - ഈ ആയില്യം തിരുനാൾ
രാമവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ മകനാണ്.

ചിറയ്ക്കൽ തമ്പുരാനും കെട്ടിലമ്മയും

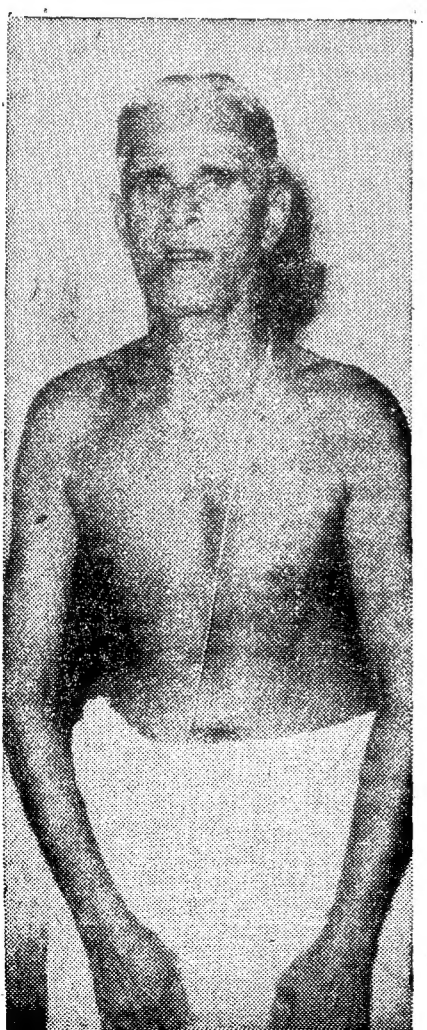
ബാലകൃഷ്ണൻ നായരുടെ അനുജൻ, പ്രസിദ്ധ ചിത്രകാരനും കളർ പ്ലെയർ വിദഗ്ദ്ധനുമായ ശ്രീധരൻ നായരുടെ പേരും കാർക്കപ്പള്ളിയിലാണ്.

കലയ്ക്കും സാഹിത്യത്തിനും ഉദ്ദിഷ്ടം നൽകുന്ന ഒരു ഫ്യൂൽ സ.വിധാനത്തിന്റെ എല്ലാ സവിശേഷതകളും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, എത്രയൊക്കെയോ ഈ കോവിലകത്തു് ഒരു രാജാ രവിവർമ്മയോ, ഒരു രാജരാജവർമ്മയോ ഒരു കോളവർമ്മയോ, ഒരു കേണൽ ഗോദവർമ്മയോ ജനിച്ചില്ല. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ചെങ്കുമലകൾക്കുള്ളിൽ കഴിയവേ, ഈ കോവിലകത്തിനുള്ളിൽ നിന്നും ഒരു ഇങ്കീലാ ബിന്റെ ശബ്ദം മുഴങ്ങിയില്ല.

ആയില്യം തിരുനാളിനു ശേഷം രാമവർമ്മ വലിയരാജാവു് അധികാരം ഏറ്റെടുത്തു. ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു കോവിലകത്തെ ആദ്യത്തെ ഗ്രാഡേററു്. കോവിലകത്തെ വലിയതമ്പുരാനായി ഭരിക്കുവേ തന്നെ രാമവർമ്മ ഒരു സക്കാർ ഉദ്യോഗം വഹിച്ചു. റെയിൽവേയിൽ ആയിരം ഉദ്യോഗം. 'റെയിൽവേ തമ്പുരാൻ'ന്റെ കാലത്താണ് 1956-ൽ കോവിലകം സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗം വച്ചതു്. അതോടെ കോവിലകം ഓരോ കൊച്ചുകൊച്ചു തറവാടുകളായി വേർപിരിഞ്ഞു. കൊട്ടാരവും ക്ഷേത്രങ്ങളും ചിലയും സ്കൂളും മറ്റും പൊതുസ്വത്തായി നിലനിറുത്തി വലിയമ്പ്രാന്റെ ചുമതലയിലാക്കി. പുതപ്പത്തിൽ വലിയമ്പ്രാക്കന്മാർക്കു ഭരിക്കാൻ ഏറ്റെടുത്തു. ഇല്ലാതായി. കോവിലകത്തെ കലയാണം, മരണം തുടങ്ങിയുള്ള പൊതുവടങ്ങളിലെ കാർമ്മികത്വത്തിൽ ഇങ്ങി തമ്പ്രാന്റെ പദ്ധതി. സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, ഓരോരുത്തരുടെ പേരിലും ഏകദേശം കണക്കിനു് ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സ്വത്തുക്കളൊന്നും നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നില്ല. ഒക്കെ ജന്മം റെറ്ററു് ആയിരുന്നു. പ്രേരിയ്ക്കണം നടപ്പിലായപ്പോൾ ജന്മം റെറ്ററു് സിനു നിലനില്പില്ലാതായി. സ്വത്തുക്കളൊക്കെ കടിയോന്മാരുടെ കൈവശം എത്തിച്ചേർന്നു. കടൽ തൊട്ടു് കടകലാപരെയും ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴ മുതൽ കോരപ്പുഴവരെയും രേച്ചിരുന്നവർ, അവസാനം ചിറയ്ക്കൽ ചിറയുടെ തീരത്തെ കോവിലകങ്ങളിൽ ഇങ്ങി. ഒരു പക്ഷേ, കോവിലകത്തിന്റെ ഭൂസ്വത്തു് എന്ന പദത്തെ എടുത്തുകൊട്ടാൻ വലുതായൊന്നും ഇല്ലാത്ത ഈ അവസാന മരണാൽ കോവിലകത്തിനും ഉണ്ടായിക്കാണില്ല. നെൽപ്പാടങ്ങളും തെങ്ങിൻതോപ്പുകളും ഇല്ലാതായ അവസ്ഥയിൽ അവർ ദുരിതത്തിലേക്കു വീഴേണ്ടതായിരുന്നു. എത്രയൊക്കെയോ ഭാഗ്യം അവിടെ അനുഗ്രഹിച്ചു. തമ്പുരാക്കന്മാർക്കു് ഭേദപ്പെട്ട സർക്കാർ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിച്ചു. പിന്നെ, കോവിലകത്തു് ഒന്നുവധി വക്കീൽ തമ്പുരാക്കന്മാരും സുപ്രബു് തമ്പുരാക്കന്മാരും പ്രസിഡൻ്റ് തമ്പുരാക്കന്മാരും, ഹാഡ് മാസ്റ്റർ തമ്പുരാക്കന്മാരും ക്ലാർക്ക് തമ്പുരാക്കന്മാരും പൂൺ തമ്പുരാക്കന്മാരും പട്ടാളം തമ്പുരാക്കന്മാരും ഉണ്ടായി. ഇന്ന് കോവിലകത്തു് ഡോക്ടർ തമ്പുരാക്കന്മാരും എഞ്ചിനീയർ തമ്പുരാക്കന്മാരും ലക്ച്ചറർ തമ്പുരാക്കന്മാരും ഉണ്ടു്.

എങ്കിലും ഇടയ്ക്കു് അവരിൽ ചിലർക്കു് ചില ദുരിതങ്ങളുണ്ടായി. പലരും സാമ്പത്തികമായി ഏറെ ബുദ്ധിമുട്ടി. വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത തമ്പുരാക്കന്മാരും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ചും ബുദ്ധിമുട്ടിലായി. ശാസ്ത്രസംഗ്രഹം, മാളികനാഴി, ചേമ്പലാസം തുടങ്ങിയ പേരുകളുള്ള കോവിലകങ്ങൾ അവർക്കു് വിൽക്കേണ്ടിവന്നു. ചിറയുടെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള കോവിലകങ്ങളോട് ചേർന്നു് ഇപ്പോൾ ആധുനിക ബംഗ്ലാവുകൾ ഉയർന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. കണ്ണൂരിലെ പുതിയ പണക്കാർ ചിറയ്ക്കൽ താവളം ഉറപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് ചിറക്കരയിൽ നിന്നാൽ, ഒരു കാലത്തിന്റെ പതനവും മറ്റൊരു കാലത്തിന്റെ ഉയർച്ചയും നിങ്ങൾക്കു കാണാം. തെക്കേക്കരയിൽ പഴയ കോവിലകത്തിനു് അരികിൽ ഒരു കമ്പനി ഉയർന്നുവരുന്നു. ഇനി കൊട്ടാരവും, കിഴക്കേ കോവിലകവും പടിഞ്ഞാറേ കോവിലകവും, പഴയ കോവിലകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും ബാക്കി. ചരിത്രത്തിനു് ഓക്കാൻ വേണ്ടി എത്രനാൾ ഇതു് ഉണ്ടാകുമോ, ആവോ? ഒന്നും ഉറപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. നാളെ ഇവിടെ "കൊട്ടാരം വല്ലാറുണ്ടു്" എന്ന ബോർഡ് തൂങ്ങാനിടവരുമോ, ആവോ. പുതിയ തലമുറയുടെ ഹൃദയത്തിൽപ്പോലും ഈ കൊട്ടാരവും കോവിലകങ്ങളും ഒരു

വലിയ തമ്പുരാൻ

നൊസ്റ്റാൾജിയപോലെ പടർന്നുനിൽക്കുന്നില്ല. അവരെക്കൊ വിദ്യാഭ്യാസം നേടി, പുതിയ മേഖലകളിലേക്കു കതിക്കാറുള്ള തിടക്കത്തിലാണ്.

ഇടയ്ക്കു് എവിടെയോ വച്ചു്, എന്റെ മുന്നിലിരിക്കുന്ന വലിയതമ്പുരാനെ ഞാൻ മറന്നുപോയി. അദ്ദേഹം നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കൈയിൽ കെട്ടി ലമ്മ തയ്യാറാക്കിയ ചായ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ വീണ്ടും തമ്പ്രാന്റെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി. അധികാരങ്ങളില്ലാത്ത വലിയ രാജാവു്. ശാസനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അവകാശമില്ല. വാരാമില്ല പാട്ടുമില്ല. എങ്കിലും എഴുപത്തിനാലു കാരനായ വലിയതമ്പുരാൻ, തൃക്കേട്ട തിരുനാൾ സി. കെ. കേരളവർമ്മ വലിയ രാജാവായി, ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകം ഭരിക്കുന്നു. കോവിലകത്തെ ഏറ്റവും സീനിയറായ അംഗമായിരിക്കും വലിയ രാജാവു്. എന്നുകരുതി അന്യകോവിലകങ്ങളിൽ നിന്നു് ഇവിടെ വിവാഹ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചവർക്കു് വലിയരാജാവകാൻ കഴിയില്ല. കോവിലകത്തെ തന്നെ ഏറ്റവും പ്രായം കൂടിയ തമ്പുരാട്ടിയായിരിക്കും വലിയതമ്പുരാട്ടി. വലിയമ്പ്രാന്റെ ഓര്യയ്ക്കു് വലിയതമ്പുരാട്ടി പദവി കിട്ടില്ല.

1978-ലാണ് കേരളവർമ്മ തമ്പുരാൻ വലിയരാജാവായതു്. അദ്ദേഹത്തിനു് വിദ്യാഭ്യാസമോ മറ്റു തൊഴിലുകളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. (ഇദ്ദേഹത്തിനു തൊട്ടു മുമ്പു് ഉണ്ടായിരുന്ന വലിയരാജാവു് ഒരു അസിസ്റ്റൻ്റ് പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടർ ആയിരുന്നു). തമ്പുരാൻ രണ്ടു് വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആദ്യഭാര്യ മരിച്ചു. ആദ്യഭാര്യയിൽ ആറു കുട്ടികളുണ്ടു്. അവരിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗമുള്ളവരാണ് രണ്ടു് ആൺമക്കൾ. ബാക്കിയുള്ള നാലു് പെൺമക്കളും നല്ല നിലയിൽ ജീവിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അവരാരും തന്നെ തമ്പ്രാണൊപ്പം താമസമില്ല. വർഷത്തിൽ ഒരിക്കലോ, വർഷങ്ങൾ കൂടുമ്പോഴോ, അവർ തമ്പ്രാണെ സന്ദർശിച്ചാലായി. ഇപ്പോൾ ഈ ഇരുണ്ട കൊട്ടാരത്തിനുള്ളിൽ തമ്പ്രാണം കെട്ടിലായും (രണ്ടാം ഓര്യ) മാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ വയസ്സുകാലത്തു് മക്കളിൽ ആരോടെങ്കിലും ഒപ്പം ചെന്നു താമസിക്കാതെ തമ്പ്രാണെനിന്നു് ഈ ഇരുണ്ട കൊട്ടാരത്തിൽ കഴിയുന്നവെന്ന് ആരും സംശയിച്ചുപോകും. പ്രത്യേകിച്ചു് അധികാരങ്ങൾ ഞെമിപ്പാത്ത ഈ അവസ്ഥയിൽ ഇവിടെ കഴിയുന്നതിൽ എന്താണ് അർത്ഥം. വലിയമ്പ്രാന്റെ സ്വത്തു് എന്ന പരയാൻ ഈ കൊട്ടാരവും അതിനുചുറ്റുമുള്ള പരമ്പരയുള്ളൂ. പിന്നെയുള്ളതു് 37 ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ രേണാധികാരി എന്ന സ്ഥാനമാണു്. കൂടാതെ സ്കൂളുകളുടെ മാനേജ്മെൻ്റ് സ്ഥാനവും. നൂറ്റാറു തെ പതിപ്പുൾ വരുന്ന കോവിലകം അംഗങ്ങളുടെമേൽ യാതൊരുവിധ നിയന്ത്രണങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്താൻ വലിയ രാജാവിനു് അവകാശമില്ല. അധികാരമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരം സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽ ഇങ്ങിനിലിരിക്കുന്നു.

ചിററേന്നു്, മദ്ധ്യാഹ്നത്തിലാണ്

ഞങ്ങൾ ചിറയ്ക്കലിൽനിന്നു്. പഴയ കോവിലകത്തിന്റെ മുന്നിൽവച്ചു് ഞങ്ങൾ ചിരതിയെ കണ്ടു. ചുളിഞ്ഞു് ഉണങ്ങിയ ചിരതി വല്ലാതെ വിയർത്തിരുന്നു. ചിരതിയുടെ മുകളിൽ കുറുത്ത മൂക്കുത്തി. കോവിലകത്തു് അവശേഷിക്കുന്ന പഴയ വാല്യക്കാരികളിൽ ഒരാളാണ് മാറ്റമില്ലാത്ത, വെളുത്തു് ചുളിഞ്ഞ ചിരതി. ചേരുതയോടെ ചിരതി ഞങ്ങൾക്കു വഴി തന്നു. ഞാൻ പോയിട്ടു്, എത്രയായി പ്രായമെന്നു്. ചിരതി കണക്കുകൂട്ടി. കുട്ടിയീട്ടും കുറച്ചീട്ടും കണക്കു ശരിയാക്കുന്നില്ല. അവസാനം എൻ്റെ കഴിഞ്ഞു വെന്നു് ഞങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു. കോവിലകത്തിന്റെ എത്രയോ കഥകൾ ചിരതിയുടെ മനസ്സിലുണ്ടു്. വിറച്ചു വിറച്ചു് ചിരതി എന്തൊക്കെയോ പുലമ്പി. എന്തിനൊന്നും വ്യക്തമായില്ല. തൊണ്ണൂററിഞ്ഞിൽ തീപ്പെട്ട തമ്പുരാണെപ്പറ്റി, തിരുവേളി കഴിഞ്ഞയുടൻ അമ്മിണിയമ്മ തമ്പുരാട്ടി "പുറത്തായ"തിനെപ്പറ്റി, മനോരമത്തമ്പുരാട്ടിയുടെ വേളിയെക്കുറിച്ചു്. അങ്ങനെ എന്തൊക്കെയോ ഒക്കെ പറയുമ്പോൾ ചിരതി തൊഴുതിരുന്നു. കലയാണം കഴിഞ്ഞു്, കോവിലകത്തു് താമസിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നു വന്നപ്പോൾ ഭർത്താവിനെ യാതൊരു മടിയുംകൂടാതെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയു് ചിരതി. ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന കോവിലകത്തെ അശോകവർമ്മയെ നോക്കി തൊഴുതുകൊണ്ടു് ചിരതി പറഞ്ഞു: "ഈ തമ്പ്രാക്കന്മാരുടെ കൃപകൊണ്ടു് ഞടിയങ്ങളു് ജീവിക്കുന്നു." കോവിലകംവിട്ടു് ചിരതിക്കു് ഒരു ജീവിതമില്ല. പണക്കാരായ ബന്ധുക്കൾ ഉണ്ടെങ്കിലും കോവിലകം വീട്ടുപോകാൻ വയസ്സുകാലത്തു് മനസ്സ് അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഈ കോവിലകത്തു് എവിടെയോ ജനിച്ചു. ഇവിടെ വളർന്നു, ഇവിടെ ജീവിച്ചു. ഇവിടെ വീണ്ടു മരിക്കണം. ചിരതിക്കു് അത്രയേ ആഗ്രഹമുള്ളൂ. പടമെടക്കാൻ ചിരതിക്കിഷ്ടമായിരുന്നില്ല. മുഷിഞ്ഞ വേഷത്തിൽ പടമെടത്താൽ തമ്പ്രാണെ കുറച്ചിലല്ലേയെന്നു് ചിരതി അശോകവർമ്മയോടു ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾ ചിരതിയുടെ പടം മിനുക്കി തിളക്കിക്കൊടുക്കാമെന്നേറു. പടത്തിലെ ചിരതിക്കു വസ്ത്രങ്ങളൊക്കെ ധരിപ്പിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും ചിരതിക്കു തൃപ്തിയായില്ല.

പഴയ കോവിലകത്തിൽ ഇപ്പോൾ സീതക്കുട്ടി തമ്പുരാട്ടിയും കുടുംബവും താമസിക്കുന്നു. ആ കോവിലകത്തിന്റെ ഒരു മുറി പരദേവതമാരുടെ ആസ്ഥാനമായി കരുതിപ്പോരുന്നു. മുപ്പത്തഞ്ചു പരദേവതമാരെ അവിടെ കടിയിരുത്തിയിട്ടുണ്ടത്രേ. മുപ്പത്തിയമ്പതുവരുടെ ആസ്ഥാനം എന്നാണ് അതു് അറിയപ്പെടുക. മെലിഞ്ഞുണങ്ങിയ സീതക്കുട്ടി തമ്പുരാട്ടി കോവിലകത്തെ പഴയ വിവാഹ സമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നായർസമുദായത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു കോവിലകത്തെ പുരുഷന്മാർ അധികവും വിവാഹം നടത്തിയിരുന്നതു്. അങ്ങനെ കോവിലകത്തേക്കു വന്നവരാണ് കെട്ടിലമ്മമാർ. തമ്പുരാട്ടിമാരെ മറ്റു കോവി

ലകം അംഗങ്ങൾ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഏതാണ്ടു് ഒരു അൻപതുകൊല്ലം ആയു് ഉള്ള കോവിലകത്തെ പുരുഷന്മാർ സ്വജാതീയവിവാഹം നടത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ടു്. പണ്ടനാറ്റോറു് കോവിലകത്തെ തങ്കം തമ്പുരാട്ടിയെ ഇപ്പോഴത്തെ ഇളയരാജാവായ കേരളവർമ്മ വിവാഹം കഴിച്ചതോടെയാണ് സ്വജാതീയ വിവാഹങ്ങൾ ആരംഭിച്ചതു്. പിന്നെ കിളിമാനൂർ, തിരുവല്ല, ബേപ്പൂർ, ഹരിപ്പാട്ട്, ലക്ഷ്മിപുരം, പുത്തൂർ തുടങ്ങിയ കോവിലകങ്ങളുമായി ചിറയ്ക്കലിനു് വിവാഹ ബന്ധം ഉണ്ടായി. നീലേശ്വരം, നിലമ്പൂർ, പനളം, ചെറുകോൽ തുടങ്ങിയ കോവിലകങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള തമ്പുരാക്കന്മാർ ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകത്തെ തമ്പുരാട്ടിമാരെ വേളികഴിച്ചു. തമ്പുരാട്ടിമാർ എണ്ണത്തിൽ കൂടുതലാണ്. അതുകൊണ്ടു് മറ്റു കോവിലകങ്ങളിൽ നിന്നു് അനുയോജ്യരായ വരന്മാരെ കിട്ടുകയെന്നതു് അനും ഇനും പ്രയാസമാണു്. സീതക്കുട്ടി തമ്പുരാട്ടി ഒരു ഐതിഹ്യം ഓർത്തു. പണ്ടു് വാരണക്കോട്ടു് നമ്പൂതിരി എന്ന പേരിൽ ഒരു നമ്പൂതിരി കോവിലകത്തു് കാര്യസ്ഥനായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ, എന്തോ കാരണത്താൽ കെട്ടിലമ്മയുമായി അയാൾ തൊറി. കെട്ടിലമ്മ അയാൾക്കു ശിക്ഷ വിധിച്ചു. മരിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്ന ശിക്ഷ. ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു മുൻപു് തനിക്കൊരു അപേക്ഷയുണ്ടെന്നു് നമ്പൂതിരിപറഞ്ഞു. മരിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്ന മുൻപായി മൂന്നു പ്രാവശ്യം വെള്ളത്തിൽ മുക്കുകയും ചൊടുകയും ചെയ്യാൻ യേവുണ്ടാകണം. തമ്പുതിരിയുടെ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഓരോപ്രാവശ്യം വെ

ചിരതി

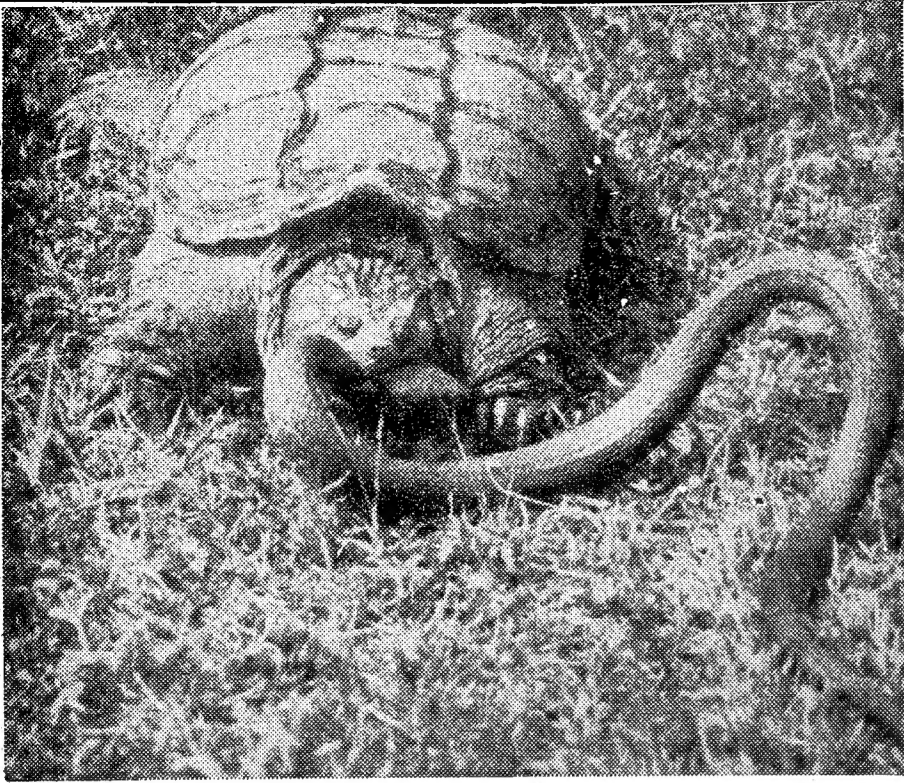

ഉള്ളതിൽ മുകുടി ഉയർത്തുമ്പോഴും അയാൾ കോവിലകത്തെ ശപിച്ചു. ആദ്യത്തെ ശാപം. കുടുംബത്തിന്റെ ഐശ്വര്യം നശിക്കട്ടെ എന്നായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തേതു്, ആൺകുട്ടികൾ കരയട്ടെയെന്നു്. ഭാര്യമരുന്നെ അടികളായിത്തീരട്ടെ ത്തോക്കന്മാർ എന്നായിരുന്നു മൂന്നാമത്തെ ശാപം. ഈ ഐതിഹ്യം പറഞ്ഞ് തമ്പ്രാട്ടി ചിരിച്ചു. വാരണക്കോട്ടു് നമ്പൂതിരിയുടെ ശാപം ഫലിച്ചുവോ ആവോ. എങ്കിലും ശാപം തീർക്കാനായി എല്ലാ തുലാമാസങ്ങളിലും ചിറയ്ക്കൽ കുടുംബം കടലായി അമ്പലത്തിൽ പായസവഴി പാടു് നടത്തുന്നു.

സീതക്കുട്ടി തമ്പുരാട്ടിയുടെ സംസാരം അവസാനിച്ചപ്പോൾ അശോകവർമ്മ ഉൾ മുറിയീലേക്കു കൈകുഞ്ചി പറഞ്ഞു: "അവിടെ ആയിരുന്ന കോവിലകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥപ്പുര. നൂറ്റാണ്ടുകൾ പഴക്കമുള്ള താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവിടെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ജ്യോതിഷം, തക്കം, സാഹിത്യം തുടങ്ങി എല്ലാത്തിനെയും ഉള്ള വിലയേറിയ താളിയോലകൾ. ആ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ നിന്നാണ് ചെറുശ്ശേരി ഭാരതം കണ്ടെത്തേതു്. ഉള്ളൂരും വടക്കും കുറുവൻ ഗ്രന്ഥപ്പുര ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു വത്രേ. പക്ഷേ, എല്ലാം ചിതൽപിടിച്ചു് നശിച്ചു. പല പ്രാവശ്യം ഞങ്ങൾ കോഴിക്കോടു സർവ്വകലാശാലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ചിറയ്ക്കൽ ബാലകൃഷ്ണൻ നായർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഈ ഗ്രന്ഥപ്പുരയെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹം പലകുറി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരിക്കൽ ഗുപ്തനായതും സൂക്ഷ്മാർ അഴിക്കോടു ഗ്രന്ഥപ്പുര പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു. കാലിക്കുറു് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇതു് ഏറ്റെടുക്കുമെന്നു് അന്നു് അവർ പറഞ്ഞതാണ്. പിന്നീടു് അവരാരും ഇങ്ങോട്ടു വന്നില്ല. ഗ്രന്ഥപ്പുര സൂക്ഷിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. അവസാനം എല്ലാം ചിതലെയ്ത്തു നശിച്ചു."

പടിഞ്ഞാറേ കോവിലകത്തു് ചെല്ലമ്പോൾ, അവിടെ വലിയ തമ്പുരാട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പടിഞ്ഞാറേ കോവിലകം ഉണ്ടായതിനും ഒരു കഥയുണ്ടു്. ഏതാണ്ടൊരു നൂറുകൊല്ലം മുമ്പു നടന്ന കഥ. അക്കാലത്തു് പഴയ കോവിലകവും കൊട്ടാരവും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പഴയ കോവിലകത്തു് അക്കാലത്തു് ഒരിക്കൽ തുടർച്ചയായ ബാലമരണങ്ങൾ ഉണ്ടായി. പ്രശ്നം വസ്ത്രിച്ചപ്പോൾ മുപ്പത്തിയമ്പതുവരുടെ കോപമാണെന്നു് മനസ്സിലായി. പരദേവതമാർ താമസിക്കുന്നിടത്തുനിന്നു് മാറി താമസിക്കണമെന്നു് നിശ്ചയമുണ്ടായി. അങ്ങനെയാണ് ചിറയുടെ പടിഞ്ഞാറു് ഈ കോവിലകം നിർമ്മിച്ചതു്. അതിനുശേഷമാണു് കിഴക്കേ കോവിലകം പണിയുന്നതു്. പഴയ ശില്പവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെ മിഴിവു പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന തിട്ടുവരകളും തൂണുകളുംകൊണ്ടു് വലയം ചെയ്യപ്പെട്ട പടിഞ്ഞാറേ കോവിലകത്തു് ശീതളതയുണ്ടു്. ഉരുക്കുന്ന ഈ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിലും കോവിലകത്തു തണുപ്പുണ്ടു്.

സിമൻറു പുശി മിനുസപ്പെടുത്തിയു് (ശേഷം 24-ാം പേജിൽ)

പാമ്പു തീന്ന ആമ

സ്കാപ്പിങ്ങ് സർട്ടിൽ എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അക്രമി ആമ

'മോഡസ്' ഓപ്പറാണ്ടി' ഒന്നുതന്നെ യായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു ദിവസം കൊലപാതകി പൊലീസിന്റെ പിടിയിൽ അമരുക തന്നെ ചെയ്തു. അപ്പോഴേക്കു വീണ്ടും അതാ ഒരു കീറാമുട്ടി. ആ കൊലപാതകി അയാളുടെ ക്രൂരമായ നേരം പോക്കിനിരയായവരുടെ ശ്രേണിയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പൂഴ്ത്തിവെക്കുകയാണുണ്ടായത്. അത് എവിടെയൊക്കെയെന്നു ബുദ്ധിസ്ഥിരതയില്ലാത്ത അയാൾക്കൊട്ടു പറയാനും കഴിയുന്നില്ല. തെളിവു് മൃതദേഹങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കുന്ന മല്ലോ. വിശാലമായ തടാകത്തിലെ ചെളിക്കുണ്ടുകളല്ലോ. തോണ്ടി പരിശോധിക്കുക അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, കാട്ടുജാതിക്കാരായ അമേരിക്കക്കാരിലൊരാൾ പൊലീസിനു് ബുദ്ധി ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. അയാളുടെ പക്കൽ ഒരു ആമയുണ്ടു്. അതിനു് പത്തു ചെളിയിൽ പുതിയ ഏതു ജീവിയേയും പിടിച്ചു തിന്നാൻ വലിയ ആത്മീയാണു്. ആ ആമയെ ഉപയോഗിച്ച് വളരെ എളുപ്പം മൃതശരീരങ്ങൾ എവിടെയാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാമെന്നു് അയാൾ ബലമായി വിശ്വസിച്ചു. ആദ്യം പൊലീസു

കാർക്കു് ആ പരിപാടിയിൽ അത്ര താല്പര്യം തോന്നിയില്ല. ഏതായാലും ഒന്നു പരീക്ഷിക്കാൻതന്നെ അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. ആ അമേരിക്കക്കാർക്കു് കൊണ്ടുവന്ന ആമയുടെ കാലിൽ ഒരു നീണ്ട കയർ കെട്ടി തടാകത്തിലേക്കിറക്കിവിട്ടു. അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ അതു് ഒരിടത്തു് പെന്തെന്നിന്നു. അവിടെ തോണ്ടിനോക്കിയപ്പോൾ അതാ ഒരു ജഡം പൊന്തിവരുന്നു. മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ ആ തടാകത്തിലെ ചെളിയിൽ പൂഴ്ത്തിവെച്ചിരുന്ന മൃതശരീരങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളൊക്കെ ആ മിണിപ്രാണി കണ്ടുപിടിച്ചുകൊടുത്തു. ക്ഷമാശീലത്തിന്നും ശാന്തസ്വഭാവത്തിന്നും പേരുകേട്ട ആമകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അത്തരക്കാരനല്ലാത്ത ഒരു ഒറ്റപ്പെട്ടവൻ. അതാണു് അക്രമി ആമ എന്നു വിളിക്കുന്ന പേരയെത്തിനി.

സ്കാപ്പിങ്ങ് സർട്ടിൽ എന്ന പേരിൽ ലോകമൊക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന അക്രമി ആമയ്ക്കു് ആകെ രണ്ടു് ഇനങ്ങളാണുള്ളതു്. ഒന്നു്, വലിപ്പം കുറഞ്ഞ സാധാരണ ഇനവും, മറേറതു് അതിന്റെ രണ്ടിരട്ടിയിലധികം വലിപ്പമുള്ള അലിഗേറ്റർ സ്കാപ്പിങ്ങ് സർട്ടിലും. ഈ രണ്ടിനങ്ങളും അമേരിക്കയിലെ തടാകങ്ങളിലും, നദികളിലും, കളങ്ങളിലുമൊക്കെയാണു് വളരുന്നതു്. ഒരു സാധാരണ അക്രമി ആമയ്ക്കു് അരമീറ്ററോളം നീളവും അൻ പതു കിലോഗ്രാം ഭാരവും കാണും. ഏതാണ്ടു് അത്രതന്നെ വലിപ്പമുള്ള ഒരു വസ്തു അനായാസമായി കടിച്ചുപൊക്കാൻ ഇവയ്ക്കു് കഴിയുന്നതു്, പുറംതോടിന്റെ പകുതിയോളം നീളമുള്ള ഒരു വാലും ഇതിനുണ്ടു്. നമുക്കു പരിചയമുള്ള മറ്റു പല ആമകൾക്കു മില്ലാത്ത ഒരു 'അഡിഷണൽ ഫിററിങ്' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഈ അവയവത്തിന്റെ പുറം മുഴുവൻ ശല്യങ്ങൾക്കൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കറിയ കററിപോലുള്ള നാലു കാലുകൾ. വെള്ളത്തിൽ നീന്തി നടക്കാൻ സഹായകമാകമാറു് കാലിലെ വിരലുകൾ നേർത്ത ചർമ്മത്താൽ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. കണ്ണും പോലെ കൂത്തു നഖങ്ങൾ. ഇളംപച്ച നിറത്തിലുള്ള പുറംതോലി. ഉടലിന്റെ മുകൾഭാഗം പൊതിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന കട്ടി പുറംതോടിന്റെ മുകൾവശം സദാ പായൽപിടിച്ച് കടുപച്ചനിറമണിഞ്ഞു കാണുന്നു. ഉണ്ടെണ്ണും, ഇരുണ്ടു് പരുപരുത്ത തൊലിപ്പുറവും ചേർന്നു് മുഖത്തിനു് ഒരു ക്രൂരഭാവം പകർന്നുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ജലജീവികളായ മറ്റു് ആമകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഏറെ സമയം വെള്ളത്തിൽ കഴിയുന്നവയാണു് അക്രമി ആമകൾ. അവ ജീവിതം മുഴുവനും നദികളിലും തടാകങ്ങളിലും, ചെളിനിറഞ്ഞ വെള്ളക്കെട്ടുകളിലുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. ചിലപ്പോൾ ജലപ്പുരപ്പിലൂടെ ഒന്നു് നിൽക്കുകയും പിന്നെ ചെളിക്കുണ്ടുകളിൽ പോയി ഒളിക്കുകയും ചെയ്യും. ജലാശയങ്ങളിൽ മഞ്ഞുപാളികൾ നിറയുന്ന കൊടുതണുപ്പിൽ കിടക്കാൻ ഇക്കൂട്ടർക്കു് യാതൊരു മടിയുമില്ല. ഏതു കാലാവസ്ഥയിലും എന്തു തിന്മയ്ക്കു വേണ്ടി വലിയ നിർബ്ബന്ധമാണു്. ഒന്നിനേയും കണ്ണു് പേടിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു് വലിയ നിർബ്ബന്ധമാണു്. ഒന്നിനേയും കണ്ണു് പേടിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു് വലിയ നിർബ്ബന്ധമാണു്.

ചെയ്യും. ജലാശയങ്ങളിൽ മഞ്ഞുപാളികൾ നിറയുന്ന കൊടുതണുപ്പിൽ കിടക്കാൻ ഇക്കൂട്ടർക്കു് യാതൊരു മടിയുമില്ല. ഏതു കാലാവസ്ഥയിലും എന്തു തിന്മയ്ക്കു വേണ്ടി വലിയ നിർബ്ബന്ധമാണു്. ഒന്നിനേയും കണ്ണു് പേടിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു് വലിയ നിർബ്ബന്ധമാണു്. ഒന്നിനേയും കണ്ണു് പേടിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു് വലിയ നിർബ്ബന്ധമാണു്.

അതിശക്തമായ താടിയെല്ലുകളും, അകത്തേക്കു വളഞ്ഞു് ഒന്നിരുകയും ഉള്ളുകൊണ്ടു് കിട്ടുന്ന ഏതു ഉള്ളിലാക്കുന്ന സ്വഭാവക്കാരനാണു് അക്രമി ആമ. വെള്ളത്തിൽ വളരുന്ന പായലും, തവള, മത്സ്യം, പറവകൾ, തടാകതീരത്തു വരുന്ന പാമ്പു് തുടങ്ങി ജീവനുള്ള ഏതിനെയും പിടിച്ചുതിന്നാൻ ഇവയ്ക്കു മടിയില്ലെന്നു വരികിലും, പത്തു ചെളിയിൽ ഉടലിന്റെ ആവരണമായ പായൽ പൊതിഞ്ഞ പച്ച നിറത്തിന്റെ 'കാമു'

ഫ്ലാഷിംഗ് ഒളിച്ചിരുനു് ഇരപിടിക്കാൻ ഏറെ സൗകര്യവുമാണു്. ചില മീൻവളർത്തൽ കേന്ദ്രങ്ങൾ അതിക്രമിച്ചുകയറി മത്സ്യവേട്ട നടത്തുകയുമാണു് ഈ ജീവികൾ മനുഷ്യന്റെ ശത്രുവായിത്തീർന്നതു്. അവർ ഇവയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് സൂപ്പർമാർക്കു് 'സ്കാപ്പിങ്ങ് സർട്ടി' എന്ന അതിവിശിഷ്ട ആഹാരസാധനമായി മാർക്കറ്റിലെത്തുന്നു. ചുണ്ടയിട്ടു് മീൻപിടിക്കുന്നതുപോലെയാണു് ഈ ആമ മത്സ്യങ്ങളെ ഉള്ളിലാക്കുന്നതു്. അററു രണ്ടായി പിളർന്നു് ഉരുണ്ടു നീണ്ട നാക്കാണു് ഇവയ്ക്കുള്ളതു്. ചുവന്ന പുഴുക്കളെപ്പോലെയുള്ള ആ നാക്കു് വെള്ളത്തിൽ നീട്ടിയിട്ടു് പെറ്റതായി ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നീന്തി നടക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങൾ അതൊരു തീറ്റാസാധനമാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കും. അവ പതുക്കെ ആ 'പുഴു'ക്കളെ കൊത്തിവിഴുങ്ങാൻ അടുത്തേക്കു ചെല്ലുകയും ചെയ്യും. ഇരുതേടി ചെല്ലുന്ന പാവം മീനുണ്ടോ അറിയാത്താൻ അക്രമി ആമയുടെ വായ്ക്കുള്ളിലേക്കു കടക്കാൻ പോകുന്നതെന്നു്!

പ്രായപൂർത്തിയെത്തി, മനസ്സിൽ മന്ദമചിന്തകൾ ഉണരുന്നതോടെ ഇവ ഇണയെത്തേടി അലയുകയായി. ഒരു ഇണയെ സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ആണും പെണ്ണും ഒരുമിച്ച് കൂടുണ്ടാക്കാൻ പററിയ ഒരിടം കണ്ടുപിടിക്കും. കരയ്ക്കുകയറി

അനയോജ്യമായ ഒരു സ്ഥലം നോക്കി അവിടെ ഒരു കഴികത്തും. പിൻകാലുകൾ ഉപയോഗിച്ചാണു് മൺവെട്ടി പ്രയോഗം നടത്തുന്നതു്. പത്തുസെൻറിമീറ്ററോളം ആഴമുള്ള ആ കഴിക്കുള്ളിൽ ഒരവരസരത്തിൽ പെണ്ണു് ഇരുപതു മുട്ടകൾവരെ ഇട്ടുവെയ്ക്കും. നൂറുദിവസംകൊണ്ടു മുട്ടവിരിയുകയും പിറന്നപ്പോൾ കണ്ണുണ്ടും വെള്ളംതേടി യുള്ള പ്രയാണം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

സ്കാപ്പിങ്ങ് സർട്ടിനുവേണ്ടിയുള്ള വേട്ടയാടൽമുഖം ഒരിക്കൽ ഈ ആമയുടെ എണ്ണം വല്ലാതെ കുറഞ്ഞുപോയി. ഇപ്പോൾ, വംശവർദ്ധനവിനായി അമേരിക്കയിലെ ചില പ്രത്യേക ഫാമുകളിൽ ഇവയെ വളർത്തുന്നുണ്ടു്. കരയ്ക്കുകയറി വെള്ളത്തിൽ ഒരൊറ്റിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെ പോറ്റാറുണ്ടു്. ജർമ്മനിയിലെ ഓഫൻബർഗ് എന്ന നഗരത്തിൽ ഒരാൾക്കു് ഒരുജോടി അക്രമി ആമകളുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുദിവസം അതിൽ ഒരേണ്ണു് അപ്രത്യക്ഷമായി. എവിടെയോ ഇറങ്ങി കടന്നു കളഞ്ഞ ആ വിരൽ മുൻവർഷങ്ങളുടെ ശേഷം അതേ സ്ഥാനത്തുതന്നെ മടങ്ങിവന്നു് തന്റെ പഴയ താവളത്തിൽ കയറി. ഏതോ ചെളിക്കുണ്ടുകളിൽ ഇറങ്ങിക്കിടന്നു് യഥേഷ്ടം വേട്ടയാടി, തടിനന്നാക്കിക്കൊണ്ടു വന്ന അവനു് മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ പണ്ടത്തേതിന്റെ ഇരട്ടിയിലധികം ഭാരമുണ്ടായിരുന്നു.

ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ

മുപ്പതു വർഷം മുമ്പു് ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ വളരെ ചിന്താദീപ്തമായിരുന്നു. എന്നാലിപ്പോളതു് ചിന്താകല്പനയായിരിക്കുകയാണു്. ഒരു മുപ്പതു വർഷം കൂടി കഴിയുമ്പോൾ ദാരിദ്ര്യവും കാലുഷ്യവുമല്ലാതെ ചിന്തയുണ്ടാവാൻ സാധ്യത കുറവാണു്. പ്രായമാവുമ്പോൾ വരുന്ന ഈ മാറ്റങ്ങൾ കാണാൻ നമ്മുടെ പുതിയ ചർച്ചക്കാർക്കും ചാർച്ചക്കാർക്കും കഴിയുന്നില്ല.

—എസ്. ഗുപ്തനായർ

പോക് ഓണിംഗ്

കെ. രാജേന്ദ്രബാബു എം. എസ്.സി.

വിവാഹഘോഷയാത്രയിൽ വരുന്ന രിക്കാനായി കൊണ്ടുവന്ന വെള്ളക്കുതിരയുടെ വരവു കണ്ടവരിലൊരാൾ ഞാനാണ്. യു. സ. ഫ്. സ. രാ. യി. യി. ലേ. ക്കുള്ള ബസ്സും കാത്തു് ഞാൻ സഫ്. മർ. ജം. ഗ്. വിമാനത്താവളത്തിനടുത്തുള്ള ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ നിൽക്കുമ്പോഴാണ് ശിശിര സന്ധ്യയിൽ പുകയുന്ന വൈദ്യുതവെളിച്ചത്തിലൂടെ, ഇരമ്പുന്ന വാഹനങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ, ഒരു കുതിര ഓടിവരുന്നത്. തലയിൽ വെളുത്ത ഉറുമാൽകെട്ടി ജറിയുടെ വക്കുവച്ച ജൂബായ്മിട്ട കുതിരക്കാരൻ എന്റെ നേരെ കനിഞ്ഞു പോയിട്ട്: "യു. സ. ഫ്. സ. രാ. യി. യി. ലേ. ക്കുള്ള ബസ്സുണ്ടോ?"

കുടിഞ്ഞാണിന്റെ പിടത്തത്തിൽ അല്പം തുറന്ന വായുമായി വെള്ളക്കുതിര എന്റെ തൊട്ടി തൊട്ടിലെന്നമട്ടിൽ നിന്നു. അതിന്റെ മിനുത്ത ശരീരത്തിലൂടെ രോമാഞ്ചങ്ങൾ പാഞ്ഞുനടന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: "അധികമില്ല. ഒരു മൈൽ കാണും." കുതിരയുടെ നിശ്വാസം തണുപ്പിലൂടെ പുകച്ചുരുളുകയായി എനിക്കുനേരെ ഒഴുകി. പെട്ടെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു: "ഞാനും അങ്ങോട്ടാണ്. കേറിക്കോളൂ?" എനിക്കു് കട്ടിക്കാലം മുതൽ കുതിരപ്പുറത്തു കയറാൻ കൊതിയുണ്ടായിരുന്നു.

"പിടിച്ചിരിക്കണം." കുതിരക്കാരൻ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങളുടെ പരിചയമുണ്ടോ വീഡ്." "സാരമില്ല," കാലുകളും വിറച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ശ്വാസമുട്ടലോടെ ഞാൻ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങളുടെ അരുന്ധ്വ പുറപ്പിടിച്ചുകൊള്ളാം."

അയാൾ എന്റെ രണ്ടു കൈകളിലും പിടിച്ചു് പൊക്കി എന്റെ കുതിരപ്പുറത്തേക്കു വലിച്ചെടുത്തു. അയാളുടെ പിറ

കിൽ അയാളുടെ അരക്കെട്ടിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഞാനിരുന്നു. എന്റെ നെഞ്ചിടിപ്പ് അയാളുടെ മുതുകിൽ ഒരു താളം പോലെ തോന്നിയിരിക്കണം. നൂറുകണക്കിന് രോമാഞ്ചങ്ങൾ എന്റെ കാലുകൾക്കു കീഴിൽ അരിച്ചു നടക്കുന്നത് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഏതോ ആകാശവൃക്ഷത്തിന്റെ തലപ്പിലെന്നപോലെ ഇരുന്നു കൊണ്ട്, ഒരത്യശ്വാസതയിലേക്കെന്നപോലെ ഞാൻ താഴത്തെ പാതയിലേക്കു നോക്കി. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ ഞാൻ സഫ്. മർ. ജം. ഗ്. പാലത്തിലെ കൂറൻ പാത വിളക്കുകൾക്കു കീഴിലൂടെ പറന്നു പോകുകയായിരുന്നു. തണുത്ത കാറ്റും കളമ്പടിയൊച്ചയും നീലൂടെ ഓടിനടന്ന രോമാഞ്ചങ്ങളും മാത്രം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ കണ്ണിടക്കിയടച്ചിരുന്നു. കണ്ണുതുറന്നാൽ മററാരോ ആയിപ്പോയേക്കുമെന്ന ഒരു ചേടിയോടെ ഞാൻ പറക്കുന്ന ഒരുത്താലിലെന്നപോലെ മൈഫ്. ഓലിക്കുള്ള പാതയിലൂടെ പാഞ്ഞു.

"ഇതുതന്നെയല്ല യു. സ. ഫ്. സ. രാ. യി. യി. ലേ. ക്കുള്ള ബസ്സാ?" എന്നയാൾ വിളിച്ചുപോയിപ്പോഴാണ് ഞാൻ കണ്ണുതുറന്നത്.

"അതേ, അതേ," ഞാൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. കുതിര ഓട്ടം നിറുത്തി ഒരു നടപ്പിലേക്കു് പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. പെട്ടെന്ന്

അതിന്റെ വാൽ ഉയർന്നുവന്ന് അഴി ചുട്ടങ്ങു നിന്നു മുടിക്കട്ടെ പോലെ ഒരു തണുത്ത കാറ്റോടെ എന്നെ തഴുകി. കുറെ പഴക്കക്കുറക്കു മുമ്പിൽ കുതിര നിന്നു. ഞാൻ അതിന്റെ ഒരു വശത്തുകൂടി ഉറന്നിറങ്ങി ഉറയ്ക്കാത്ത കാലുകളിൽ അതിനടുത്തു നിന്നു. അകലെ ഒരു വളവിൽ എരിഞ്ഞ പെടോമാക്. സ. വിളക്കുകളുടെ നിരയിലേക്കു ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് കുതിരക്കാരൻ പറഞ്ഞു: "അതുതന്നെയായിരിക്കണം. കലയാണ സ്ഥലം."

"ഓ, ശരിയാണ്," ഞാൻ തണുപ്പിൽ കൂട്ടിയടിക്കുന്ന ചുണ്ടുകളോടെ പറഞ്ഞു: "ഘോഷമെല്ലാം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വളരെ നന്ദി."

ബസാറിലെ ബഹളത്തിലൂടെ കുതിരയും കുതിരക്കാരനും അകന്നുപോയി. ആ കുതിര എന്നെ വാൽകൊണ്ടു മന്ദം പൂർവ്വം തഴുകിയതാണ് എന്നോർത്തുകൊണ്ട് ഒരു സന്തോഷത്തോടെ ഞാനിവിടെ നിന്നു. എനിക്കു് പ്രത്യേകിച്ചു് എങ്ങോട്ടും പോകാൻ തോന്നിയില്ല. കൈപ്പത്തികൾ രണ്ടും കയ്ക്കങ്ങളിൽ തിരുകി, എന്നിൽ നിന്നൊരു തിപ്പുക പോലെ ഉച്ചാസം പരത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു വഴിമുട്ടിയ വ്യാളിയെ സ്റ്റോലെന്നൊമ്പിടെ പയ്ക്കുണിഞ്ഞു. ഇടയ്ക്കു്

രോ സന്തോഷം എന്നെ തൊട്ടുമ്മിപ്പോയപ്പോൾ തോന്നുവരുടെ സുഗന്ധം മണത്തു. പാതയ്ക്കരികിൽ നിന്ന് കടലമീറായി വാങ്ങിച്ചു നിന്നു. കടലക്കുളുവക്കാരന്റെ ചെമ്മൺകോപ്പയിലെ കല്ലരിത്തിയിൽ നിന്ന് ചെറു തിനാളങ്ങൾ ഉയർന്നു താണു. അതിന്റെ ചുട്ട് എങ്ങനെയോ എന്നെ തൊട്ടു എന്നെനിക്കു തോന്നി. ബസ്സുകൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പാഞ്ഞു പോയി. അമ്പലമുക്ക്. നിറഞ്ഞ തുളുമ്പിയ ഓരോ മനുഷ്യനും ഓരോ ലക്ഷ്യവും കാരണവും ഉദ്ദേശ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ എന്നോർത്തു് ഞാൻ അന്തഃവിട്ട് അവിടെ നിന്നു.

ഇപ്പോൾ കലയാണ സ്ഥലത്തെ ബാൻഡ് എറിക്കിപ്പുറമുള്ള ഒരു പാട്ട് വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ അങ്ങോട്ടു വേഗം നടന്നു. അവിടെ പെടോമാക്. സുകൾ ചുമക്കുന്ന ചെറുക്കന്മാർ അവ തലയിൽ വച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. വീട്ടുകാരും വീരന്മാരും. ഒക്കെക്കൂടി നല്ല ബഹളം. പെണ്ണങ്ങളുടെ പട്ടസാരികൾ വെട്ടിത്തളിഞ്ഞു. ആണങ്ങൾ സൂട്ടിട്ട് പുകവലിച്ചുകൊണ്ട് അല്പം മടുത്തിന്റെ ശ്വാസവുമായി നിന്നു. പുത്തൻ രൂപാന്തരങ്ങളുടെയും കലാവിന്റെയും മാലകളണിഞ്ഞ്, തിളങ്ങുന്ന വെള്ളക്കപ്പായം ധരിച്ചു വരൻ തലപ്പാവിലിരുന്ന് തൂക്കിയിട്ട മുല്ലപ്പൂമാലവളളികൾക്കൊണ്ട് മറച്ച മുഖവുമായി ഒരലങ്കരിച്ചു കാറിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു. കുതിരക്കാരൻ കുതിരയെ കടിഞ്ഞാണിൽ പിടിച്ചു് വരന്റെ അടുത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. എന്ന് രോമാഞ്ചങ്ങളുടെ മേൽ പാത്താിക്കൊണ്ടുപോയ വെള്ളക്കുതിരയുടെമേൽ ഇപ്പോൾ വക്കുകളിൽ സർണ്ണക്കുശവുപിടിപ്പിച്ച പട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വിരിയുണ്ട്. ചുവന്ന കടിഞ്ഞാണും ചെവികൾക്കിടയിൽ ചുവന്ന ചരടുകൊണ്ടുള്ള രണ്ടു് പൂക്കുടകൾ. അതു് എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിയാനായി ഞാനതിന്റെ മുമ്പിലേക്കു് അടുത്തുനിന്നു. പക്ഷേ കൺമാകുകക്കിടയിലൂടെ അതെന്റെ കണ്ടോ എന്നുതന്നെ എനിക്കറിയില്ല. കുതിരക്കാരൻ എന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു് ഒരു പുഞ്ചിരിച്ചു. വരനെ അയാൾ കൈപിടിച്ചു് കുതിരപ്പുറത്തേറി. വരന്റെ മുഖം ഒരു കാണാനായി ഞാൻ ഉററുനോക്കിയെങ്കിലും മുല്ലപ്പൂക്കൾക്കപ്പുറത്തു് ഒന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വരനെ കുതിരപ്പുറത്തു കയറാൻ ഞാൻ കൂടി സഹായിക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നെനിക്കു തോന്നി. കറച്ചുമ്പു മാത്രം ഇതേ കുതിരപ്പുറത്തു് യാത്രചെയ്തു വന്നല്ലെ ഞാൻ, എന്ന് ഞാൻ സ്വയം പറഞ്ഞു. വരൻ അല്പമൊന്ന് മുന്നോട്ടു ചെ്തു് കുതിരയുടെ കഞ്ചിരോമത്തിൽ കൈവച്ചു. കുതിരക്കാരൻ കടിഞ്ഞാണിളക്കി. വീരന്മാരും വീട്ടുകാരും നൃത്തം തുടങ്ങി. കുതിരയും കുതിരക്കാരനും ഓരോയടിയുമുന്നോട്ടുവച്ചു. വരൻ വധുവിന്റെ വീട്ടിലേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിച്ചു.

ബാൻഡ് എന്റെ പാട്ട് വായിച്ചു തീർന്നിരുന്നു. എനിക്കു് ആ പാട്ട് ഒന്നുകൂടി കേൾക്കാനൊരു വലിയ ആശം തോന്നി. ഞാൻ ബാൻഡിന്റെ നേതാ

വിന്റെ അടുത്തേക്കു നീങ്ങിയെന്ന് ആ പാട്ട് ഒന്നുകൂടി വായിക്കാമോ എന്ന് ഒരുചെറിയ ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു. അയാൾ എന്നെ കേട്ടുകൂടിയുണ്ടാവില്ല. എനിക്കു് ഉത്തരമൊന്നും തന്നെമില്ല. അടുത്ത പാട്ടിന്റെ ആദ്യത്തെ ഇരട്ടി കോളമ്പി വായുള്ള ഒരു ഉപകരണത്തിൽ ഉത്തതിത്തുകയായിരുന്നു അയാൾ. ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത് മുല്ലപ്പൂക്കൾക്കിടയിലൂടെ വരൻ കണ്ടോ എന്നെനിക്കു സംശയമുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഒരു നിമിഷത്തേക്കു മുഖത്തെ മുല്ലപ്പൂമറ രണ്ടു കൈകൾക്കൊണ്ടും ഇരുവശത്തേക്കും മാറിയിട്ട് ബാൻഡ് നേതാവിനെ കൈകാട്ടി വിളിച്ചു. എന്നിട്ട് അയാളോട് എനിക്കിപ്പുമുണ്ടായിരുന്ന ആ പാട്ട് വീണ്ടും വായിക്കാൻ പറഞ്ഞു. വെള്ളത്തു് പ്രസാദമുള്ള മുഖം. അകലത്തേക്കു നോക്കുന്ന കണ്ണുകൾ. പൂമാല മറ വീണ്ടും വീണ്ടും. ആ പാട്ടു തീരുന്നതുവരെ ഞാൻ ഘോഷയാത്രയുടെ കൂടെ നടന്നു. കുതിരയുടെ നേരെ പിറകിൽ നടന്ന എന്നെ ചിലരെല്ലാം തുറിച്ചു നോക്കി. ഞാനൊരപരിചിതനായിരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കുന്നിരിക്കണം. പക്ഷേ, അവരുടെ വരൻ ഇരുന്ന കുതിരയുമായുള്ള എന്റെ ബന്ധമുണ്ടോ അവരറിഞ്ഞുള്ളു. ആ പാട്ടു് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ മെല്ലെ പിൻവലിഞ്ഞു. ഘോഷയാത്ര അകന്നു കണ്ടുപോയി. ഞാൻ തിരിച്ചു നടന്നു.

കാലു കഴയ്ക്കുംവരെ ഞാൻ നടന്നു. മുക്കിരിന്നു. വായിൽനിന്നും പുക പറത്തിക്കൊണ്ട്, മരവിക്കുന്ന പാദങ്ങൾ പട്ടാളച്ചിട്ടയിലെടുത്തുവച്ചുകൊണ്ട്, ഞാൻ പാതവിളക്കുകളുടെ നിഴലിലാത്ത വെളിച്ചത്തിലൂടെ നടന്നു. തലയു

ളർത്തി നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കി. ചന്ദ്രക്കലയുടെ ഉള്ളിലെന്നും പാർല ഒരു നക്ഷത്രമിരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. ആകാശത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ കോണിൽ ആദ്യമായ ഒരു വിമാനം. ഒരു സങ്കടപൂർണ്ണ ശബ്ദത്തിൽ ഇറങ്ങി.

അവസാനം മടുത്തപ്പോൾ, ചില സന്ധ്യകളിൽ ഞാൻ വന്നിരിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ബസ്. സ്. റോപ്പിലെ സിമൻറ് ബെഞ്ചിലിരുന്നു. അടുത്തു് ഒരു ഇലഞ്ഞി നിന്നിരുന്നു. അതു് പൂക്കുന്ന കാലത്തു് ആ മണമേല്പാനായി ഞാൻ വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ഇവിടെ വന്നിരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നോട്ടു് പാരി ഞാനൊന്നു കണ്ണടച്ചു. ഒരു മയങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവണം. കുതിരക്കളമ്പികളുടെ ശബ്ദം കേട്ടാണു് ഞാൻ ഞെട്ടിയുണർന്നതു്. ആളൊഴിഞ്ഞ പാതയിലൂടെ ഒരു വെള്ളക്കുതിര പാഞ്ഞുപോയി. അതിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടെന്നപോലെയിരിക്കുന്ന ഒരാളും. പെട്ടെന്നു അതു ഞാൻതന്നെയാണു് എന്നൊരു സംഭ്രമം എനിക്കുണ്ടായി. അതു നിങ്ങൾ എനിക്കൊരു നിമിഷമെടുത്തു. ചാടിയെന്നീറു നോക്കുമ്പോഴേക്കും കുതിരയും സഞ്ചാരിയും അകലെ പോയി മറഞ്ഞിരുന്നു. കളമ്പടി ശബ്ദം മാത്രം കേറ നേരംകൂടി നിലനിന്നു.

എനിക്കു സങ്കടം തോന്നി. ഞാൻ ഉറങ്ങാതെ വഴിയിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ, എന്ന് ഒരിക്കൽ കൂടി കുതിരപ്പുറത്തേറിക്കൊണ്ടു പോകുമായിരുന്നില്ലേ? ഒരിക്കൽകൂടി ഞാൻ രോമാഞ്ചങ്ങളുടെ മെത്തയിൽ വഴിവിളക്കുകളുടെ ദീപങ്ങളെ തൊട്ടു തൊട്ടിലെന്ന മട്ടിൽ പറക്കില്ലായിരുന്നോ? ഉണർന്നു തന്നെയിരിക്കണം. ഞാൻ തന്നത്താൻ പറഞ്ഞു. എന്തെല്ലാം ഏല്പാളെല്ലാ മൺകൊണ്ടൊതെയും അറിയാതെയും പൊയ്ക്കു പോകുന്നതെന്നു് ആക്കിയാം? ഇപ്പോൾ ഓരോത്തോടെ ഞാൻ ഇലഞ്ഞിയുടെ ചുവട്ടിലേക്കു നീങ്ങി നിന്നു. അതിന്മേൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് കുതിരയും സഞ്ചാരിയും അപ്രത്യക്ഷമായ ദിക്കിലേക്കു് വീണ്ടും നോക്കി. ചെമ്മറംവീതിലേക്കുള്ള പാത ഒഴിഞ്ഞുതന്നെ കിടന്നു. തണുപ്പിൽ വിറങ്ങലിച്ചു കിടക്കുന്ന ആ പാതയിലൂടെ ഇനി വരേണ്ടതു് മൈഫ്. ഓലിയിൽ നിന്നുള്ള അവസാനത്തെ ബസ്സു മാത്രം. എന്തോ എന്റെ തോളത്തു വീ

അദ്ധ്യക്ഷനായ വരന്റെ വരവും പാക്കും

ൺ നെഞ്ചിലൂടെ താഴേക്കുതന്നു. ഞാനത് തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു ഇലഞ്ഞിപ്പൂവിന്റെ ആ ഇലഞ്ഞിമരത്തെ പെട്ടെന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയില്ല. “നി എന്തിനായി ഈപൂവ് സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നു? നിന്റെ ഇല കൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ? ഈ ഓറപ്പൂവ്? എന്റെ ഇലഞ്ഞി, എന്റെ ഇന്നത്തെ കൗത്തിരിപ്പ് നിറവേറ്റാൻ പറ്റില്ല.”

എന്റെ തോളിലാരോ തൊട്ടു. ഞാൻ നനഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ തിരിയുമ്പോഴുണ്ട് കതിരക്കാർ എന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നു. ഉലഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ, തളിൻ മുഖം. അലക്കോലപ്പെട്ട കിടക്കുന്ന മുടി.

“നിങ്ങളോ?” ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്തു. നിങ്ങളെ തന്നെയല്ല ഇപ്പോൾ കതിരപ്പറമ്പ് ഇതിലേ പോയത്? നിങ്ങളുടെ കൂടെ വരാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

“എന്റെ കതിര പോവുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടോ?” കതിരക്കാർ മറുപടി പറഞ്ഞു. “എന്നോട് ചോദിച്ചു. ‘ഞാനായിരുന്നില്ല അതിനേലിരുന്നതു’ എന്ന് നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായില്ലേ? എവിടെ എന്റെ കതിര? അവർ ഏതു വഴിക്കാണ് പോയത്? എന്റെ കതിരപ്പറമ്പ് പാഞ്ഞുപോയതു വരുന്നായിരുന്നു, കൂട്ടുകാരാ. വധുവിന്റെ വീടുകാരായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പെട്ടെന്ന് എന്റെ കൈകളിൽ നിന്ന് കടിയൊഴിഞ്ഞ് പിടിച്ചുവാങ്ങി കതിരയുടെ കവിളിലൊന്നു തട്ടി, വീട്ടുകാരുടെയും വിരുന്നുകാരുടെയും നടുവിലൂടെ കരിച്ചുപോയ കതിരമേലിരുന്നു. ഒരു വഴി തുറന്നു പാഞ്ഞുപോയി. ഞങ്ങൾ കരേറ്റും പിറകേ ഓടി. അവസാനം മറ്റുള്ളവരെല്ലാം മടങ്ങി. ഞാനിതാ എന്റെ കതിരയെ അന്വേഷിച്ചു വരികയാണ്. നി എന്തുകണ്ട്? എന്റെ കതിര സന്തോഷത്തോടെയാണോ ഓടിയെത്തുന്നത്? അവരെ അങ്ങോട്ടാണ് പോയത്? നിനക്കു അവരെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ പാടില്ലായിരുന്നോ?” അയാളുടെ വിളിയിൽ മുഖം പുകപരത്തുന്ന ഒരു മുഖം മുടിയെപ്പോലെ ഏകദേശം നോക്കി.

“കൈ നിട്ടൂ,” ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അയാളുടെ കൈത്തലത്തിൽ ഞാനാ ഇലഞ്ഞിപ്പൂവു വെച്ചുകൊടുത്തു. “എന്തിനേ വേണ്ടി ഈ മരം പാതിവർഷം കാത്തു വെച്ചിരുന്നതാണ് ഈ പൂവ്. നി മണത്തു നോക്കൂ. ഇനി ഈ മരത്തിന്മേൽ പൂവില്ല. ഇനി അരവത്സരം കഴിയണം. അതു പൂക്കാൻ.”

അയാൾ പൂവ് മണത്തുകൊണ്ട് വിരുന്നായ പാതയുടെ അങ്ങയറ്റത്തു് അയാളുടെ വെള്ളക്കുതിര പോയിരിക്കുന്ന പുക മഞ്ഞിൽപരപ്പിലേക്കു നോക്കിനിന്നു. ഞാൻ അയാളുടെ നോട്ടിൽ തൊട്ടുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “വരൂ. മെഹ്റാബിയിൽനിന്നുള്ള അവസാനത്തെ ബസ്സ് ഇനിയും പോയിട്ടില്ല. നമുക്കു, വധുവിനെ സമാശ്വസിപ്പിക്കാൻ പോകാം..”

ഗാനമായിത്തീർന്ന കൃഷ്ണൻ

കെ. വി. ബേബി

കേൾപ്പതു മധുരമനോഹരഗീതം. കാണതു പുല്ലാങ്കുഴലിൽ...പുല്ലും വിരലുംമാത്രം!

എവിടെ കണ്ണുലയുഗമുതൽപ്പൊഴുമങ്ങനെ തെളുത്തു മുക്കും നോക്കും കവിളും വികാരമായ് പിന്നുകുറുന്നിരയാം. വിയർപ്പുമുത്തുകളുണി (1) മണിമുക്കും. അന്തരാഗത്താൽ ജലമയമാകിയ നിലോല്പല സമനേത്രപ്രയവം. സ്പഷ്ടസ്ഥിതിസംഹാരത്തെ പ്രതി-യിളകിക്കുറുകിയ പുറകുകൊടിയും. ഒരു കിരണത്താലിവളിൽ പ്രേമം. തഴുകിവിടർത്തിയ തെളിമുഖവെളിവും. കുറുന്നിരതഴുകും നെററിത്തടവും. ഏഴുപടിയും തിരുമുടിയാഴും. ഉലകുരീക്കും കിരീടഭാരവും മെവിടെ?

കേൾപ്പതു മധുരമനോഹരഗീതം. കാണതു പുല്ലാങ്കുഴലിൽ...പുല്ലാങ്കുഴൽ മാത്രം! അടിച്ചിടിയിവളിൽ പൂക്കും ചാർത്തിയ ചുണ്ടുകളെവിടെ?

പാമ്പുകളെപ്പോലിവളെച്ചുറ്റിയ വിരലുകളെവിടെ? മാറിൽ ചന്ദ്രക്കലകൾ കൊത്തിയ നഖനിരയെവിടെ? എവിടെ തേക്കിക്കിട്ടിയ പൂക്കൾ കൊരുത്തിവരും പേലിൽ ചാർത്തിയ മാലകളും വന്നു-മാലകളും, മണിമാലയുമണിയും. ഗളവും, കഴുത്തുവുമു. തിരുമുഖം. കങ്കമകാന്തിയിലിഴുകും മാറ്റം, വടിവിയലും. തിരുവരയ്ക്കിൽ രതിയുടെ തേരൊലിയുതിരും. മണിയരത്താണു. അഴിയാറായൊരു മഞ്ഞപ്പട്ടം. പട്ടിൽ പാതി മരഞ്ഞൊരുലും. ഉളലിൻ നീലക്കുരിമുടിമുഴുകും. ഹർഷോന്മുഖത്തിരയിലൊരിക്കൽ ചാർന്നിര പിളർച്ച ചാർത്തിയകാലും. തമ്മിൽ കൊരുത്ത പടയുഗശോഭയും മെവിടെ? പാട്ടിൽ പൂവിട്ടുണരാനായൊരു വാടികയെവിടെ? പാട്ടിൻ നീലക്കുടയായ് വിടർന്ന കണ്വുക്കുവിടെ? പാട്ടിൽ കളിരണി മലരുകൾ തൂവിയ ചിപ്പുകളെവിടെ?

കേൾപ്പതു മധുരമനോഹരഗീതം. കാണതു പുല്ലാങ്കുഴലിൽ...ഇല്ലാ പുല്ലാങ്കുഴലും!

കേൾപ്പതു മധുരമനോഹരഗീതം. കാണതു പുല്ലാങ്കുഴലിൽ...പുല്ലാങ്കുഴൽ മാത്രം. പാട്ടിൽ കേൾപ്പതു കണ്ണനെമാത്രം. പാട്ടിൽ കാണതു കണ്ണനെമാത്രം. ഇനിയൊപ്പാട്ടും തിർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ഇനിയൊപ്പാട്ടിനാർവ വരണമേ... ഇവളുടെ വാഴ്വീൽ നാളും...! അയ്യോ, രാധാകൃഷ്ണ നീയിരിക്കുന്നവിടെ രാധാകൃഷ്ണ നീയിരിക്കുന്നവിടെ? രാധാകൃഷ്ണ...രാധാകൃഷ്ണ...രാധാകൃഷ്ണ...

1. മണിമുക്കും...അഴകളു മുക്കും

ശ്യാമം

സന്തോഷ്

സൂര്യനിഖത്തി ഞാൻ സൂര്യ പുത്രൻ; മമ ബോധമുണ്ണിലും പെങ്കനലാഭവും. സൂര്യനിഖത്തി, ഞാൻ നാഡി പൂപ്പിച്ചു തല്ലിത്തളിക്കുന്നു മാറ്റത്തു തീവെട്ടി കത്തിനിറയുന്നു. സൂര്യനിഖത്തി, ഞാൻ പാടങ്ങളിലൊരു-ബോധിതർ ചേരപോൽ ചുറ്റിപ്പിണയുന്നു. ആദിത്യ-നാഭിയിലുത്തവ-നന്തമൊഴുപ്പ-നായിരം പൂക്കളാലേ പിന്നിട്ടു പൊന്നൊരിടനാഴി തൻ ഗന്ധം മെൻ തൊലിയിൽ നിന്നു നക്കിത്തുവത്തുവേ, കണ്ണിലുരുക്കിപ്പടന്നൊരിരുട്ടിന്റെ യെണ്ണമെഴു തുടച്ചെടുത്തിടവേ. ഞാനെന്റെ സൂര്യന്റെ വൃത്തത്തിലിറങ്ങി വീണൊലിക്കുന്നു; ഞാനാടിത്തണുത്തുവെച്ചിട്ടിട്ടുന്നു. ആദിയിൽ പൂമ്പൊടി പോലൊരു വെള്ളി വെളിച്ചം തിളങ്ങുന്നു അന്തരമെ പെറ്റ സുചിക്ഷി; എന്റെ സൂര്യന്റെ നാഭിയിൽ ചെത്തു ഞാൻ.

ജനാധിപതികവിനിർമ്മിതം

ശ്യാമം

യു. ജയചന്ദ്രൻ

ഇനിയേതു വാക്കിൽത്തുടങ്ങുവാൻ? ഇനിയെന്തി, നാറെ, യുണർത്തുവാൻ? ഓർമ്മയിൽ മുരുക-ത്തുമ്പൊന്നമർന്നു, ചോപ്പിൻ മുത്തടർന്നു പഴയുകിത്തപ്പം പൊളിഞ്ഞു; താളം ചോർന്നുവീണു പഴവാട്ടുകൾ പണ്ടുപണ്ടേ മരിച്ചു മനസ്സിന്നിരുട്ടിൽ-പിതക്കനൽക്കണ്ണിൽ-ക്കരിന്തെളിഞ്ഞു കുറപ്പിന്റെ മേലങ്കി യുയർന്നുവീണു; മരന-മുരും പൊട്ടിയലറി; ചുവന്നതിര ഫണമുയർത്തി ശബ്ദകലവിയിൽ സർവവും പാഴായ്, കുറപ്പായി-ഇനിയെതുപൊല്ലിത്തുടർന്നിട്ടും? ഇനിയൊരു കേൾക്കുവാൻ പാടിട്ടും?

പുവും നീരും

സി. കൃഷ്ണൻ നായർ

ശ്രീനരകം. തെളിഞ്ഞെങ്കി-ലല്ലലല്ലാമകുന്നപോം. അന്തരംഗമൊലിക്കൊണ്ടു-തെന്തിനെന്നോർത്തു നീല്പയാൽ. ഉത്രാടനാളിലുന്മേഷം ഉണരാനനുകൂലമായ് പൂവിളിച്ചുണയും പീറ്റ-രേവ. മാറൊലി ചേർക്കയാം. അറിവിൻ കതിരായെത്തു-മരമല്ലെത്തൽകൂടിയും. പുന്തെന്നലിൽക്കൂടിയെന്നോ 'പുന്നാരം' കാട്ടുവയ്ക്കയാം. തിരുവോണവിശേഷങ്ങൾ തിരുമറും പകർന്നോം; നീറയെപ്പുകളും തീർന്നാൽ കറവേത്രം മാനിടാം. ഓണത്തപ്പന നേടിക്കൊൻ 'വേണം. പൂവട' കൊമ്പലായ് പ്രാണനിൽ കൊതി പററുന്നോ-രിണം. കണ്ണുങ്ങൾ തുടയായ് കാലത്തിന്നിമ്പമൊന്നായി-ക്കൈവരം വേളയേതുതാൻ? കണ്ണിലും കാതിലും കൂറും കഥ കാച്ചിക്കുറക്കിടന്നു. മാബലിത്തസ്വരാനെത്തും നാളിതോ, നാളെയോവരും? മാവേലിസ്റ്റോറകൾ നാട്ടിൻ ജീവിതം വീണ്ടെടുക്കുമോ? കൂവിൽ ചേർന്നുചായയെപ്പോൾ കിട്ടും 'പഞ്ചാര' വാങ്ങിയോൾ തലച്ചുറ്റി, നിലംപൊത്തും കാട്ടു വാർത്തയ്ക്കു മുലയുമോ? വിലയും നിലയും ചിന്തി-ച്ചലയും വേളവാരമോ? വിളറും കോലമേ സാക്ഷി 'വീജയം' വിശ്വവശ്യമേ! തിരുവോണാത്മസമ്പത്തിൻ തിരുവാധാരമീവിധം തീവവാങ്ങുന്നതമൊണ്ടിൻ തീരം പുനീർതളിച്ചു നാം. അന്തരീക്ഷം തെളിഞ്ഞെങ്കി-ലല്ലലല്ലാമകുന്നപോം. അന്തരംഗമൊലിക്കൊണ്ടു-തെന്തിനെന്നോർത്തുനീല്പയാൽ.

ഗതകാലസ്മരണകളുടെ ഒരു കോവിലകം

(17-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

കുറേത്തരം തരയിൽ, ചെറുക്കളുടെ നടുവിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർ വലിയതന്മൂലം, ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകത്തിന്റെ കഥകൾ പറഞ്ഞു. എത്രയോ പ്രാവശ്യം കേട്ടതെങ്കിലും മുത്തശ്ശിയുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നതിനുള്ള കൂട്ടം കേട്ടിരുന്നു. മുത്തശ്ശിയുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നതിനുള്ള കൂട്ടം കേട്ടിരുന്നു. മുത്തശ്ശിയുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നതിനുള്ള കൂട്ടം കേട്ടിരുന്നു.

വലിയമ്പ്രാട്ടി പിന്നെ വിവാഹമുടക്കുകളെപ്പറ്റിയായി. അഞ്ചുദിവസത്തെ പടങ്ങാണത്രേ പണ്ട് വിവാഹത്തിന്. അഞ്ചു ദിവസവും ചിറയ്ക്കൽ ഉത്സവമാണ്. സാധാരണ മൂന്നു തമ്പുരാട്ടിമാർക്ക് ഒന്നിച്ചായിരിക്കും കല്യാണം. നടത്തുക. എല്ലാമുക്കും വരനെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു മുതലുള്ള എല്ലാമുക്കും വലിയ രാജാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലായിരിക്കും. ഞാൻ തമ്പുരാട്ടിയുടെ കല്യാണത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു. എഴുപത്തിമൂന്നുകാരിയായ, ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകത്തെ ഈ തിരുവാതിര തിരുനാൾ മഹാപ്രഭുവലിയ തമ്പുരാട്ടി തന്റെ പതിനേഴാം വയസ്സിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നത് കേൾക്കുന്നതിനുള്ള ഞാൻ നോക്കിയിരുന്നു. തമ്പുരാട്ടി തുടങ്ങി: “എന്റെ പതിനേഴാം വയസ്സിലായിരുന്നു വിവാഹം. ഞങ്ങളുടെ മൂന്നാലം പേരുമായിരുന്നു കല്യാണം. കണ്ണാട്ടിപ്പാട്ടി, ആര്യപ്രഭുക്കൾ എന്നിവർ. ഇന്നത്തെപ്പോലെ കല്യാണത്തിന് മുമ്പ് വരനെ കാണാണെന്നും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ ഞാൻ നേരത്തെ കണ്ടിരുന്നു...”

“അപ്പോൾ നേരത്തെ പ്രേമമായിരുന്നോ?”

എനിക്കൊരു കസ്യതിരോന്നി. തമ്പ്രാട്ടി ചിരിച്ചു. “അല്ല. അദ്ദേഹം അതിനുമുമ്പ് കോവിലകത്തു വന്നതാണ് ഞാൻ കണ്ടിരുന്നത്. സത്യത്തിൽ അന്നെനിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. പിന്നെ കല്യാണം ഉറപ്പിച്ചവനെ കേട്ടപ്പോൾ ഇഷ്ടപ്പെടാതെ വയ്ക്കുക.”

“അഞ്ചുദിവസം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന പടങ്ങാണ് കല്യാണത്തിന്. പഴയ കോവിലകത്തു വടക്കിനിയിൽ വെച്ചായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ കല്യാണം. പുറത്തു പ്രത്യേക പന്തൽ കെട്ടിയിരിക്കും. രാത്രി ഒമ്പതു മണിക്കായിരുന്നു പടങ്ങാറേറിയത്. വടക്കിനിയിലെ ഹോമത്തിന്റെ മുന്നിൽ നെല്ല് അരിയും വിതറിയിരിക്കും. അതിൽ ചവിട്ടി വധു നിൽക്കണം. അപ്പോൾ വരൻ വന്ന് താലിക്കെട്ടും തുടർന്ന് മാലയിടലും പാണിത്രം ഹണവും. അഗ്നിസാക്ഷിയായി ഹോമത്തെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കും. പിന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകലാണ്. പടിച്ചുറപ്പാട്ട് എന്ന പരയും. വരൻ കൈയും പിടിച്ചു അഞ്ചു കൊണ്ടുപോകും. അപ്പോൾ മുണ്ടാക്കി കാണാവോ, കറുത്തു നമ്പ്യാരോ വന്നു വഴിയടയും.

എന്നിട്ട് പറയും: “കൊണ്ടുപോകേണ്ട. ചെലവിന് തരാം. ഇവിടെ താമസിച്ചാൽ മതി.” കല്യാണക്കാർ വധുവിനെക്കൊണ്ടു തിരികെ വടക്കിനിയിലേക്കു വരും. വധുവിനെ കോവിലകത്തു അന്ന് പ്രത്യേക മുറി ഉണ്ടായിരിക്കും. വരൻ ആ മുറിയിൽ അന്നു പ്രവേശനമില്ല. വരൻ കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രത്യേക മുറി ഉണ്ടായിരിക്കും. രണ്ടാം ദിവസം ‘അപാസനം’ എന്ന പടങ്ങാണ്. വെള്ളയും കരിമ്പടവും വിരിച്ചു തുറന്നു മുറിയിൽ നിന്ന്, വധുവിനെ കല്യാണക്കാർ വടക്കിനിയിലേക്കു കൈപിടിച്ച് കൊണ്ടുപോകും. ഹോമത്തിന്റെ മുന്നിൽ രണ്ടാം ഇരിക്കും. ഹോമം കഴിഞ്ഞ് ഒരേ കത്തിച്ചു കരി, വരൻ വധുവിന്റെ നെറ്റിയിൽ അണിയിക്കും. വീണ്ടും ഇരുവരും തിരികെ അവരവരുടെ മുറികളിലേക്കു പോകും. മൂന്നാം ദിവസവും ആ പടങ്ങ് ആവർത്തിക്കും. നാലാംദിവസം പുഴയിൽച്ചെന്ന് പെണ്ണു കളിക്കും. അഞ്ചാംദിവസം വരനും വധുവും ഒത്തുപേർന്ന് കടലായി ക്ഷേത്രക്കുളത്തിൽ കളിക്കും. രണ്ടുപേരും കൈകോർത്തു മുങ്ങണം. കളികഴിഞ്ഞ് വന്ന് പരസ്പരം വെററില തിററണം. പൊട്ടു തൊട്ടുവിടണം... അതോടെ അവർ ഒന്നിച്ചു...” തമ്പ്രാട്ടി പറഞ്ഞു അവസാനിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. സത്യത്തിൽ കഥ കേട്ടിരുന്ന ഒരു ചെറുക്കൾ അപ്പോൾ ചോദിച്ചു: “അപ്പോൾ, മുത്തശ്ശി ഈ മത്സ്യം പിടിക്കുന്നത് എപ്പോഴാണ്? മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞു, “ഓ, അത് വീട്ടു. ഇടയ്ക്കു ഒരു ദിവസം കല്യാണക്കാർ ഒരു വട്ടത്തിൽ (ഉള്ളി) മത്സ്യം കൊണ്ടുവന്ന് തമ്പ്രാട്ടിയുടെ ചേലത്തുവീൽ കെട്ടുന്ന പടങ്ങുണ്ട്...”

ഈ പടങ്ങുകൾക്കൊക്കെ എന്തെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യം കാണില്ലേ? അതൊന്നും തമ്പ്രാട്ടിക്ക് അറിയില്ല. അവസാനമായി ഇത്തരമൊരു വിവാഹം നടന്നത് മുപ്പതു കൊല്ലം മുമ്പാണ്. കമലം, മനോരമ, സരോജ തമ്പുരാട്ടിമാരുടെ വിവാഹം. തന്റെ വിവാഹം ഗളമായി മഹാകവി കട്ടമത്തു എഴുതിയ തിരുവേളിഗാഥ എന്ന ശ്ലോകം ഇപ്പോഴും മഹാപ്രഭുവലിയ തമ്പുരാട്ടിക്ക് ഓർമ്മയുണ്ട്. ചെറുക്കളെ നോക്കി അവർ ഇണങ്ങിപ്പോയി:

ഇത്തിരവേളി മഹോൽസവം, ഈ ലോക ക്ഷിപ്ര പ്രസിദ്ധമായി ഗോമിക്കുന്ന ശാരദാദേവിക്കും മോമലാപൈതൽക്കും ക്ഷീരാബധി മകയ്ക്കും നേരായ് നില്ക്കും... ചെറുക്കൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. “അതു പോലെ ഒരു കാലം ഇനി ഉണ്ടാവുമോ...” തമ്പ്രാട്ടി ചോദിച്ചു. ചെറുക്കൾക്ക് അതു പോലെ ഒരു കല്യാണം നടത്തി കാണാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെന്ന് തമ്പ്രാട്ടി പറഞ്ഞു. ഉഷർത്തെയും സിന്ധുവർത്തെയും ലീനവർത്തെയും ഉറക്കെ ചിരിച്ചു. വലിയ തമ്പുരാട്ടിക്ക് ഇരുപത്തിയേഴു ചെറുക്കളുണ്ട്. ഇരുപത്തിയേഴിൽ എട്ടുപത്തു പേർ ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ മുത്തശ്ശിയുടെ കഥ കേൾക്കാനുണ്ടായിരുന്നു.

മുത്തശ്ശി ഓരോ ചെറുക്കളുടെ പേരും പറഞ്ഞു. കോവിലകത്തു പേരു ഇട്ടു നൽകും. ഒരു സവിശേഷതയുണ്ട്. കട്ടിയെ ആദ്യം ‘ചെവിട്ടിപ്പേരു’ വീട്ടിക്കും. പരദേവതമാരുടെ പേരുകളാണ് ‘ചെവിട്ടിപ്പേരുകൾ’. പെൺകുട്ടികൾക്ക് ആദ്യ ചെവിട്ടിപ്പേരുകളാണ്. ആദ്യത്തെ പെൺകുട്ടിക്ക് ചാമുണ്ഡിയെന്നും രണ്ടാമത്തെ പെൺകുട്ടിക്ക് മഹാപ്രഭയെന്നുമാണ് പേരുകൾ. പെൺകുട്ടികളുടെ മറ്റു പേരുകൾ ഉമാപ്രഭ, ഉമ, ആര്യ, ഭാഗീരഥി എന്നിവയാണ്. ആദ്യത്തെ ആൺകുട്ടിക്ക് കേരളവർമ്മ എന്ന പേരിടും. പിന്നെ ഉടയവർമ്മ, ഗോദവർമ്മ, രാജരാജവർമ്മ, രവിവർമ്മ, ഗോദവർമ്മ എന്ന പേരുകളെ രണ്ടു കുട്ടികൾ മരിച്ചതുകൊണ്ട് പിന്നീട് ആ പേരു ഇട്ടില്ലത്രേ. മുത്തശ്ശി തന്റെ മുന്നിലിരുന്ന ചെറുക്കളുടെ ചെവിട്ടിപ്പേരു പറഞ്ഞു. സിന്ധുവർമ്മയുടെ ചെവിട്ടിപ്പേരു ചാമുണ്ഡി. ഉഷയുടെ പേരു മുത്തശ്ശിക്കു ഓർമ്മയില്ല. ഉഷയ്ക്കും അറിയില്ല. രാജേഷിന്റെ പേരു രവിവർമ്മ. മഹേഷ് രാജരാജവർമ്മ... പരസ്പരം ചെവിട്ടിപ്പേരു വിളിച്ച് കുട്ടികൾ കളിയാക്കി.

വലിയതമ്പുരാട്ടിക്ക് മാലിഖാനില്ല. മറ്റു അധികാരങ്ങളുമില്ല. “മാലിഖാനിൽ പകുതി എനിക്കു തരേണ്ടതാണ്” തമ്പുരാട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. തമ്പുരാട്ടിയുടെ ഭർത്താവ് അന്തരിച്ച ഹരിപ്പാട്ട് ചെമ്പ്രമാം കൊട്ടാരത്തിലെ ഗോദവർമ്മയായിരുന്നു വലിയ തമ്പുരാട്ടിയുടെ ഭർത്താവ്. അദ്ദേഹം രാജാവിന് സുട്ടിയിലെ മാഷായിരുന്നു. തമ്പ്രാട്ടിക്ക് എട്ടു മക്കൾ. ഏഴുപെണ്ണും ഒരാണും. ഒരു മകൾ മരിച്ചുപോയി. മക്കളൊക്കെ ഉന്നതനിലകളിൽ ജീവിക്കുന്നു. മരുമക്കൾക്ക് നല്ല ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടതെന്ന് തമ്പുരാട്ടി പറയുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ എന്താകുമായിരുന്നു സ്ഥിതി. “എനിക്കും ഏഴു മക്കൾക്കുമായി ആകെ എഴുപതുസെന്റർ സ്ഥലവും ഈ കെട്ടിടവും മാത്രം. ഞങ്ങൾ എത്ര ചെലുതായിരുന്നു... ഒക്കെ ഒക്കെ അനുഗ്രഹിച്ചു വെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ...”

വലിയ തമ്പുരാട്ടിയെക്കണ്ട് പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ വെയിലാറിയിരുന്നു. ചിറയ്ക്കൽ തുടങ്ങിയിരിക്കണം. അപ്പോഴും ഓളങ്ങളായിരുന്നു. പടവുകളിൽ തിരക്കേറിവരുന്നു. പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് വടക്കുവശം വഴി ഞങ്ങൾ കിഴക്കോട്ടു നടന്നു. ചിറവരമ്പിലെ പുല്ലുകൾ നറുച്ചിരിക്കുന്നു. കിഴക്ക് എത്തുന്നതിനുമുമ്പ്, യദൃച്ഛയാ ഞാൻ കൊട്ടാരത്തിന്റെ പടവുകളിലേക്കു നോക്കി. വലിയ രാജാവ് പടികൾ ഇറങ്ങിവരുന്നു. മുണ്ടും ഷർട്ടും ധരിച്ച തമ്പ്രാൻ. തമ്പ്രാന്റെ കൈയിൽ ഒരു കടയും കറുത്ത ബാഗും. ചിറവരമ്പിലെ കുട്ടികൾ തമ്പ്രാണെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. കടവുകളിൽ മുതിർന്നവർ, തമ്പ്രാണെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ കളി തുടരുന്നു. തമ്പ്രാൻ മെല്ലെ തെക്കോട്ടു നടക്കുന്നു. ബാഗുമായി തമ്പ്രാൻ എങ്ങോട്ടാവും പോവുക? എനിക്കത് ചോദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ ഇക്കരെയായിരുന്നു. തമ്പ്രാൻ അക്കരെയും.

പതിനാലു്

ജനങ്ങൾ വലിയ ഒരഭിക്ഷതയിലും പട്ടിണിയിലും പെട്ടു് നരകിക്കുകയായിരുന്നു. അരിയില്ല, തൂണിയില്ല, പണിയില്ല. പട്ടാളത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങിവന്ന വടക്കുപോലും ജീവിതമാർഗ്ഗമില്ല. അങ്ങനെ ഒരു നാശകാലം. മലബാർ കളക്ടറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ ധാന്യ വിതരണത്തിൽ അപാകതകൾ ഉണ്ടെന്നു പരാതി പരന്നു. വിമർശനത്തിന്റെ ശക്തി ഭീഷണിക്കൊണ്ട് കുറച്ചൊക്കെ വിചാരിച്ചിട്ടാകാം. കളക്ടർ ചേട്ടനെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. രാത്രി സമയം. “ഉടനെ എന്റെ വീട്ടിൽ വരണം.” കളക്ടറുടെ വീടു് വളരെ ദൂരെയാണ്. ചേട്ടന് വാഹനമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

“രാവിലെ കളക്ടറോട് കാണാം,” ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു.

“എനിക്കു കാണേണ്ട ആളെ എനിക്കു് സാക്ഷ്യമുള്ള സ്ഥലത്തു് സമയത്തു് വരുത്താൻ എനിക്കറിയാം,” കളക്ടർ ക്ഷയിതരായി പറഞ്ഞു.

“ആ ആരെ ഏതായാലും ഞാനല്ല,” ചേട്ടൻ ഫോൺ താഴെവച്ചു. പോയില്ല. “എന്നെ വീണ്ടും ജയിലിൽ കൊണ്ടു പോകുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.” കളക്ടർക്ക് മജിസ്ട്രേട്ടെന്ന നിലയിൽ വിപുലമായ അധികാരമുണ്ടായിരുന്ന കാലമാണ്.

അരിക്കാര്യത്തിന്റെ പാകപ്പിഴകൾ മാതൃഭൂമിയിൽ വസ്തുനിഷ്ഠമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. കളക്ടറുടെ മര്യാദയില്ലാത്ത പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് ഗവർണ്ണർക്ക് എഴുതുകയും ചെയ്തു. വരുന്നതുവരെ എന്ന് കരുതി.

പ്രതീക്ഷിച്ചത്രെ സംഭവിച്ചത് കളക്ടർക്കു ഉടനെ സ്ഥലം മാറ്റമായി. പകരം വന്ന കളക്ടർ വളരെ മര്യാദയോടുകൂടിയാണ് ചേട്ടനോടു് സംസാരിച്ചത്.

“മിസ്റ്റർ മേനോൻ, എനിക്കു് അങ്കളെ കാണണമെന്നു്. എവിടെ വച്ചാണ് ഏല്പാഴാണ് സൗകര്യമാവുക. ഞാൻ വാഹനമയ്യണമോ?”

രണ്ടുപേർക്കും അതിന്റെ ഹാസ്യവശം ഒർമ്മവന്നു. ഉറക്കെ ചിരിച്ചു.

“രാവിലെ കളക്ടറോട് വന്നാൽ പോരേ. എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും അതാവു് സൗകര്യം. നമ്മുടെ ഓഫീസുകൾ അടുത്താണ്ല്ലോ.”

“അങ്ങിനെ ആകട്ടെ.” ആ കളക്ടർ ഒരു ബ്രിട്ടീഷുകാരനായിരുന്നു. അവിടെനിന്നു മാറ്റമായി

പോകുന്നതുവരെ വളരെ സൗഹൃദത്തോടെയാണ് അദ്ദേഹം പെരുമാറിയത്. വഴക്കുകൂടിയ കളക്ടർ ഒരു ഇന്ത്യക്കാരനായിരുന്നു. വിധിയുടെ വൈപരീത്യമെന്നതെന്നു പറയട്ടെ. വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ചേട്ടൻ പാർലിമെന്റ അംഗമായപ്പോൾ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റിന്റെ ഒരു തലമുത്ത വകുപ്പുകാരനായിരുന്നു. തെറ്റിദ്ധാരണമൂലം എന്തോ കഴപ്പത്തിൽ അയാൾ പെട്ടപ്പോൾ കൂട്ടുകാരെല്ലാം അയാളെ കൈവെടിഞ്ഞു. ആ ശോച്യാവസ്ഥയിൽ അയാളോടു് മര്യാദയോടു് യോഗ്യരായും ചേട്ടൻ പെരുമാറി എന്നതു ഗൗരവത്തോടുകൂടിയാണ് പിന്നീടു് അയാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞത്.

“മേനോൻ എന്നോടു് ദേഷ്യം തോന്നാൻ ഞാൻ കാരണക്കാരനായിട്ടുകൂടി...” അയാൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അയാൾക്ക് പഴയ സംഭവം ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നു.

ആയിടയ്ക്കു് ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു് ഒരു പാക്കേജ് പദ്ധതി ബ്രിട്ടൻ സമർപ്പിച്ചു. ലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിച്ചി

ന്നു് ധാരാളമെന്നോണം മുൻകൈയെടുത്തതു് ഓക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽനിന്നു് സന്ധ്യതരം ഹാരം നമ്പൂതിരിപ്പാടു് പലതവണ കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. എനിക്കു് ആദ്യം അതൊരഭിരുചിയായിരുന്നു. എന്റെ അച്ഛന്റെ പെങ്ങളുടെ ഭർത്താവായ നമ്പൂതിരി ബന്ധുവീട്ടിൽ വന്നാലും വളരെ അകൽച്ചയോടെയാണ് പെരുമാറുക. മാതത്തിൽ നിന്നു് കട്ടിപ്പട്ടർ ഉണ്ടാക്കിയ ക്ഷണമേ കഴിക്കാറുള്ളു. കാലം മാറിവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നറിയാതെയല്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ഇളംതലമുറക്കാർ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മാറ്റങ്ങൾ അനിവാര്യമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഒരു യോഗം കഴിഞ്ഞ് വളരെ വൈകിയാണ് എന്റെ സുഹൃത്തു് ഉമാ അന്തർജനവും ഞാനും വീട്ടിൽ ഉണ്ടാകുക എന്നെത്തിയത്. മുത്തശ്ശി ഞങ്ങൾക്ക് ചോദ്യവിചിത്രങ്ങൾ. ഉമാ നമ്പൂതിരിയെന്നെത്തിയപ്പോൾ മുത്തശ്ശിക്ക് വലിയ പ്രയാസം തോന്നി.

“ഇവിടുന്നൊക്കെ ഇങ്ങനെ തുടങ്ങും”

യോലോ... ആഞ്ഞുമാർക്കു് ഇതൊക്കെ വയ്ക്കാം. ഉമായുടെ മറുപടി എനിക്കു് ഇഷ്ടമായി. “മുത്തശ്ശി, എന്നെ ആഞ്ഞുമാരായി കണക്കാക്കേണ്ട. ലീലയുടെ കൂപ്പിറപ്പാണെന്നു കരുതിക്കോളൂ.”

ഒരുദിവസം ചേട്ടൻ ഓഫീസിൽനിന്നു വന്ന ഉടനെ ഞാൻ പറഞ്ഞു. “ഞാനും ഇനി സാമൂഹ്യക്ഷേമ പ്രവർത്തനത്തിനിറങ്ങുകയാണ്.” ഞാൻ നേരത്തെ തുടങ്ങിയിരുന്ന റെറ്റാലം മഹിളാസമാജ പ്രവർത്തനത്തോടൊപ്പം അഖിലേന്ത്യാവനിതാ സമ്മേളനത്തിന്റെ കോഴിക്കോടു് ശാഖയുടെ ഒരു സജീവപ്രവർത്തകയായി ഞാൻ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നെ ‘സാമൂഹ്യസേവനനിരത’ എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു കളിയാക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

എത്രതെങ്കിലും ജോലി ഏറ്റെടുത്താൽ ഇടവു് വലവു് നോക്കാതെ അതിൽ മുഴുകുന്ന എന്റെ പ്രകൃതി കാരണം സഹപ്രവർത്തകരുമായി പലപ്പോഴും ഏറ്റുമുട്ടാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ വീട്ടിൽവന്നു വ്യസനം സഹിക്കാവുന്നതെ. ആരും കാണാതെ കണ്ണിറൊലിപ്പിക്കുമ്പോൾ ചേട്ടൻ കണ്ടു പിടിക്കും. കണ്ണിറ പതുക്കെ ഒപ്പി ഏഴിക്കും. പക്ഷേ അതോടൊപ്പം പാപ്പും.

ലീലാ ദാമോദരമേനോൻ

കൊതിപ്പിക്കുന്ന പുതുമ! കൊതിയേറുന്ന സ്വാദ്! തോംസൺസ് ബേക്കർ ഗ്ലൂക്കോസ് ബിസ്ക്കറ്റുകൾ.

കൊതിപ്പിക്കുന്ന പുതുമ!
കൊതിയേറുന്ന സ്വാദ്!

കണ്ടാൽ
ഇമ്പമേറും
തിന്നാൽ
കമ്പമേറും

THOMSON'S
BAKER
ഗ്ലൂക്കോസ്
ബിസ്ക്കറ്റ്

കണ്ടാൽ ഇമ്പമേറും തിന്നാൽ കമ്പമേറും.
തോംസൺസ് ബേക്കർ ഗ്ലൂക്കോസ്
ബിസ്ക്കറ്റുകൾ.
തിക്കോക്കർ:
കേരള ബേക്കറിംഗ്,
പതിനാലാം, കോട്ടയം 686 021, കേരളം

കേരളത്തിലെ അത്യധിക
കൊഴിയിൽ, അത്യന്തം
മുഖിതമായി തിരിക്കുന്ന
തോംസൺസ് ബേക്കർ
ഗ്ലൂക്കോസ് ബിസ്ക്കറ്റുകൾ,
തിക്കോക്കർ ശേഷം.
വേഗത്തിൽ, പുതുയോക്കം
മുക്കു തിങ്ങുക കിട്ടും.

കണ്ടാൽ
കൊതിക്കാനും,
കുടിയ്ക്കാനും
സ്വാദ്യം അതിരേകാം!
ഇന്നതിനാൽ,
എന്നും തിന്നാൻ
തോന്നും! അതാണ്
തോംസൺസ്
ബേക്കർ
ഗ്ലൂക്കോസ്
ബിസ്ക്കറ്റ്.
അത്ത്, കോക്കട്ട്,
പേനാപ്പിൾ,
എലിയും എന്ന്
നാവിൽ വെള്ളം
ഉറപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു.
ഡിപ് ചെയ്ത
ബിസ്ക്കറ്റുകൾ
തിക്കുന്നതും കേരള
ബേക്കറിംഗിൽ തന്നെ.

Atired Allen 1784 R

“നീക്കം നിരഹകാരം” അത് ഗീതയിൽ
നന്നാണെന്നും എന്നെ കടിഞ്ഞാണിടാ
നാണെന്നും എനിക്ക് അന്ന് മുഴുവൻ മന
സ്സിലായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ആ ശാന്തമായ
വാക്കുകൾ എന്നെ സമാധാനപ്പെടുത്തിയി
രുന്നു.

ക്ഷേമരഹിതത്തിന്റെ പലതരങ്ങളാണു.
ജനങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസം നൽകാതിരുന്ന
കാലമായതുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്ത
കർ സാമൂഹ്യസേവനത്തിൽ ഏർപ്പെടുക
സാധാരണയായിരുന്നു. നിർമ്മാണപ്രവ
ർത്തനം രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗ
മായിരുന്നു. ചേട്ടനെ ഡിസ് ട്രിക്ട്
വെൽഫെയർ കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡൻറാ
യി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അതുകൊണ്ടാണ്,
താനും സാമൂഹ്യസേവനത്തിന് തയ്യാ
രായി എന്നു പറഞ്ഞത്. ഏതെങ്കിലും
കാര്യമായ പരിപാടി വല്ലതും കണ്ടുപിടി
ക്കണമെന്നായിരുന്നു വിചാരം. അതി
ന് പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. മലബാറിൽ
ക്ഷയരോഗികളുടെ എണ്ണം കൂടുന്നുണ്ടെന്നും
ആവശ്യമായ ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങൾ
ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും പത്രവാർത്തയുണ്ടാ
യിരുന്നു. ആ കറവുതീർക്കാൻ ഒരു കായ
രോഗാസ്ത്രീ ഉണ്ടാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.
അതാണ് ‘പരിയാരം സാനിറ്റോറിയം’.
ആദ്യത്തെ ആശുപത്രിയെന്ന അതിന്റെ
പ്രഥമഘട്ടത്തിനാവശ്യമായ സംഭാവന
കൾ കിട്ടി. വളരെ വേഗത്തിൽ ആശുപ
ത്രി രൂപംകൊണ്ടു. കോൺഗ്രസ് വൃത്തങ്ങ
ളിൽ രാഷ്ട്രീയ പകപോക്കൽ ആരംഭി
ച്ചപ്പോൾ ചേട്ടൻ പ്രസിഡൻറ് സ്ഥാനം
രാജിവച്ചു. അപ്പോഴേക്കു കോൺഗ്രസ്
ഗവൺമെന്റുകൾ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ വന്നു
കഴിഞ്ഞു. സാമൂഹ്യക്ഷേമംഗത്ത് രാഷ്ട്രീ
യസംഘർഷങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതു ശരി
യല്ല എന്നായിരുന്നു ചേട്ടന്റെ അഭി
പ്രായം. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ വേറെയും
പല പരിപാടികളും ചേട്ടൻ ഏറ്റെടുത്തു.
ഒരു തൊഴിലാളി നേതാവായി. ഓട്ട
തൊഴിലാളി യൂണിയൻ, മെർക്കന്റയിൽ
എംപ്ലോയീസ് യൂണിയൻ മുതലായവ
യുടെ പ്രസിഡൻറായി കരംകൊലം
തുടർന്നു.

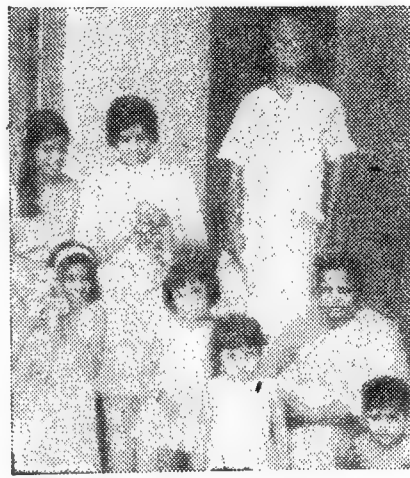
ഒരു നല്ല തൊഴിലാളിപ്രവർത്തകനായ
പി. കെ. കോരുവായിരുന്നു ഓട്ടതൊഴി
ലാളിയൂണിയന്റെ സെക്രട്ടറി. മിക്ക
ദിവസവും കോരു രാവിലെ പ്രസി
ഡൻറിനെ കാണാൻ എത്തും. കോരു
എന്നോട് പറഞ്ഞു.

“എന്തു ചെയ്യാനാണ് ഈ തല വാലു
പറഞ്ഞതു കേൾക്കാൻ തയ്യാറല്ല. ഞാനാ
ണു കഴപ്പുത്തിലായത്. തൊഴിലാളി
കളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ എപ്പോഴും പ്രായോ
ഗികമായ മാത്രമായിരിക്കുകയില്ല. സമര
ത്തിന് വിരോധമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ പ്രായോ
ഗികമല്ലെങ്കിൽക്കൂടി, കൂടുതൽ ആവശ്യ
ങ്ങൾ നിരത്തിവയ്ക്കണം.”

എന്നാൽ മാനേജ്മെന്റുമായുള്ള ചർച്ച
കളിൽ തൊഴിലാളികൾ കിട്ടേണ്ട ആനുകൂ
ല്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാ
തെ ചേട്ടൻ ആവശ്യപ്പെടും. മാത്രമല്ല,
വേറൊരു സംഘടനയുടെ സെക്രട്ടറി
മിസ്റ്റർ ബ്രിട്ടോ പറഞ്ഞമാതിരി അതിന്
മുൻപ് മണിക്കൂറുകളോളം ചർച്ചകൾ
ചെയ്തതിനുശേഷവും മുതലാളിമാർ സമ്മ

തിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ ക്ഷീപ്രവേഗത്തിൽ
അവരോടൊന്നു സമ്മതിപ്പിക്കാൻ കഴി
വ് അവരുടെ പ്രസിഡൻറിനുണ്ടായിരു
ന്നുവെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. അതു
കൊണ്ട് ചേട്ടൻ സ്വയം മാറിയതുവരെ
വേറെ ഒരു നേതാവിനെ കണ്ടുപിടി
ക്കാൻ തൊഴിലാളികൾ വിസമ്മതിച്ചു.

ജയിൽ വിമോചനങ്ങൾക്കുശേഷം
ആദ്യത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പ്രഖ്യാപിക്ക
പ്പെട്ടു. ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കോൺ
ഗ്രസ് വമ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ ജയി
ച്ചു. ‘കററിച്ചിലിനെ’ കോൺഗ്രസ് സ്ഥാ
നാത്ഥിയാക്കി മഞ്ഞപ്പെട്ടി കൊടുത്താൽ
അതും ജയിക്കുമെന്ന് അന്ന് ഒരു ചൊല്ലു
ണ്ടായിരുന്നു. ചേട്ടൻ വിക്രമമില്ലാതെ
കോൺഗ്രസ് തിരഞ്ഞെടുപ്പുയോഗങ്ങള
ളിൽ പ്രസംഗിച്ചു നടന്നു. അന്നത്തെ

ലീലാഭാമോദമേനോൻ
അച്ഛൻ, ഉഷ (മകൾ)
മരുമക്കൾ എന്നിവരോടൊപ്പം.

താമസിക്കാറുള്ളത് കേരവത്സലത്തിന്റെ
വീട്ടിലാണ്. പതിവുപോലെ പെട്ടി
യൊക്കെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയിവെച്ചു
കിടും പകൽമുഴുവനും രാത്രി വളരെ
താമസിച്ചും ഞാൻ ഗാന്ധിജിയുടെ ക്യാ
മ്പിൽത്തന്നെ സമയം ചെലവഴിച്ചു.
ബോറിവില്ലയിൽ എന്റെ കൂടെയുണ്ടാ
യിരുന്ന ഗാന്ധിജിയുടെ പത്നി ആദാ
ഗാന്ധി അവിടെയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്
ഞങ്ങൾ ഗാന്ധിജിയുടെ അടുക്കൽത്തന്നെ
കൂടി. സരോജിനീകേരവത്സലവും ഞങ്ങ
ളുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗാന്ധിജിക്ക്
നൃൽക്കാരുള്ള പരുത്തി ശരിയാക്കിവയ്ക്കുക
മുതലായ പരിപരണപ്രവൃത്തികളിലും ഞ
ങ്ങൾ പങ്കാളികളായി. അവിടെവെച്ചാണ്
രാജകുമാരി അമൃതകുമാർ, ഡോ: സുശീലാ
നമ്പ്യാർ, മാക്കർ ബാപ്പു, കാക്ക കാലേപ്പൂർ
മുതലായവരെ ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടത്.
ക്രിസ്റ്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പാർല
മൻററി സംഘം ഗാന്ധിജിയെ അവിടെ
വെച്ച് കണ്ടു ചർച്ചകൾ നടത്തിയിരുന്നു. അ
വർ വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ സ്ഥലംവിട്ടു.
അല്ലാത്ത സമയത്ത് ഞങ്ങളും അവിടെ
യെങ്ങാനും കൂടും. കൈയിലും കാതിലും
കഴുത്തിലും കോളേജിൽ ഉപയോഗിച്ചി
രുന്ന തുച്ഛമായ സ്വർണ്ണരേണുങ്ങൾ സമംഗ
ലിക്കു അത്യാവശ്യമാണെന്ന് മുത്തശ്ശി
വാദിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അണി
ഞ്ഞിരുന്നു. അതെന്നിക്കു. ഇപ്പോഴായി
രുന്നു. ഗാന്ധിജിയെ കാണാൻ പോക
ുമ്പോൾ അവ ധരിക്കേണ്ട. ഒരുപക്ഷേ,
ഗാന്ധിജി അവ ആവശ്യപ്പെടുേക്കാ
മെന്ന് എന്നോട് ഒരു പാർട്ടിപ്രവർത്തക
ഉപദേശിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ മുൻപിൽ
ഒരു കപട മനസ്സോടെ പോകുന്നതിന്
എനിക്ക് മടിയോന്നി. ചേട്ടനോട്
ചോദിച്ചപ്പോൾ, ഗാന്ധിജി ആരേണ
ങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുണമെങ്കിൽ കൊടുക്കണ
മെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു.

ആദ്യം സരോജിനിയും ഞാനും ചൊതു
സന്ദർശന സമയത്ത് ഗാന്ധിജിയുടെ മുറി
യിൽപ്പോയി ഇരിക്കുമായിരുന്നു. രാവ്
ലത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷമുള്ള സന്ദർശന
സമയം രസമുള്ളവയായിരുന്നു. നേര
ത്തെ വന്ന ഓരോരുത്തർ എന്തെല്ലാം
ചോദ്യങ്ങളാണ് ഉന്നയിക്കുക! വയസ്സായ
ആദ്യത്തെ സായിബാബയെപ്പറ്റി പല
ചോദ്യങ്ങളും വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ ശക്തി എവിടെനിന്നു കിട്ടുന്നു,
എങ്ങനെ കിട്ടുന്നു, മാജിക്കാണോ? മുത
ലായ സുപ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളായിരുന്നു
ചിലക്ഷ്. ഗാന്ധിജി അവയ്ക്ക് ഉത്തരം
കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നുതന്നെ വിചിത്രം.
സത്യം കണ്ടെത്തുക വെളിച്ചത്തിന്റെ
രൂപത്തിലാണോ. എല്ലാ കോൺഗ്രസ്സു
കാരും ബ്രഹ്മചാരികളാകാൻ നിബന്ധിച്ചു
കൂടെ എന്നൊക്കെ ചേർ ചിലക്ഷ് അറി
യണം. തടിച്ച സ്വർണ്ണച്ചങ്ങലകളൊക്കെ
അണിഞ്ഞ ഒരു സ്ത്രീ ഗാന്ധിജിയോട്
ചോദിച്ചു. “അങ്ങ് എനിക്കു ഉപദേശം
തരണം. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ താങ്ങാ
നാവാത്തതൊരും അനുഭവപ്പെടുന്നു.” കസ്തൂ
രി നിറഞ്ഞ ഒരു തിളക്കം ഗാന്ധിജി
യുടെ കണ്ണുകളിൽകാണായി.

(തുടരും)

“എന്തു പറയുന്നു?” അയ്യർ ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങൾ മുന്നപേതം ആളെഴുത്തുകൊട്ടാരത്തിൽക്കിടന്നു” യെന്നിട്ടുണ്ടാവാം. അത്രതന്നെ. അതു നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരുവന്റെമാത്രം മേൽനോട്ടം വാലൻസ് തെറ്റി.”

നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം അയ്യർ ഉച്ചത്തിൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ആ ചിരി ഒരു തേങ്ങലിലവസാനിച്ചതുപോലെ തോന്നി.

“യു ആർ റൈറ്റ്,” അയ്യർ മന്ത്രിച്ചു: “സോ റൈറ്റ്...” അയ്യർ കസേരയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു. ലഹരി അയാളെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വ്യക്തമായി.

“എനിക്ക് പോവാൻ സമയമായി,” അയ്യർ ആരോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞു. മഹേന്ദ്രൻ അയാളോടൊപ്പം മുറിയിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കിറങ്ങി. ഒരുമിച്ച് ചോട്ടലിന്റെ മുൻവശത്തെത്തി. കിടന്നുറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഡ്രൈവറെ മഹേന്ദ്രൻ തട്ടിവിളിച്ചു. അയാൾ ഏഴുനേരമുറങ്ങി. മഹേന്ദ്രൻ തുറന്നു വിട്ടു.

“ശരിയാ?” “ആമാം സർ,” ഡ്രൈവർ ഉപചാരത്തോടെ പറഞ്ഞു: “അപ്പോൾ നാൻ വരുമോ—സർ?”

“അയാളെ കോയമ്പത്തൂർ ഡ്രോപ്പ് പണ്ണണം. എന്ന്?” “സരി, സാർ,” ഡ്രൈവർ ബാക്ക് ഡോർ തുറന്നുപിടിച്ചു. അയ്യർ പിൻസീറ്റിൽ കയറി ചാരിക്കിടന്നു. ഡ്രൈവർ കാർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്തു.

“ഒരു നിമിഷം...” അയ്യർ പുറത്തേക്കു തലയിട്ടു മഹേന്ദ്രനെ നോക്കി. മഹേന്ദ്രൻ അടുത്തേക്കു ചെന്നു. “കൊട്ടാരത്തിലേക്കു പോകുന്നുണ്ടോ. അല്ലേ—?”

“ഉവ്വ്.” “ബി കെയർഫുൾ,” അയ്യർ മന്ത്രിച്ചു: “വെറി—കെയർഫുൾ,” പറയാനുള്ളതു പറഞ്ഞുതീർത്തപ്പോലെ അയ്യർ ചാരിക്കിടന്നു. കാർ മെല്ലെ നീങ്ങി. മുറിയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഉടൻ മഹേന്ദ്രൻ ഫോണെടുത്തു കമലയുടെ നമ്പർ റിസപ്ഷനിൽ കൊടുത്തു. അർജൻ കാൾ...

മഹേന്ദ്രൻ വലിയ സൂട്ട് കേസെടുത്തു തുറന്നു. അതിൽനിന്നും വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റു സാധനങ്ങളുമെടുത്തു. ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ അഴിച്ചുമാറ്റി ഒരു ട്രയൽ ഉടുത്തു കൊണ്ട് ബാത്റൂമിലേക്കു കടന്നു. തണുത്ത ഷവറിനു കീഴെനിന്നപ്പോൾ ആശ്വാസം തോന്നി.

മഹേന്ദ്രൻ കളികഴിഞ്ഞവന്ന് വസ്ത്രം മാറി. ബോട്ടിലിൽനിന്നും ഒരു പെഗ് വിസ്കി കുടിച്ചു ഗ്ലാസ്സിലൊഴിച്ചു. രണ്ടു പിസ്കി ഏറ്റവും ഏറ്റവും കട്ടകൾ സാവധാനം അലിഞ്ഞുലിഞ്ഞുനേർത്തുവരുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചു. ഗ്ലാസ്സെടുത്തു ഒരിക്കൽ

കഴിച്ചിട്ടുവെച്ചു. ഒരു സിഗററ്റു കൊളുത്തി കൊണ്ട് കിടക്കയിൽ ചാരിക്കിടന്നു. അപ്പോഴാണ് ഫോൺ ശബ്ദിച്ചത്. മഹേന്ദ്രൻ റിസീവറടുത്തു.

“ഹലോ...ഹലോ,” “ഹലോ, ആരാണ്?” കമലയുടെ ശബ്ദം. അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

“ദി സിസ് മഹേന്ദ്രൻ,” “മഹേന്ദ്രൻ,” കമലയുടെ ശബ്ദത്തിൽ ആഹ്ലാദം തുളുമ്പിയിരുന്നു. “ഇത്ര പെട്ടെന്നു വിളിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നില്ല,”

“നിന്നെ കണ്ടിട്ട് ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞു. ശബ്ദമേ കിലും കേൾക്കാമെന്നു കരുതി,”

“മഹേന്ദ്രൻ...” അവളുടെ സ്വരത്തിലെ വികാരം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തത്രമായി.

“ഞാൻ ഇവിടെ എത്തിയതേയുള്ളൂ. ഇവിടെ നിന്ന് ഞങ്ങളുടെ തറവാട്ടിലേക്കു പോകണം. ആ സ്ഥലമാണെങ്കിൽ അകലെയാണ്. ബസ്സോ ട്രെയിനോ ഒന്നുമില്ല. കാറിലേ പോവാൻ പറ്റൂ...” “അതിന് ഞാനെന്തുചെയ്യണം...”

പക്ഷേ, അധികം താമസിക്കില്ല. ഏറ്റിയാൽ രണ്ടാഴ്ച.” “രണ്ടാഴ്ചയോ?” “എന്താ അത്ര ദീർഘകാലമാണോ? അയാൾ പറിഹസിച്ച്.

“നിങ്ങൾക്കല്ല...പക്ഷേ, എനിക്ക്,” “ഓക്കേ...കഴിയുന്നത്ര നേരത്തേ അനെത്താം...പിന്നെ മറ്റു വിശേഷമൊന്നുമില്ലല്ലോ,”

“ഇല്ല,” “ബൈ—ഡാർലിങ്,” “ബൈ,” മഹേന്ദ്രൻ ഗ്ലാസ്സെടുത്തു തീർത്തു തിരി

യ്ക്കു സർ?” അതിനു മറുപടി പറയാതെ മഹേന്ദ്രൻ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി നേരെ എതിരെ കണ്ടു ചായക്കടയിലേക്കു നടന്നു.

ചായക്കടയിൽ മുന്നാലുപേർ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ഥലത്തുള്ളവരായിരിക്കണം. ചായക്കുടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ അവർ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി. അപരിചിതരായ മനുഷ്യർ അധികം വന്നുപോകാത്ത സ്ഥലത്തു് അതു സ്വാഭാവികം തന്നെ.

മാണിക്കം ഫ്ളാസ്കും തുറന്നു മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. ചായക്കടയിൽ ജോലിക്കാരനും ഉടമസ്ഥനും എല്ലാം ഒരൊരം തന്നെ. മെലിഞ്ഞ ഒരു കഷ്ടക്കാരൻ. അയാൾ അടുത്തുവന്നു.

“ചായ—രണ്ടുപേർക്കും...” “തിന്നാനെന്തെങ്കിലും...?” കഷ്ടക്കാരൻ ചോദിച്ചു. “എന്താണുള്ളതു്...?”

“പരിപ്പുവട, പഴം, മുറുക്കും...” എത്രയോ കാലമായി കാണാത്ത പല ഭാഗങ്ങളും. “ശരി,” അയാൾ പറഞ്ഞു. പരിപ്പുവട പൊട്ടിച്ചു് ഒരു കഷണം ചവച്ചു. നല്ല സ്വാദ്. മാണിക്കം ഉൽസാഹത്തോടെ കഴിക്കുന്നതു കണ്ടു.

“സാർ, എങ്ങോട്ടോ?” മഹേന്ദ്രൻ മുഖമുയർത്തി, ചോദിച്ചു ആളിനെ നോക്കി. ചായക്കുടിക്കൊണ്ടിരുന്നവരിൽ പ്രായംപെന്ന നരച്ച മനുഷ്യൻ.

“കുറച്ചു ദൂരെ!” അയാൾ പറഞ്ഞു. ആ മറുപടി വയസ്സനെ തൃപ്തമാക്കിയില്ലെന്നു മനസ്സിലായി. അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ അന്വേഷണത്തിന്റെ തിളക്കം.

“കോയിക്കൽ കോവിലകം,” മഹേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ്: “ഇവിടെനിന്നും മലവാരം റോഡുവഴി മുപ്പതു നാഴിക യോളം പോണം.”

“കോയിക്കൽ കോവിലകം...” അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവർ ആ പേരു നിശ്ശബ്ദമായി മന്ത്രിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. വയസ്സൻ മാത്രം ആ പേരു കേട്ടതുമുതൽ മഹേന്ദ്രന്റെ മുഖത്തുനിന്നും കണ്ണുകളെടുത്തില്ല.

“എന്താ കേട്ടിട്ടില്ലേ?” മഹേന്ദ്രൻ വെറുതേ ചോദിച്ചു. “ഇല്ല,” വയസ്സനെഴിച്ചു മറ്റുള്ളവർ മെല്ലെപ്പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾക്കോ?” മഹേന്ദ്രൻ വയസ്സനെ നോക്കി. വയസ്സൻ നര പടർന്ന കുറി മുടി സാവധാനം തടവി. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ എന്തോ ഓർമ്മിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി.

“അതാ കേളാറേ. ഞെട്ടു കേട്ടു് ഓണം?” ചായക്കടക്കാരൻ വയസ്സന്റെ അടുത്തു ചെന്നു. കേളാറേ കണ്ണടച്ചു തുറന്നു. “ഞാളാ...” അയാൾ പതുക്കെ ചോദിച്ചു. അയാളുടെ മുഖത്തു് വല്ലാത്തൊരു ഭാവം കണ്ടു.

“കോയിക്കൽ കോവിലകത്തെ ആളാണോ,” “ചാൽ...?” വയസ്സന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി.

“രോഡു റൊമ്പ മേശമൊക്കും. അല്ല

യോ സർ?” അതിനു മറുപടി പറയാതെ മഹേന്ദ്രൻ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി നേരെ എതിരെ കണ്ടു ചായക്കടയിലേക്കു നടന്നു.

ചായക്കടയിൽ മുന്നാലുപേർ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ഥലത്തുള്ളവരായിരിക്കണം. ചായക്കുടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ അവർ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി. അപരിചിതരായ മനുഷ്യർ അധികം വന്നുപോകാത്ത സ്ഥലത്തു് അതു സ്വാഭാവികം തന്നെ.

മാണിക്കം ഫ്ളാസ്കും തുറന്നു മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. ചായക്കടയിൽ ജോലിക്കാരനും ഉടമസ്ഥനും എല്ലാം ഒരൊരം തന്നെ. മെലിഞ്ഞ ഒരു കഷ്ടക്കാരൻ. അയാൾ അടുത്തുവന്നു.

“ചായ—രണ്ടുപേർക്കും...” “തിന്നാനെന്തെങ്കിലും...?” കഷ്ടക്കാരൻ ചോദിച്ചു. “എന്താണുള്ളതു്...?”

“പരിപ്പുവട, പഴം, മുറുക്കും...” എത്രയോ കാലമായി കാണാത്ത പല ഭാഗങ്ങളും. “ശരി,” അയാൾ പറഞ്ഞു. പരിപ്പുവട പൊട്ടിച്ചു് ഒരു കഷണം ചവച്ചു. നല്ല സ്വാദ്. മാണിക്കം ഉൽസാഹത്തോടെ കഴിക്കുന്നതു കണ്ടു.

“സാർ, എങ്ങോട്ടോ?” മഹേന്ദ്രൻ മുഖമുയർത്തി, ചോദിച്ചു ആളിനെ നോക്കി. ചായക്കുടിക്കൊണ്ടിരുന്നവരിൽ പ്രായംപെന്ന നരച്ച മനുഷ്യൻ.

“കുറച്ചു ദൂരെ!” അയാൾ പറഞ്ഞു. ആ മറുപടി വയസ്സനെ തൃപ്തമാക്കിയില്ലെന്നു മനസ്സിലായി. അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ അന്വേഷണത്തിന്റെ തിളക്കം.

“കോയിക്കൽ കോവിലകം,” മഹേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ്: “ഇവിടെനിന്നും മലവാരം റോഡുവഴി മുപ്പതു നാഴിക യോളം പോണം.”

“കോയിക്കൽ കോവിലകം...” അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവർ ആ പേരു നിശ്ശബ്ദമായി മന്ത്രിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. വയസ്സൻ മാത്രം ആ പേരു കേട്ടതുമുതൽ മഹേന്ദ്രന്റെ മുഖത്തുനിന്നും കണ്ണുകളെടുത്തില്ല.

“എന്താ കേട്ടിട്ടില്ലേ?” മഹേന്ദ്രൻ വെറുതേ ചോദിച്ചു. “ഇല്ല,” വയസ്സനെഴിച്ചു മറ്റുള്ളവർ മെല്ലെപ്പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾക്കോ?” മഹേന്ദ്രൻ വയസ്സനെ നോക്കി. വയസ്സൻ നര പടർന്ന കുറി മുടി സാവധാനം തടവി. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ എന്തോ ഓർമ്മിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി.

“അതാ കേളാറേ. ഞെട്ടു കേട്ടു് ഓണം?” ചായക്കടക്കാരൻ വയസ്സന്റെ അടുത്തു ചെന്നു. കേളാറേ കണ്ണടച്ചു തുറന്നു. “ഞാളാ...” അയാൾ പതുക്കെ ചോദിച്ചു. അയാളുടെ മുഖത്തു് വല്ലാത്തൊരു ഭാവം കണ്ടു.

“കോയിക്കൽ കോവിലകത്തെ ആളാണോ,” “ചാൽ...?” വയസ്സന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി.

“രോഡു റൊമ്പ മേശമൊക്കും. അല്ല

യോ സർ?” അതിനു മറുപടി പറയാതെ മഹേന്ദ്രൻ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി നേരെ എതിരെ കണ്ടു ചായക്കടയിലേക്കു നടന്നു.

ചായക്കടയിൽ മുന്നാലുപേർ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ഥലത്തുള്ളവരായിരിക്കണം. ചായക്കുടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ അവർ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി. അപരിചിതരായ മനുഷ്യർ അധികം വന്നുപോകാത്ത സ്ഥലത്തു് അതു സ്വാഭാവികം തന്നെ.

മാണിക്കം ഫ്ളാസ്കും തുറന്നു മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. ചായക്കടയിൽ ജോലിക്കാരനും ഉടമസ്ഥനും എല്ലാം ഒരൊരം തന്നെ. മെലിഞ്ഞ ഒരു കഷ്ടക്കാരൻ. അയാൾ അടുത്തുവന്നു.

“പാർവതിത്തമ്പുരാട്ടിയുടെ മകൻ— മഹേന്ദ്രൻ...മഹേന്ദ്രവർമ്മ.”

“വലുതനായ്ക്കുളെ ദേവദത്തൻ തിരുമേനിയുടെ...” “എന്റെ അച്ഛൻ.”

അല്പനേരത്തേക്കു് വയസ്സൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അയാൾ എന്തുകൊണ്ടോ വളരെ അസ്വസ്ഥനാണെന്നു വ്യക്തമായിരുന്നു. അതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കേളാറേ ബഞ്ചിൽനിന്നും മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റു. മടിക്കത്തിൽ നിന്നും രണ്ടു മൂന്നു നാണയങ്ങൾ മേശപ്പുറത്തിട്ടു. ആരുടേയും മുഖം നോക്കാതെ അയാൾ ചായക്കടയിൽനിന്നും വേഗത്തിലിറങ്ങി കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞുനടന്നു.

മാണിക്കം സംശയഭാവത്തിൽ മഹേന്ദ്രനെ നോക്കി. മഹേന്ദ്രനും ഒന്നും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

“കേളാറേ പഴയ ആളാ,” ചായക്കടക്കാരൻ വിശദീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. “ലേശം നൊസ്സുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ ഇമ്പടങ്ങിനെ വരും. ചായക്കുടിച്ചു പോകും. ആരോടും ഇഷ്ടാലു, പിണക്കാലു.”

“അയാളെന്തുചെയ്യുന്നു?” “അഞ്ചാറു നാഴിക കഴിഞ്ഞാ വളപ്പിറങ്ങി ബീട്ടുണ്ടു്. ബീട്ടെന്ന് പറഞ്ഞാ ബീട്ടുതന്നെ. ആണോണു് പോയിച്ചാ അല്ലുന്നി—കടിലു്, അത്രതന്നെ.”

“ആ ഫ്ളാസ്കിലുംകൂടി ചായ,” അയാളുടെ സംസാരം ശ്രദ്ധിക്കാത്തതു പോലെ മഹേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

അല്പനേരത്തിനുള്ളിൽ മഹേന്ദ്രൻ ഇറങ്ങി. അയാൾ കാർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്യുമ്പോഴേക്കും മാണിക്കം ഫ്ളാസ്കുമായി വന്നുകയറി. കാർ ലോഗിയറിൽ കയറാം. കയറിത്തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ വളവിൽ മഞ്ഞ ബോർഡിൽ കുറുത്ത അക്ഷരങ്ങൾ കണ്ടു—H. P. വൺ 500 ft. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും അഞ്ചുനൂറ്റാണ്ടു യുഗം—ഒന്നാമത്തെ ഹെയർ പിൻ ബെൻഡ്.

“അഞ്ചുമണിയായിരിക്കും,” മാണിക്കം പറഞ്ഞു. “ഇന്നു റോഡിലെ ഇരുട്ടിലു് പോവരുതു് റൊമ്പ കഷ്ടം.”

“ഹെ-ഹെ-എന്താണു്” അയാൾ കണ്ണു മിഴിച്ചു.

“നിങ്ങളെന്താ പറഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നതു്?” അയാൾ മഹേന്ദ്രനേയും മാണിക്കത്തിനേയും മാറിമാറിനോക്കി. എന്തോ യേം അയാളുടെ മനസ്സിൽ ആവേശിച്ചതുപോലെ തോന്നി. (തുടരും)

“സാരമില്ല. മാണിക്കം,” മഹേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു. “മലകയറുന്ന റോഡാണെങ്കിലും ഗട്ടുകളില്ല. ഏറിയാൽ നന്നരമണി കൂർകൊണ്ടു നമുക്കെത്താം.”

റോഡിന്റെ ഇടതുവശത്തു ചെങ്കുത്തായി മല കയറിപ്പോവുന്നു. വലതുവശം അഗാധമായ കൊക്കയിലേക്കു ചരിഞ്ഞിറങ്ങുന്നു. കനത്ത മരങ്ങൾ തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന മലഞ്ചെരിവു്.

കാർ വളവുകഴിഞ്ഞു് ഇടത്തോട്ടു തിരിഞ്ഞപ്പോഴാണ് മുമ്പിൽ വേഗത്തിൽ നടന്നുപോകുന്ന മനുഷ്യനെ കണ്ടതു്. കാർ അയാളെ കടന്നുപോയതിനുശേഷമാണു മഹേന്ദ്രനു് ആളെ മനസ്സിലായതു്. പെട്ടെന്നുണ്ടായൊരു തോന്നലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അയാൾ കാർ റിവേഴ്സിലെടുത്തു.

നടന്നുപോവുന്ന മനുഷ്യന്റെ തൊട്ടുമുൻപിലായി കനത്ത ശബ്ദത്തോടെ കാർ നിന്നു. ആ മനുഷ്യൻ ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു നോക്കി. മഹേന്ദ്രൻ ഡ്രൈവിംഗ് സീറ്റിൽനിന്നിറങ്ങി.

“കേളാറേല്ലേ...?” വയസ്സൻ ഒന്നും പറയാതെ അയാളെ നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു.

“വിരോധമില്ലെങ്കിൽ എനിക്കൊന്നു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ചോദിക്കാനുണ്ടു്.” വയസ്സൻ സംശയിച്ചു നിന്നു.

“കാറിൽ കയറു്. പോകുന്നവഴിക്കു് ഞാൻ നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ പിട്ടിനടുത്തുവിടാം. എന്തുപറയുന്നു?” മഹേന്ദ്രൻ കാറിന്റെ ബാക്ക് ഡോർ തുറന്നുപിടിച്ചു. വയസ്സൻ സംശയിച്ചു നിന്ന ശേഷം കാറിൽ കയറി. കാർ വീണ്ടും നീങ്ങി.

“നിങ്ങൾക്കു് കോയിക്കൽ കോവിലകത്തെപ്പറ്റി എന്തറിയാം?” മഹേന്ദ്രൻ സാധാരണ സ്വഭത്തിൽ ചോദിച്ചു.

“പണ്ടു് ഞാനവിടെയായിരുന്നു,” വൃദ്ധന്റെ ചിലമ്പിച്ച സ്വരം കേട്ടു.

“എത്രവർഷങ്ങളായി?” വൃദ്ധൻ ഓർമ്മകളിൽ തല്ലുന്നതുപോലെ കണ്ണുകളെടുത്തു. തടികയറിവയ ഒരുലോറി എതിരെവന്നു. മഹേന്ദ്രൻ കാറിന്റെ വേഗം കുറച്ചു് സൈഡുകൊടുത്തു.

“കൊള്ളാലമായി...” കേളാറേ മന്ത്രിച്ചു: “വലുതന്മാരുള്ളുകാലം. കുട്ടിപ്പാടം രാമനായരു്. തമ്പുരാൻ വലുതുകാര്യം.”

“രാമനായരോ—അതാണു്?” “എന്റെപ്പുറം...” വയസ്സൻ പറഞ്ഞു: “വലുതന്മാർ ഒരു ദിവസം വീണ്ടു. ഇളയമ്പുരാട്ടി വീണ്ടു.” വയസ്സന്റെ വാക്കുകൾ മുറിഞ്ഞു മുറിഞ്ഞു വീണ്ടു.

“കേളാറേ—നിങ്ങൾ എന്താണു പറയുന്നതു്?” മഹേന്ദ്രൻ പൊട്ടുന്നെ കാർ നിറുത്തി. കൂടുതലൊന്നും പറയാതെ ആ മനുഷ്യൻ പുറത്തേക്കു തുറിച്ചുനോക്കി.

“കേളാറേ—” മഹേന്ദ്രൻ വീണ്ടു വിളിച്ചു.

“ഹെ-ഹെ-എന്താണു്” അയാൾ കണ്ണു മിഴിച്ചു.

“നിങ്ങളെന്താ പറഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നതു്?” അയാൾ മഹേന്ദ്രനേയും മാണിക്കത്തിനേയും മാറിമാറിനോക്കി. എന്തോ യേം അയാളുടെ മനസ്സിൽ ആവേശിച്ചതുപോലെ തോന്നി. (തുടരും)

കലാകൗമുദി ലക്കം 334 പേജ് 29

ശ്യാമപ്രസാദ്

മുരുകുമാര്യൻ

എന്തോ കാര്യമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ അവൾ ഗൗരവത്തോടെ അന്വേഷിച്ചു.

“എന്റെ കാർ ക്യാർട്ടേഴ്സിലെ ഷെഡ്ഡിലുണ്ടു്. അതു കൊടുത്തയയ്ക്കണം.” “അതു് ഡ്രൈവർ ചെയ്യുകൊണ്ടെത്തിക്കാൻ ഒരാളു വേണ്ടേ?”

“വേണം,” “ഞാൻ മതിയോ?” അവൾ തമാശ പോലെ ചോദിച്ചു.

“തമാശ കളയു്,” അയാൾ പറഞ്ഞു: “എന്റെ ആ പഴയ ഡ്രൈവറിലല്ലേ, മാണിക്കം. എക്സി മിലിട്ടറി. അയാളു് പ്ലോ അവിടെ ഒരു വർക്കു് ഷോപ്പിലാണു്. എസ്. കെ. ആട്ടോമൊബൈൽസ്.”

അവിടെത്തെ ഫോൺ നമ്പർ ക്യാർട്ടേഴ്സിലെ എന്റെ മേശപ്പുറത്തുള്ള ഫോൺ ബുക്കിലുണ്ടു്. അയാളെ വിളിച്ചു വിവരം പറഞ്ഞാൽ മതി. അയാൾ കാറു കൊണ്ടെത്തിക്കും.”

“ശരി—അതുചെയ്യാം,” അവൾ പറഞ്ഞു: “അക്കാര്യം അങ്ങനെ—മറ്റു കാര്യങ്ങളോ?”

“എന്തു കാര്യങ്ങൾ?” “എന്നാണിങ്ങോട്ടെത്തുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ” ലേശം പരിവേഷത്തോടെ അവൾ പറഞ്ഞു.

“അതിപ്പോഴവയറൻ പററില്ല കമലാ.

കണ്ട കൊട്ടാരത്തിന്റെ അടുത്തുവരുന്ന ചിത്രം തെളിഞ്ഞു. മരണംപൂണ്ടു നിൽക്കുന്ന ഊക്കൻ കെട്ടിടം.

അതു് അപകടങ്ങളുടെ തുടക്കമാണെന്നും താനറിയാതെ നിഗൂഢവും ഭീകരവുമായ രഹസ്യങ്ങളുടെ ലോകത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യ ചുവടുവയ്പാണെന്നും അപ്പോൾ മഹേന്ദ്രൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

താഴ്വരയിൽനിന്നും മലനിരകളിലേക്കുള്ള റോഡു് ആരംഭിക്കുന്ന ചെറിയ കവലയിൽ മഹേന്ദ്രൻ കുറുനിറുത്തി. ഏതാണ്ടു രണ്ടു മണിക്കൂറായി തുടർച്ചയായി ഡ്രൈവർ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു പിടലിപ്പു കഴിഞ്ഞു. അയാൾ പിടലിപ്പുവിടാൻ കവലയുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളുമുണ്ടു്. രണ്ടു ചെറിയ ചായപ്പിടികൾ, ഒരു മുറുക്കാൻ കട, ഒരു കൊച്ചു തൂണിക്കട. തൂണിക്കടയിൽ ഇരുന്ന് തയ്ക്കുന്ന മനുഷ്യൻ കാർ നിൽക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു മുഖമുയർത്തി നോക്കി.

“എന്താ സാർ?” മാണിക്കം ചോദിച്ചു. “ഇനിക്കുറേയേറെ ദുരന്തേക്കു കയറാമെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. നമ്മൾ പുറപ്പെട്ടിട്ടു് കുറേയേറെ നേരമായല്ലോ, ചായ കഴിച്ചിട്ടുപോവാം. വേണമെങ്കിൽ ഫ്ളാസ്കിലും വാങ്ങിവെക്കാം.”

“രോഡു റൊമ്പ മേശമൊക്കും. അല്ല

യോ സാർ?” അതിനു മറുപടി പറയാതെ മഹേന്ദ്രൻ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി നേരെ എതിരെ കണ്ടു ചായക്കടയിലേക്കു നടന്നു.

ചായക്കടയിൽ മുന്നാലുപേർ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ഥലത്തുള്ളവരായിരിക്കണം. ചായക്കുടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ അവർ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി. അപരിചിതരായ മനുഷ്യർ അധികം വന്നുപോകാത്ത സ്ഥലത്തു് അതു സ്വാഭാവികം തന്നെ.

മാണിക്കം ഫ്ളാസ്കും തുറന്നു മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. ചായക്കടയിൽ ജോലിക്കാരനും ഉടമസ്ഥനും എല്ലാം ഒരൊരം തന്നെ. മെലിഞ്ഞ ഒരു കഷ്ടക്കാരൻ. അയാൾ അടുത്തുവന്നു.

“ചായ—രണ്ടുപേർക്കും...” “തിന്നാനെന്തെങ്കിലും...?” കഷ്ടക്കാരൻ ചോദിച്ചു. “എന്താണുള്ളതു്...?”

“പരിപ്പുവട, പഴം, മുറുക്കും...” എത്രയോ കാലമായി കാണാത്ത പല ഭാഗങ്ങളും. “ശരി,” അയാൾ പറഞ്ഞു. പരിപ്പുവട പൊട്ടിച്ചു് ഒരു കഷണം ചവച്ചു. നല്ല സ്വാദ്. മാണിക്കം ഉൽസാഹത്തോടെ കഴിക്കുന്നതു കണ്ടു.

“സാർ, എങ്ങോട്ടോ?” മഹേന്ദ്രൻ മുഖമുയർത്തി, ചോദിച്ചു ആളിനെ നോക്കി. ചായക്കുടിക്കൊണ്ടിരുന്നവരിൽ പ്രായംപെന്ന നരച്ച മനുഷ്യൻ.

“കുറച്ചു ദൂരെ!” അയാൾ പറഞ്ഞു. ആ മറുപടി വയസ്സനെ തൃപ്തമാക്കിയില്ലെന്നു മനസ്സിലായി. അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ അന്വേഷണത്തിന്റെ തിളക്കം.

“കോയിക്കൽ കോവിലകം,” മഹേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ്: “ഇവിടെനിന്നും മലവാരം റോഡുവഴി മുപ്പതു നാഴിക യോളം പോണം.”

“കോയിക്കൽ കോവിലകം...” അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവർ ആ പേരു നിശ്ശബ്ദമായി മന്ത്രിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. വയസ്സൻ മാത്രം ആ പേരു കേട്ടതുമുതൽ മഹേന്ദ്രന്റെ മുഖത്തുനിന്നും കണ്ണുകളെടുത്തില്ല.

“എന്താ കേട്ടിട്ടില്ലേ?” മഹേന്ദ്രൻ വെറുതേ ചോദിച്ചു. “ഇല്ല,” വയസ്സനെഴിച്ചു മറ്റുള്ളവർ മെല്ലെപ്പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾക്കോ?” മഹേന്ദ്രൻ വയസ്സനെ നോക്കി. വയസ്സൻ നര പടർന്ന കുറി മുടി സാവധാനം തടവി. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ എന്തോ ഓർമ്മിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി.

“അതാ കേളാറേ. ഞെട്ടു കേട്ടു് ഓണം?” ചായക്കടക്കാരൻ വയസ്സന്റെ അടുത്തു ചെന്നു. കേളാറേ കണ്ണടച്ചു തുറന്നു. “ഞാളാ...” അയാൾ പതുക്കെ ചോദിച്ചു. അയാളുടെ മുഖത്തു് വല്ലാത്തൊരു ഭാവം കണ്ടു.

“കോയിക്കൽ കോവിലകത്തെ ആളാണോ,” “ചാൽ...?” വയസ്സന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി.

“രോഡു റൊമ്പ മേശമൊക്കും. അല്ല

യോ സാർ?” അതിനു മറുപടി പറയാതെ മഹേന്ദ്രൻ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി നേരെ എതിരെ കണ്ടു ചായക്കടയിലേക്കു നടന്നു.

ചായക്കടയിൽ മുന്നാലുപേർ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ഥലത്തുള്ളവരായിരിക്കണം. ചായക്കുടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ അവർ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി. അപരിചിതരായ മനുഷ്യർ അധികം വന്നുപോകാത്ത സ്ഥലത്തു് അതു സ്വാഭാവികം തന്നെ.

മാണിക്കം ഫ്ളാസ്കും തുറന്നു മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. ചായക്കടയിൽ ജോലിക്കാരനും ഉടമസ്ഥനും എല്ലാം ഒരൊരം തന്നെ. മെലിഞ്ഞ ഒരു കഷ്ടക്കാരൻ. അയാൾ അടുത്തുവന്നു.

“ചായ—രണ്ടുപേർക്കും...” “തിന്നാനെന്തെങ്കിലും...?” കഷ്ടക്കാരൻ ചോദിച്ചു. “എന്താണുള്ളതു്...?”

“പരിപ്പുവട, പഴം, മുറുക്കും...” എത്രയോ കാലമായി കാണാത്ത പല ഭാഗങ്ങളും. “ശരി,” അയാൾ പറഞ്ഞു. പരിപ്പുവട പൊട്ടിച്ചു് ഒരു കഷണം ചവച്ചു. നല്ല സ്വാദ്. മാണിക്കം ഉൽസാഹത്തോടെ കഴിക്കുന്നതു കണ്ടു.

“സാർ, എങ്ങോട്ടോ?” മഹേന്ദ്രൻ മുഖമുയർത്തി, ചോദിച്ചു ആളിനെ നോക്കി. ചായക്കുടിക്കൊണ്ടിരുന്നവരിൽ പ്രായംപെന്ന നരച്ച മനുഷ്യൻ.

“കുറച്ചു ദൂരെ!” അയാൾ പറഞ്ഞു. ആ മറുപടി വയസ്സനെ തൃപ്തമാക്കിയില്ലെന്നു മനസ്സിലായി. അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ അന്വേഷണത്തിന്റെ തിളക്കം.

“കോയിക്കൽ കോവിലകം,” മഹേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ്: “ഇവിടെനിന്നും മലവാരം റോഡുവഴി മുപ്പതു നാഴിക യോളം പോണം.”

“കോയിക്കൽ കോവിലകം...” അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവർ ആ പേരു നിശ്ശബ്ദമായി മന്ത്രിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. വയസ്സൻ മാത്രം ആ പേരു കേട്ടതുമുതൽ മഹേന്ദ്രന്റെ മുഖത്തുനിന്നും കണ്ണുകളെടുത്തില്ല.

“എന്താ കേട്ടിട്ടില്ലേ?” മഹേന്ദ്രൻ വെറുതേ ചോദിച്ചു. “ഇല്ല,” വയസ്സനെഴിച്ചു മറ്റ

വെറും ഒരു മിക്സർ കൊണ്ട് തൃപ്തയാവരുത്... നിങ്ങളർഹിക്കുന്നത് സുമിത് ആണ്.

വിശ്വകർമ്മ സുമിത്

വിശ്വകർമ്മ സുമിത്! ഇതുപോലോണം ഇൻഡ്യയിൽ ആദ്യത്തെതാണ്. രാജ്യത്തുനീളം കൂടുതൽ കൂടുതൽ വിട്ടുതരാം വിശ്വകർമ്മ പക്ഷത്താണ്.

സുമിത്തിന് മാത്രമേ, വിവിധ ഉപയോഗങ്ങൾക്കുള്ള ഒരൊറ്റ സ്റ്റേൻഡിംഗ് സ്റ്റീൽ ജാർ ഉള്ളൂ. എല്ലാ ജോലികൾക്കും വേണ്ടി പ്രത്യേക സംവിധാനം ചെയ്ത ജാർ. ഇതിന് സുതാര്യമായ ഒരു അക്രിലിക് മെർക്കർ. അത് ലെ, അതിനുള്ളിൽ സുമിത് എങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ നേരിൽ കാണാം.

വിവിധ ജോലികൾ വേഗത്തിലും, അനായാസമായും ചെയ്യുന്നതിന്, ഇപ്പോൾ 4 ബ്ലേഡ് അഡ്ജസ്റ്റികൾ ഉണ്ട്.

തന്നവുള്ളത് അക്കാൻ.

ഉണക്കിയത് അക്കാൻ.

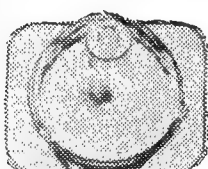
കടലാസും, തോപ്പിക്കാരും, വ്രാപകാക്കാരും, മാംസം കൊത്തിയറുക്കാരും, പച്ചക്കറികൾ അടയാനും.

കൂടാതെ, ചപ്പാത്തി, പുരി, പപ്പടം എന്നിവയ്ക്കുള്ള മാവ് അതിലൂടെ വായി കഴിയുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക അനുബന്ധം.

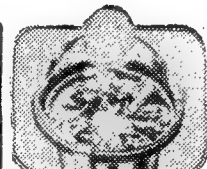
പുറത്തും, കൈനീട്ടുന്ന മാവ് തോപ്പിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രത്യേക 'ഇക്'.

മാത്രമോ, 30 മിനുട്ട് തുടർച്ചയായി പ്രവർത്തിക്കാവുന്ന ഒരു ഹെവി ഡ്യൂട്ടി റോട്ടേർ ആണ് സുമിത്തിനുള്ളത്.

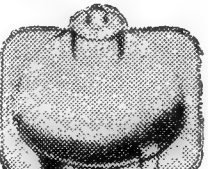
വിശ്വകർമ്മ സുമിത് മാത്രമാണ് ഒരു പരിപൂർണ്ണ കിച്ചൻ മേഖലിന്. അല്പം കാത്തിരുന്നാലും തരക്കേടില്ല.

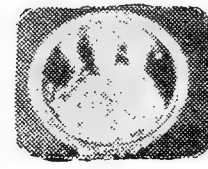
തന്നച്ച പൊടിക്കുക വട, ഇഡ്ഡി, ദോശ എന്നിവയ്ക്കുള്ള ഉഴുതപ്പരിപ്പ്, അരി മുതലായവ; 3 മിനുട്ട് മാത്രം മതി.

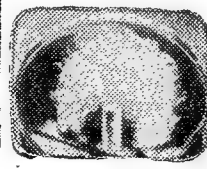
അരിയ്ക്കുക കൈമാട് 2 മിനുട്ടുകൊണ്ട്; അല്ലെങ്കിൽ ഇലക്ട്രിക് ബ്ലൈൻഡ് മാഷിൻ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ.

കടലാസ് ലസ്സിയാ, ചിരുക, വേങ്ങ, ഒരു മിനുട്ടുകൊണ്ട് മറ്റു പാനീയങ്ങളും; വീട്ടിൽ വേണ്ണ കടലാസ് പോലും ഉപയോഗപ്രദം.

മാംസം കൊത്തിയറുക്കുക ഒരു മിനുട്ടുകൊണ്ട്. കൂടാതെ കാരറ്റ്, ഉള്ളി, തേങ്ങ, അരിപ്പരിപ്പുകൾ ചുവന്നിടയ്ക്കുക നിങ്ങളുടെ ഓരോ ദിവസം.

മാവ് കഴുത്തുക 2 മിനുട്ടിൽ ചപ്പാത്തി, പുരി, നാൻ എന്നിവയ്ക്ക്; 3 മിനുട്ടുകൊണ്ട് കേക്കിനുള്ള മാവ് അതിലൂടെ വായി കഴിയും.

സുമിത് പുണ്യമായ ദൈവത കിച്ചൻ മെഷിൻ.

കഴിയുന്നതിനുള്ള അനുബന്ധങ്ങളായും സുമിത് 'ഡോംസ്റ്റിക്' ലഭ്യമാണ്. അനുബന്ധ മാത്രമോ വാങ്ങാവുന്നതാണ് വിശ്വകർമ്മ സുമിത് വേവറിയറിയോ ജോലികൾ ചെയ്യുന്ന. ഒരൊറ്റാ മിക്സറും ഇതിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുകയാണ്. സാർവ്വത്രിക പ്രയോജനം കാത്തിരിക്കുക. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രത്യേകമായി സുമിത് പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നത് കണ്ടുനേടുന്നതാണ്.

സർവീസ് സെന്റർ: കൊച്ചി: ഹോം അപ്പയർസസ്, പോസ്റ്റ്: ബോസ്സ് നമ്പർ 1711. XXXV 476, മഹാത്മാഗാന്ധി റോഡ്, എറണാകുളം, ടെലിഫോൺ: 36459

കിരവനന്തപുരം. ടെസ് വി എൻ റ്റർ പ്രൈസസ്, ചാല ബസ്സ് ടെലിഫോൺ . 4876

സിനിമ

കോഴിക്കോടൻ

ചലച്ചിത്രത്തിന് സ്ക്രിപ്റ്റ് എഴുതിയും സന്ദർഭാനുസൃതമായ ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചും സ്വന്തം പടം സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി ഒരപ്പൊട്ടാൻ കലാകാരനാണ്. 'ഒരു ആരംഭങ്ങൾ' എന്നുതന്നെ പറയാം. ഈ മൂന്നും ഒരേയ്ക്ക് ചെയ്തതാണെന്ന് കഴിവുള്ളവർ നമുക്കധികമില്ല. അറുപത്തൊമ്പത് 'കാട്ടുമല്ലി'യ്ക്ക് ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചുകൊണ്ട് സിനിമയിൽ പ്രവേശിച്ച ഈ എൻജിനീയർ ബിരുദധാരി എഴുപതിൽ കേരളത്തിന്റേതായ കഥയും സംഭാഷണങ്ങളുമെഴുതി പേരെടുത്ത മലയാളസിനിമയിലെ ഒരു നാഴികക്കല്ലും തന്റെ പിൻകാലാലോചനയിൽ സാക്ഷാൽക്കാരവും ആയേക്കാവുന്ന 'ഗാനത്തിന്റെ പണിത്തീർക്കുന്നിടയിൽ, അദ്ദേഹം തട്ടിക്കൂട്ടിയ ഒരു ചിത്രമത്രേ, താളംതെറ്റിയ ദാമ്പത്യത്തിന്റെ രൂപരേഖ വരച്ചുകാട്ടുന്ന 'അമ്മയ്ക്കൊരുമ്മ'.

തമ്പിയുടെ സ്ക്രിപ്റ്റ് കററാമറയും കരുത്തുററുമായില്ല. എ. പി. എസ്സായ ഭദ്രൻ രാജാസമേതനായി അളിയനായ വിജയന്റെ വീട്ടിലേക്കു വരികയും മദ്യം കഴിക്കുകയും എല്ലാവരും നിർബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ വിജയൻ പാടുകയും (അടിമുടി പുതുതന്നിന്ന, ആറുവഞ്ചിപ്പഴക്കു വീൽ-യേക്കുമാസ്) അത് പരമാംബരമാണെന്ന് ഭദ്രൻ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവിടെ അസുഖം തലപൊക്കി. എന്നല്ല, വിജയൻ ഭദ്രനെ തല്ലാൻ കൈയയരത്തുകയും ചെയ്തു. പാട്ടു നന്നായിട്ടില്ലെന്ന് കാര്യമായിട്ടായാലും കളിയാക്കിയിട്ടായാലും പറഞ്ഞാലതിന് ഇത്രയൊക്കെ ചൂടാവണോ? ഭദ്രനും വിജയനും തമ്മിൽ തെറ്റാൻ ഇതാണ് കാരണമെന്നു കേട്ടാൽ കൊച്ചു പിള്ളേരുപോലും കൂവിക്കളയും. പൊലീസോഫീസറുടെ ഭാര്യ-ഭാഗ്യലക്ഷ്മി അപതരിപ്പിക്കുന്ന രാധിക-സിന്ധുവിനോടൊപ്പം വീട്ടുമുഴുവൻ നടന്നു കണ്ടപ്പോൾ "ഈ ഡൈനീങ് ടേബിളിനെത്തു വീലി?" "എല്ലാ മുറികളും എയർ കണ്ടിഷൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?" എന്നും മറ്റുമുള്ള അന്വേഷണങ്ങളിൽ സ്പാർക്കുണ്ടെന്നു അനുഭവമായി. തനിക്കു് തെറ്റേതുമില്ലെന്നറിയിക്കാനും, തലേന്നാളത്തെ മോശമായ പെരുമാറ്റത്തിന് മാപ്പുപോടിക്കാൻ മായി ഭദ്രന്റെ വീട്ടിലെത്തിയ വിജയനെ രാധിക വശീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിലും സ്വാഭാവികതയുൾക്കൊള്ളില്ല. ഭാഗ്യലക്ഷ്മിയുടെ, തുസുകെട്ട രാധികയെ, അമ്മയുടെ അന്ത്യ ചലച്ചിത്രമെന്നോ സംവിധായകനോ മറ്റൊരാൾ ആയ അവളുടെ മുറച്ചെറുക്കൻ ഗോപികുമാറിന്റെ വീട്ടിലെ കളിമുറിയിൽ വച്ച്, കൈയോടെ പിടിച്ചിരുത്തി രണ്ടുകാര്യം സാധിച്ചിരിക്കുന്നു: ഭാര്യയുടെ സ്വാഭാവികമായും വ്യക്തമായും എന്നു മാത്രമല്ല അത് അളിയനെ പാഠംപഠിപ്പിക്കാൻ ഇറങ്ങി

യ എ. പി. എസ്. തന്നെ കിട്ടിയ കടുത്ത പ്രഹരമാണ്. വിജയന്റെ കമ്പനിയിലെ ഒരു ജോലിക്കാരനായ വർഗ്ഗീസിന്റെ (ഹര) അകാലപരമത്തേത്തുടർന്ന് അയാളുടെ ഭാര്യയും കോളേജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് തന്റെ കാമുകിയുമായ ഷെർലി (കലാരഞ്ജിനി) യെ വിജയൻ കാണാനിടവരുന്നതും രോഗബാധിതയായിത്തീർന്ന അവളോടൊപ്പം വിജയനെ നെഴ്സ് ഓഫീസിൽ വെച്ച് സിന്ധു കാണാനിടവരുന്നതുമായ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ വളർത്തിയ സന്ദർഭങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചതിലുമില്ല വേണ്ടത്ര സത്യസന്ധതയും നിറപ്പകിട്ടും. വിവാഹമോചനത്തെത്തുടർന്നുള്ള കണ്ണീരിന് കലിപ്പ് കുറയാൻ ഇതു കാരണമായിത്തീർന്നു.

അച്ഛനും അമ്മയും തമ്മിലുള്ള പിണക്കം തീർന്നുവെന്ന്, അച്ഛന്റെ ഹാക്ടറിയിലെ മാനേജർമാവൻ (പുഷ്പരവ്വി) പറഞ്ഞതു വശംപിച്ച് അച്ഛനോടൊപ്പം കാറിൽക്കയറിയിരുന്ന മകനെ വിജയൻ മറ്റാസിദ്ധേക്കും അവിടെനിന്ന് മറ്റാസിന്റേക്കാൾ പത്തിരട്ടി വലിപ്പമുള്ള

രതീഷും സരീനാഥനും അമ്മയ്ക്കൊരുമ്മയിൽ

താളംതെറ്റിയ ദാമ്പത്യം

ബോംബേയിലേക്കും പറന്നത് ആ നഗരങ്ങൾ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത കാഴ്ചക്കാർക്കു് ഒരനുഗ്രഹമായെന്നു പറയാം. ധനമുള്ളവന്റെ കാര്യം നാനായണന്റെ കത്രികയും കാണിച്ചു ഓലിപ്പും ആ ഭാഗങ്ങൾ മിഴിവുള്ളതാക്കിത്തീർത്തു. പ്രസിദ്ധ ഹിന്ദി താരമായ അരുണ ഇറാനിയുടെ ഒരു ഡിസ്കോ ഡാൻസും കാണാൻ കഴിഞ്ഞു കേണികൾക്കു് ബോംബേയിൽ വെച്ച്. അപ്പോഴാണ്, സ്വന്തം ദുരന്തകഥ സ്പഷ്ടിപ്പിച്ച് വിജയനേയും മകനേയും സിന്ധുവിന്റെ അടുത്തേക്കു് തന്നെ പറഞ്ഞയക്കുന്നതും, കഥ സുഖപര്യവസായിയാക്കുന്നതും. ചെയ്തുകൊടുക്കും സുന്ദരകളും കോമാളിത്തങ്ങളും കത്തിനിറച്ച് ഒരൊന്നാത്തരം ബോക്സോഫീസ് ത്രില്ലാക്കി. മാറ്റാൻ സ്കോപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഈ ചിത്രത്തിൽ നിന്ന് അവ വിട്ടു കളയാൻ സമനസ്സു കാണിച്ചു തമ്പിയെ അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല.

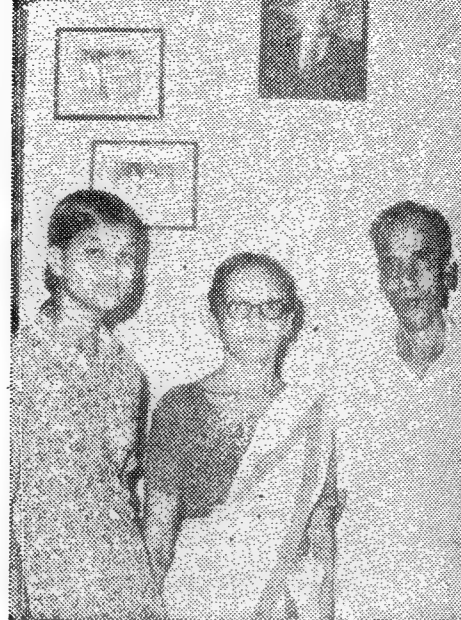
സിന്ധുവിന്റെ റോളിൽ മാനസികമായിത്തകർന്ന് ഭ്രാന്തിന്റെ വക്കോളമെത്തുകയും പ്രേമംഗങ്ങളുടെ പശ്ചാദ്ഭ്യോ തനങ്ങളിൽ കണ്ണീരിൽ പുത്തിരിക്കുന്നതും ചെയ്തു സരീനയെ കാണാൻ രസമുണ്ട്. കാമുകനും, ഭർത്താവും മകന്റെയും ഭാര്യയുടേയും വേർപാടിൽ ദുഃഖിക്കുന്ന അച്ഛനും ആയി വിജയന്റെ വിവിധമാനസിക ഭാവങ്ങളിൽ രതീഷും തരക്കേടില്ല. സരീനയും രതീഷും ഒരു നല്ല ജോഡി

യാണെന്നും. ജഗതി ശ്രീകുമാറിന്റെ എ. പി. എസ്. ഭദ്രൻ തികഞ്ഞ പരാജയവും പരമബോധമായിത്തീർന്നത് അമ്മയ്ക്കൊരുമ്മയെ സാരമായി ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. അളിയനെ മറുനാടുകളിൽ വെച്ചു പിടിക്കാനുള്ള ഭദ്രന്റെ ശ്രമങ്ങളാണെങ്കിലും വെറും കോമാളിത്തവും. ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി, രാജമോഹനവേണി എഴുതിക്കൊടുത്ത ഡയലോഗുകളിൽ ചിലത് ("ഞാൻ എപ്പോഴും ഉറങ്ങി"; "ഒരുപാട് നേരമായി അച്ഛൻ ഒരു പേജുതന്നെ വായിക്കുന്നു"; "അച്ഛനെ പൊലീസുകാരെക്കൊണ്ടു് പിടിച്ചിടുന്ന അമ്മയെ എനിക്കു വേണ്ടു്" എന്നും മറ്റും) കൊള്ളാമെങ്കിലും രാജകുമാരൻ തമ്പി അവന്റെ റോളിൽ ഒട്ടുംതന്നെ തിളങ്ങിയില്ലെന്നതു പടത്തിന്റെ ക്ഷീണത്തിന് കാരണമാണ്. സ്വന്തമെന്ന പടത്തിലും മോഹിനിയാട്ടത്തിലും മോൻ കരേക്കുടി ഭേദമായിരുന്നു. ശ്യാം സംഗീതം നൽകി ജാനകി പാടുന്ന ശ്രീകുമാരൻ തമ്പിയുടെ "മകനേ വാ, പൊന്തകനേ വാ" എന്ന ശീർഷകഗാനം പോലും വികാരവത്തല്ല. ഞാനാലോപിച്ചുപോവുയാണ്: തമ്പിയുടെ ഗാനപ്പെൺ മണിയുണ്ടല്ലോ. അവരും ചിരിച്ചാൽ മുത്തു ചിതറുകയും ആ മുത്തുകൾ നക്ഷത്രങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്തു ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. എവിടെപ്പോയി, തമ്പിയുടെ അനിഷ്ടദ്ധ്യമായ കഴിവുകളും സന്ദർഭാവനകളും ഒക്കെ?

പാർലിമെൻറി പാതയെപ്പറ്റി, പ്രസ്ഥാനം കടന്നുവന്ന കഠിനകാലങ്ങളെപ്പറ്റി, എ. കെ. ജി.യെപ്പറ്റി, പുതിയ തലമുറയെപ്പറ്റി എല്ലാം വ്യക്തമായ അർത്ഥബോധത്തോടെ മാത്രം ഓമനാഷ് സംസാരിച്ചു. അവസാനം നാലുത്തട്ടിലെ പീഡാനുഭവത്തിൽ ഞങ്ങൾ തറച്ചു നിന്നു. അഹിംസാമന്ത്രമുദ്രിച്ച് ഗാന്ധി ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റോഡായ മനുഷ്യർക്ക് ഏറ്റൊടുക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള ക്രൂരതകളുടെ ജയിൽകഥകൾ ഇതിനകം കേട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓമനാഷിന്റെ അനുഭവശേഖരത്തിൽ നിന്ന് ഇതാ ഒരു കഥകൂടി—

ഇനി നരി ബാക്കിയുണ്ട്! അവർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഇതിനകം പെരളശ്ശേരിയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റോഡിൽ പലരും പിടിക്കപ്പെടുകയോ പിടികൊടുക്കാത്തവർ കടന്നുകയറ്റുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. ഇനി ഓമ എന്ന നരി ബാക്കിയുണ്ട്. അങ്ങനെ

അതിന്റെ യുഗങ്ങൾ. ഓഹശമനത്തിന് മറ്റൊന്നുമില്ലാത്ത ലോകത്ത് സ്വന്തം മുതലാണത്രയം. സ്വന്തം മുതൽ കടിച്ചു. വിശപ്പടക്കാൻ ചവരകളിൽ അടർന്നു നിൽക്കുന്ന മൺകുട്ടികളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ലാത്ത ലോകത്ത് മൺകുട്ടനെന്ന ക്ഷേണം. മൺകുട്ട ക്ഷേിച്ചു. മുതൽ കടിച്ചു. മണ്ണുതിന്നു. പുറുപിടിച്ചുപോയ തൊണ്ടയും വായും. ഇപ്പോൾ ആരോട്രിയം ആറുപകലും പുത്തിയാവുന്നു. ഇനിയു മിങ്ങനെപോയാൽ ആരുമറിയാതെ ഈ പീടികകളിൽ പുറുപിടിച്ചു വായിൽ ഇരുപ്പുത്തിന്റെ ഒരു കണികപോലുമില്ലാതെ വരണ്ടു വിശന്നു മരിക്കും. അതിനുമുമ്പ്—ഏഴാംരാത്രി ശരീരത്തിൽ ശേഷിച്ച ശക്തികളെല്ലാം സമാഹരിച്ച് പീടികകളിൽനിന്നും താഴെയിറങ്ങുന്നു. രാത്രി മൂന്നുമണിനേരത്തു് ഒരു വീട്ടിൽ ചെന്നു മുട്ടി വിളിക്കുന്നു. തന്നെ പരിചയമുള്ള സമവയസ്കനായ ചെറുപ്പക്കാരൻ വാതിൽ തുറക്കുന്നു. വാതിൽ തുറന്നത് വീട്ടിലെ മകൻ. മകൻ പിന്നാലെ വീട്ടിലെ അച്ഛനായ ഗുഹനാഥൻ മുട്ടി

എ. കെ. ജി യുടെ അനിയൻ കുടുംബവും

ഉണ്ണു് ചുണ്ടുകൾ വേർപെടുത്തി. പച്ച പെള്ളം വായിൽ ഒഴിച്ചുകൊടുത്തു. വെള്ളം തീരെ ഇറങ്ങുന്നില്ലല്ലോ...മരണത്തിന്റെ വായിൽ വീണുപോയ ഒരു

എ.കെ.ജി പിന്നെ ഗാമരത്തിന്റെ കഥ

വേട്ട തുടരുന്നു. ധർമ്മം; മുപ്പിലങ്ങാട് എന്ന ചിങ്ങങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാമെത്തിയവരടക്കമുള്ള നാന്നൂറോളം വരുന്ന വാളൻറിയർ സംഘം കൊടുവാളും കന്തങ്ങളുമായി വീടായ വീടുകളും, കാടായ കാടുകളും പരത്തി നടക്കുന്നു.

ഇനി? ഒരു പഴയപീടികയുടെ മുകൾ തട്ടിൽ ഒളിവിടമുണ്ട്. കണ്ടെത്തുന്നു. ഇനിയൊരു നിർദ്ദേശം. കിട്ടുവരെ ഇവിടെനിന്ന് അനങ്ങരുത്. ഒളിവിടമുണ്ട്. ഒരുക്കിയവരുടെ കർശനമായ താക്കീത്. താക്കീത് ശിരസാ വഹിച്ചുകൊണ്ട് അഴക്കം പൊടിയും നിറഞ്ഞ ആ പീടിക മുകളിൽ ഓമ ഒളിവിടത്തിൽ ഇറങ്ങി. ആദ്യരാത്രിയും അടുത്ത പകലും കൂസലില്ലാതെ കടന്നുപോയി. രണ്ടാം രാത്രി വിശപ്പും ഓഹവും കൂട്ടിനേത്തുന്നു, രണ്ടാം പകൽ തളർച്ചയും ക്ഷീണവും കശലാമ്പേപ്പണമാരംഭിക്കുന്നു. എന്നാലും തളരാൻ, പതറാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. പിന്നെ പ്ലിന്നെ ഓരോ നിമിഷവും ഓരോ യുഗമായി മാറുന്നു. സഹനത്തിന്റെ, തളർച്ചയുടെ യുഗങ്ങൾ. വിശപ്പിന്റെ, ഓഹ

വീളിച്ചതാരെന്നു നോക്കുന്നു. മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നു ഓമ! 'ഈ വീട്. തീവയ്ക്കു മാല്ലാ!' എന്ന നിലവിളിയോടെ ഗുഹനാഥൻ വാതിൽ കൊട്ടിയടയ്ക്കുന്നു. (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റോഡനായ ഒരുവൻ എന്തെങ്കിലും സഹായം ചെയ്യുപോയാൽ സഹായം ചെയ്യുകൊടുത്ത വീട് ഉടനെ തീവയ്ക്കും.)

കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ട വീട്ടിനു പുറത്തു് (സ്വന്തം വീട്ടിൽനിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ടുപോലെ) ചെറുപ്പക്കാരൻ നിന്നു. അയാൾക്കു മുന്നിൽ ആദ്യവിസ്മയത്തെ വിശപ്പും ഓഹവുമായി വന്ന ഓമ. ഓമ ഒരു ക്ഷരംമിണ്ടുന്നില്ലല്ലോ. എങ്ങനെ മിണ്ടും? ചുണ്ടുകൾ രണ്ടും ചലിപ്പിക്കാനാവാത്തവിധം മണ്ണുപിടിച്ചു പരസ്പരം ഒട്ടിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ശബ്ദത്തിന്റെ ഒരു കറുക്കൽപോലും കേൾപ്പിക്കാനാവാത്തവണ്ണം തൊണ്ടയിലും മണ്ണു്. ചെറുപ്പക്കാരൻ ഉടനെ അപകടനില മനസ്സിലാക്കി. പിന്നെ ഒട്ടും ആലോചിച്ചുനിന്നില്ല. കൈയിൽകിട്ടിയ ഒരു കൊള്ളിക്കുപ്പണമെടുത്തു, വായിലെ മണ്ണു് ചുരണ്ടിക്ക

കുഞ്ഞപ്പ പട്ടാണൻ

ജീവിയെ ജീവിതത്തിലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന അത്രയും ശ്രദ്ധയോടെ, സ്നേഹത്തോടെ ആ സമവയസ്കൻ ഓമവിനെ പരിചരിച്ചു. ചേണ്ടുവോളം പച്ചവെള്ളം കുടിപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഓഹം തീർന്നു. ഇനി വിശപ്പും. അകത്തു് പോറ്റം കറിയുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അടഞ്ഞ വാതിൽ മുട്ടിയാലും തുറക്കപ്പെടില്ല. പുറത്തു് നെല്ലുക്കുത്തുപ്പുരയിലോ മറ്റോ കറച്ച പയർ കണ്ടെത്തി. പയർ ഒരു വിധം വേവിച്ചു. പഴുങ്ങിയ പയർ തിന്ന് ആദ്യ വിസ്മയമായി കത്തിനിന്ന വിശപ്പു് കെട്ടു. ഇനി? പുലരാൻ അധികംനേരമില്ല. പുലർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ മരണം. ഗ്രാമത്തിൽ പരതിനടക്കും. അതിനുമുമ്പ് പീടികകളിലേക്കു് തിരിച്ചെത്തുന്നു.

ആറനാളത്തെ വിശപ്പിനുശേഷം വിശപ്പടങ്ങിയ ഏഴാംരാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമം. പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പാരമ്യത്തിൽ ആ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റോഡൻ ഗാഢമായി ഉറങ്ങി. ഉറക്കത്തിൽ ഒരു സ്വപ്നം. കരുവും വാളും പന്തങ്ങളുമായി ആളുകൾ തന്നെ വളയുന്നു. ഇതാ അവർ അടുത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. സ്വപ്നം ഞെട്ടി ഉറക്കമുണർന്നു. ഉണർച്ചയുടെ ആദ്യ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ കണ്ണുതീർമ്മി പുറത്തേക്കു കണ്ണുപായിക്കുന്നു. അതാ അവർ നിരത്തിലൂടെ വരുന്നു. സ്വപ്നവും യാഥാർത്ഥ്യവും പര

സ്പരം തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത ആ വിശ്വാസനീഷത്തിൽ ഗുണ്ടാസംഘം. തന്റെ സങ്കേതം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു. അവർ അടുത്തനിമിഷം തന്നെ വളഞ്ഞു പിടികൂടുമെന്നും ധരിച്ചുവശാവുന്നു. പിന്നെ ഒന്നും ആലോചിച്ചില്ല. പീടിക മുകളിൽനിന്ന് എടുത്തുപാടി ഓടി. ഓടി യോടി വഴിയിൽക്കണ്ട കൂട്ടുമാവിന്റെ മുകളിൽ കയറി ചുറ്റിലും കണ്ണോടിക്കുന്നു. അവർ ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ വരുന്നു. ശ്വാസമടക്കിപ്പിടിച്ചു നിന്നു. കൂട്ടുമാവിൻ ചുവട്ടിലൂടെ ഗുണ്ടാസംഘം ബാച്ചു ബാച്ചായി കടന്നുപോകുന്നു. ഒന്ന്... രണ്ട്... മൂന്ന്... ബന്ധുക്കളെ ബാച്ചു കണ്ടു പിടിച്ചു കളഞ്ഞു. ഇതാ നരി! ഇനി രക്ഷയില്ല. ഓമ കൂട്ടുമാവിൽനിന്നും പാടിയിറങ്ങി. മണ്ണിലിറങ്ങിയതു് കരുമകൾ കൂറുമായി തന്നെ ചൂഴ്ന്നുകഴിഞ്ഞു: 'മാറിനിൽക്കൂ! ഇവിടെനിന്ന് ആരു അവനെ തൊട്ടുപോകരുത്!' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അപ്പോഴേക്കും അബുക്കു മുന്നോട്ടുവന്നു. ആബുക്കുയുടെ ആജ്ഞാശക്തിയുള്ള വാക്കുകളെ ലംഘിക്കാൻ വാളൻറിയർ സംഘത്തിൽ മറ്റൊരു മുതിന്നില്ല. അങ്ങനെ പിടിക്കപ്പെട്ടവനായി ഓമ എന്ന നരി ചൊലിസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടു. (അബുക്കു ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ കൂട്ടുമാവിൽ പോട്ടിൽത്തന്നെ തന്റെ ജീവിതം അവസാനിക്കുമായിരുന്നുവെന്നു് ഓമനാഷ് ഇന്നു കരുതുന്നു.)

ചൊലിസ് സ്റ്റേഷനിൽ മർദ്ദനം ആരംഭിക്കുന്നു. മർദ്ദനമാരംഭിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ ചോര മർദ്ദിച്ചു. നരി ചോര മർദ്ദിച്ചു വീണപ്പോൾ ചൊലിസ്കാരിൽ എന്തോ ഓവമാറ്റം. അവരിൽ ഒരുഭിത്തി പരക്കുംപോലെ. അവർ എന്തോ അടക്കം പറയുന്നു. ബാപ്പ എന്ന സഖാവു പിടിക്കപ്പെട്ടവനായി അവിടെ എത്തിയിരുന്നു. ചോരമർദ്ദിച്ചുവീണ ഓമവിനെ പുറത്തു തടവി ശുശ്രൂഷിക്കാനായി ബാപ്പ നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ തല്ലാലും മർദ്ദനത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കി. (ഓമനാഷ് ചോരമർദ്ദിച്ചുവീണില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ താൻ മർദ്ദനത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതെങ്ങനെയെന്നു് പിൽക്കാലത്തു് ബാപ്പ തമാശയോടെ പറയുമായിരുന്നു...)

മൊയ്താരത്തു് ശങ്കരൻ മർദ്ദനമേറ്റു കൊല്ലപ്പെട്ടതിന്റെ പിറ്റേന്നാണ് ഓമനാഷ് മർദ്ദിക്കപ്പെടുന്നത്. മൊയ്താരത്തിന്റെ മരണത്തിന്റെ ഭീതിവാർത്ത അപ്പോഴേക്കും ചൊലിസ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയിരുന്നു. ചോരമർദ്ദിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഇവനും മരിച്ചേക്കും എന്ന് ചൊലിസ്കാർ ന്യായമായി ആശങ്കിച്ചു. മൊയ്താരത്തു് ശങ്കരനെപ്പോലുള്ള ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റോഡനായിന്റെ മരണത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്കിടയിൽ മറ്റൊരു മരണം കൂടി എന്ന ചിന്ത ചൊലിസ്കാരിൽ ഭീതിയുളവാക്കി. അതുകൊണ്ടുമാത്രം മർദ്ദനം ലഘൂകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. (അല്ലാതെ ചൊലിസ്കാരുടെ കരുളുകിയതു് കൊണ്ടല്ല.) എന്നിട്ടുപോലും ആ വളപട്ടണം എസ്. മെ. രയരപ്പൻനായരുടെ

മർദ്ദനം! ഓ, എത്ര കഠിനം! ഓമനാഷ് ഇപ്പോഴും കാഠിന്യത്തോടെ ഓർക്കുന്നു.

പഴയ കാലം, പഴയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റോഡർ

കെ. കെ. കണ്ണിക്കണ്ണൻ വൈദ്യകുടുംബം ആരംഭത്തിനാലു വയസ്സ് പ്രായമുണ്ട്. ഈ ആരംഭത്തിനാലാം വയസ്സിലും മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി പെരളശ്ശേരി ലോക്കൽ കമ്മിറ്റി മെമ്പറായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന വൈദ്യർ 1940 മുതൽ ഇന്നോളം ഇടവേളയില്ലാതെ പാർട്ടി മെമ്പർഷിപ്പ് നിലനിറുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പെരളശ്ശേരിയിലെ ആദ്യകാല കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റോഡർ ആരാക്കെയൊണ്? ഞാൻ വൈദ്യരോടു ചോദിച്ചു. എ. കെ. കോരട്ടി മാഷ്, കെ. നാരായണൻ മാഷ്, ഇ. നാരായണൻ നായർ, കെ. ഓമനാഷ്, വി. കെ. കണ്ണിരാമൻ, കട്ടേരി ശേഖരൻ മാത്തിൽ അപ്പ...ഇവരിൽ ഒട്ടവരിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടുപേർ ഇന്നു പ്രസ്ഥാനത്തിലില്ല. കൂറുമാറിയും കൂട്ടുമാറിയും പാതവിട്ടു. അവർ പോയി. മറ്റൊരാൾ. ഇന്നും പ്രസ്ഥാനത്തിലുണ്ട്. പഴയ കാലത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുവന്നപ്പോൾ മറ്റൊരു പറയാത്ത ഒരു പേരുകൂടി വൈദ്യർ പറഞ്ഞു, പി. ശേഖരൻ. ഫുറക്കിലെ തൊഴിലാളി നേതാവായിരുന്ന പി. ശേഖരൻ അന്ന് പെരളശ്ശേരി തന്റെ പ്രവർത്തനകേന്ദ്രമാക്കിയിരുന്നു.

അടിയന്തരാവസ്ഥയുടെ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ മിസയിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട വൈദ്യർ സ്വന്തം നാട്ടുകാർ കഠിനകാലത്തിന്റെ പീഡകളിൽ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, കണ്ണൂർ സെൻട്രൽ ജയിലിൽ കഴിയുകയായിരുന്നു. നാലുത്തട്ടിൽ മർദ്ദനങ്ങൾ വേണ്ടുവോളം ഏറ്റൊടുത്ത വൈദ്യർ ഇപ്രാവശ്യം എത്തുകൊണ്ടോ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

എ. കെ. ജി.യുടെ മരുമകൾ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി അമ്മ പഴയകാലം അയവിറക്കുന്നു

പഴയകാലത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റോഡർമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ പന്ത്രണ്ടു നാളിനിന്നും പുറത്തുവരുന്ന ഒരു പേരുണ്ട്. വി. കൃഷ്ണപിള്ള. കൃഷ്ണപിള്ള അന്ന് ഒരു പെരളശ്ശേരിക്കാരൻതന്നെ ആയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വി. സി. ജോഷിയും പി. സന്ദരയുയും ഈ ഗ്രാമത്തിന്റെ പരിവർത്തിലും ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിലും കാലടി പതിപ്പിച്ചവരാണ്. പെരളശ്ശേരിയിൽ രൂപംകൊണ്ട ആദ്യത്തെ ട്രേഡ് യൂണിയനായ തോണിത്തൊഴിലാളിയൂണിയൻ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെത്തീർന്ന പി. സി. ജോഷി പഴക്കരയിലുള്ള സമ്മേളനസ്ഥലത്തേക്കു് കതിരപ്പുറത്തുസഞ്ചരിച്ചാണ് വന്നതു്. അക്കാലത്താരിക്കൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റോഡർട്ടിയുടെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടറിയായി (ചെറുമാവിലായി) പേരുകയറിയായി. അതായതു്, അവിഭക്തരായ പെരളശ്ശേരിയുടെ പാർട്ടിയുടെ ആസ്ഥാനമായി ഉയരാൻ മാത്രം പെരളശ്ശേരിക്കു പ്രാപ്തിയുണ്ടായി. സർക്കാർ ചന്ത്രോത്തു് എന്നറിയപ്പെട്ട ചന്ത്രോത്തു് കണ്ണിരാമൻ നായർ. മദിരാശി പട്ടിണിജാഥയിൽ എ. കെ. ജി.യോടൊപ്പം, സഖാവായി, സഹനേതാവായി. അത്രത്തോളം ഉന്നതമായ നിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ച ചന്ത്രോത്തിന്റെ തകർച്ചയുടെ കഥ പെരളശ്ശേരിയുടെ ഓർമ്മകളിൽ ഒരു ദുഃഖമാണ്...

എ. കെ. ജി. യുടെ അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥാനം

ആയുഷ്കാലമത്രയും വിശ്രമമായിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ഇവിടെ വിശ്രമിക്കുന്നു. അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളെക്കാൾ സ്വയംവരിച്ച ഒരു മനസ്സ് ഇവിടെ സ്വസ്ഥമാകാൻ തുടങ്ങി. സംഘർഷങ്ങളിലൂടെ കടന്നുവന്ന ഒരു പോരാളിയുടെ പ്രഭാതസ്വപ്നം ഉയരുന്ന മുഷിയുടെ ഉദ്യോഗമായി ഇവിടെ കാത്തു കാണുന്നു.

ജനന മരണങ്ങൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നവരുടെ ഔദ്യോഗികവിധിയനുസരിച്ച് എ. കെ. ജി. മരിച്ചു. പിറന്നഗ്രാമത്തിന്റെ പരിധികളും ലംഘിച്ചു. ഇടപഴകിയ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകളിലെല്ലാം ജാലയായി ജീവിക്കുന്ന എ. കെ. ജി. പക്ഷേ, മരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? മരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരിലൊരാളായി മാറിയ എ. കെ. ജി. ക്ക് ഒരു സ്മാരകമന്ദിരം ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

എന്നോ അടുത്ത സഖാക്കളിലൊരാളോട് പറഞ്ഞ ആഗ്രഹം. അമ്മയുടെ അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥാനത്തുതന്നെ തനിക്കും അവസാനമായി വിശ്രമിക്കണം. അതുകൊണ്ടുമാത്രം തെക്കു് തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നും ഇങ്ങു വടക്കു് കണ്ണൂരിലോളം, കണ്ണൂരിൽനിന്നും ഈ പെരളശ്ശേരിയിലോളം സഞ്ചരിച്ച് പിരിഞ്ഞുപോയ ആ പ്രിയപ്പെട്ടവൻ വന്നു. ഇതാ ഇവിടെ പെരളശ്ശേരിയുടെ തിരക്കൊഴിഞ്ഞ ഒരു കോണിൽ നിറഞ്ഞുവെക്കി എ. കെ. ജി. അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥാനം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അമ്മയും ഒരേയൊരു പെങ്ങളും അന്ത്യവിശ്രമം കണ്ടെത്തിയ സ്ഥാനത്തു

തന്നെ. (എന്നും ആരോടടുത്തോടൊപ്പം മാത്രം ജീവിക്കാനിഷ്ടപ്പെട്ട എ. കെ. ജി. എന്തെ ഈ ആളൊഴിഞ്ഞ ഭാഗ്യത്തുതന്നെ അന്ത്യവശ്ശാസ്ഥാനം സ്വന്തമാക്കി?)

മോചനം കാക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയെ മഴ വൻ സ്പന്ദിപ്പിച്ചു എ. കെ. ജി. മഹത്വമുള്ള സ്പന്ദനം എന്തെന്നറിഞ്ഞ മനുഷ്യനാണ്. തന്മൂലമുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ കടന്നുപെന്ന് പോരാട്ടത്തിന്റെ പാതയിൽ അവളെ തന്റെ സഖിയാക്കി മാറ്റിയ എ. കെ. ജി. മധുരമായ സ്പന്ദനം എന്തെന്നറിഞ്ഞ മനുഷ്യനാണ്. കടന്നാക്രമണപരവശകൾക്കു മുന്നിൽ പ്രതിരോധത്തിന്റെ കോട്ട പണിതു കൊണ്ടിരുന്നതിനെ എ. കെ. ജി. പോരാട്ടി ആരെന്നു തെളിയിച്ച മനുഷ്യനാണ്. ഒരു കുട്ടിയുടെ നിഷ്കളങ്കതയോടെ ശ്രദ്ധിയെടുക്കാനും വാശിപിടിക്കാനാണിരുന്ന എ. കെ. ജി. ഒരു കണ്ണുനീർഗ്രാമത്തിലെ സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ തനതുമാതൃകയാകുന്നു. മഹത്വവും മധുരവും പ്രതിരോധവും പോരാട്ടവും നിഷ്കളങ്കതയും ഒരു മനസ്സിൽ സമന്വയിച്ചു എ. കെ. ജി. യുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു കവിതയുണ്ട്. എ. കെ. ജി. പിറന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഞാൻ പരിചയിച്ച ഓരോ മനുഷ്യനിലും ഈ കവിത ബാക്കി നിൽക്കുന്നു.

എ. കെ. ജി. യുടെ വീട്: ഇന്ന് ഈ വീട്ടിൽ എ. കെ. ജി. യുടെ ഓരോരുത്തരുടെ മരുമകൻ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയും ഭർത്താവും. ഭർത്താവായ കെ.സി. പത്മനാഭനമ്പ്യാർ പെൻഷൻ പറ്റിയ അദ്ധ്യാപകനാണ്. താമസിക്കുന്നു. കുട്ടിനും ഇളയമകനും വേറെയും മോഹനിയുടെ ഭർത്താവു് ജയരാജനും. എ. കെ. ജി. സ്വന്തം മേൽനോട്ടത്തിൽ പണികഴിപ്പിച്ച വീട്ടിന്റെ പുരുഷത്തിരുന്നെടുത്തും സംസാരിച്ചു. എത്രയെന്നു ഓർമ്മകൾ.

എ. കെ. ജി. യുടെ ആദ്യയുദ്ധത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ ശാഖകൾ തഴച്ചു വളർന്നതിവിടെയാണ്. ആദ്യദാമ്പത്യത്തിന്റെ ആദ്യദാമ്പത്യം പൂവിട്ടതും പിന്നെ അനുഭവങ്ങളുടെ വെയിൽച്ചുടിയിൽ വാടിക്കിരുന്നതും ഇവിടെയാണ്. അഭിജാതമായ കലഹമൊഴുകിയ അകത്തുളത്തിൽ തടവുകരയായിട്ടും മകന്റെ കടംപിടുത്തങ്ങൾക്കെല്ലാം കൂട്ടുന്ന ഒരു മരുമകൻ സ്പന്ദനം സന്ദർശനം അന്തരീക്ഷമോലമായി പേനീവേച്ചതിവിടെയാണ്. പള്ളിക്കൂടം അദ്ധ്യാപകനായ മകൻ ഒരു ദിവസം കറുത്ത കുട്ടികളായി വീട്ടിൽ കയറിവന്നു. “അമ്മേ, ഇവരെല്ലാം ബ്രാഹ്മണക്കുട്ടികളാണ്. ഇവർക്കു ചോറുകൊടുക്കണം.” മകൻ ബ്രാഹ്മണക്കുട്ടികളായി പരിചയപ്പെടുത്തിയ പുലയക്കുട്ടികൾക്കെല്ലാം. അവർ പുലയക്കുട്ടികളാണെന്നറിഞ്ഞു കൊണ്ടുതന്നെ അമ്മ ചോറും കറിയും വച്ചുപിളമ്പി. കുട്ടികൾ പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മ മകനെ വിളിച്ചു. “ഗോപാലാ, നീയെന്തിനാ എന്തോട് കള്ളം പറഞ്ഞത്?” ആ മാതൃഹൃദയത്തിന്റെ കോടതിക്കു മുമ്പിൽ മകൻ കുറ്റവാളിയായി നന്നു.

സഖിയായി സുശീല കടന്നുവന്നു. മുമ്പ്

എ. കെ. ജി. യുടെ ജീവിതത്തിൽ പങ്കാളിയായവൾ കല്യാണിക്കുട്ടി. കട്ടപ്പനമ്പ്യാർ എന്ന ആഡ്യൻ നമ്പ്യാരുടെ മരുമകളായ (അച്ഛൻ ശൈലനമ്പ്യാരുടെ അകന്ന മരുമകളാണവൾ) കല്യാണിക്കുട്ടി എ. കെ. ജി. യുടെ വധുവാകുമ്പോൾ വയസ്സ് പതിനാറ്. എ. കെ. ജി. ക്ഷൗരപത്നിയായും. ഉപ്പുസത്യഗ്രഹത്തോടെ രാഷ്ട്രീയപ്രസ്ഥാനത്തിൽ എടുത്തു ചാടുന്ന എ. കെ. ജി. ഭാര്യയെ കൂടി രാഷ്ട്രീയത്തിൽ തന്റെ കൂട്ടുകാരിയാക്കാൻ മോഹിക്കുന്നു. “കല്യാണിക്കുട്ടി, നീ എന്റെ കൂടെ വരുമോ?” കല്യാണിക്കുട്ടി കൂടെപ്പോകാൻ തയ്യാറാവുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും പാക്കനാർപുരത്തെ ഹരിജൻ കോളനിയിൽ എത്തുന്നു. അവിടെ കേളപ്പനും. കേളപ്പനോടൊപ്പം ആ നവവേദനികൾ ഹരിജനസേവനത്തിൽ മുഴുകുന്നു. അപ്പോൾ പട്ടിണിജാലമെന്ന പ്രക്ഷോഭം എ. കെ. ജി. യെ വിളിക്കുന്നു. സഖിയെ പാക്കനാർപുരത്തുവീട്ടിലേക്ക് എ. കെ. ജി. പോകുന്നു. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ കട്ടപ്പനമ്പ്യാർ പാക്കനാർപുരത്തെത്തുന്നു. താൻ, കല്യാണിക്കുട്ടിയുടെ അമ്മാവൻ, കല്യാണിക്കുട്ടിയെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകാൻ വന്നു. കേളപ്പൻ വഴങ്ങിയില്ല. ഗോപാലൻ എന്നെ ഏല്പിച്ചുപോയതാണ്, ഗോപാലന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ കല്യാണിക്കുട്ടിയെ അയക്കില്ല. അവസാനം, കല്യാണിക്കുട്ടിയുടെ അമ്മ അന്ത്യസന്താനിലായിലാണെന്ന പൊടിക്കൈ പ്രയോഗിച്ചു മരുമകളെയും തന്നോടൊപ്പം കൂടി അഭിജാതന്റെ പ്രണവപ്പെട്ട അഭിമാനവുമായി ആ അമ്മാവൻ പെരളശ്ശേരിയിൽ തിരിച്ചെത്തി. പ്രക്ഷോഭത്തിൽനിന്നും അധികിട്ടിയ എ. കെ. ജി.യും പെരളശ്ശേരിയിലെത്തുന്നു. അപ്പോൾ കല്യാണിക്കുട്ടി അമ്മാവന്റെ വീട്ടുതടങ്കലിൽ. പിന്നെ കല്യാണിക്കുട്ടിയെ എ. കെ. ജി. ക്ഷൗര തിരിച്ചുകിട്ടിയില്ല. നാടും വീടും വീട്ടും സമരത്തിന്റെ ചുഴികളിൽ സ്വയം മറന്ന എ. കെ. ജി. വിരഹത്തിന്റെ വേദനയുമായി കല്യാണിക്കുട്ടി. വിരഹം നിന്ദപോയപ്പോൾ സുഗ്രീവനായ അമ്മാവന്റെ ആജ്ഞയ്ക്കു വിധേയയായി കല്യാണിക്കുട്ടി രണ്ടാമതും വധുവായി. മരണാരു പുരുഷന്റെ കഴുത്തിൽ മാല ചാർത്താൻ വിധിക്കപ്പെട്ട കല്യാണിക്കുട്ടിയെ അവസാനകാലം വരെ അന്തരീക്ഷത്തോടെ മാത്രം എ. കെ. ജി. ഓർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ ഇടവേളകളിൽ വല്ലപ്പോഴും വീട്ടിൽ വന്നെത്തുമ്പോൾ അമ്മയോടും പെങ്ങളോടും അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. “കല്യാണിക്കുട്ടിക്കു സഖിമാണോ? കല്യാണിക്കുട്ടിയുടെ വിവരം വല്ലതുമറിയാറുണ്ടോ?”

എ. കെ. ജി. യുടെ അനിയന്മാരായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച

എ. കെ. ജി. യുടെ ഒരേയൊരു അനിയനാണ് എ. കെ. രാഘവൻ നമ്പ്യാർ. ആയിരത്തുകൾക്കു മുമ്പെത്തിയ പെട്ടെന്ന് രക്തബന്ധവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തോടുള്ള പ്രത്യയശാസ്ത്രബന്ധവും സാ

ന്നും ജീവിതത്തിൽ സമന്വയിക്കുന്ന ഈ അനിയനാണ് എ. കെ. ജി. യെന്ന മനുഷ്യന്റെ കടം ബഹുഭൂതകൃതിന്റെ വേരുകൾ പെരളശ്ശേരിമണ്ണിൽ ഇപ്പോഴും അറുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നത്.

കടംബന്ധങ്ങളിൽ എ. കെ. ജി. എങ്ങനെ ജീവിച്ചു വെന്നറിയാനുള്ള എന്റെ വ്യഗ്രതയിൽ മുമ്പട്ടം ഞാൻ ആ വീട്ടിൽപെന്നു. മുന്നാംവട്ടം, പെരളശ്ശേരിയിൽ എന്റെ അമ്മയും യാത്രയുടെ അവസാനത്തിൽ, ഇന്നിതാ എ. കെ. ജി. യുടെ അനിയൻ എന്റെ മുമ്പിൽ, എന്റെ അന്വേഷണ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം വളരെ സൗമ്യനായി ശാന്തനായി രാഘവൻ മാഷ് ഉത്തരം പറയുകയായിരുന്നു. പൊതു ജീവിതത്തിലെ നാം അഗ്നിപരീക്ഷയായിരുന്ന എ. കെ. ജി. യുടെ അനിയൻ ഇത്രയും സൗമ്യനോ, ഇത്രയും ശാന്തനോ എന്നു ഞാൻ അതിശയപ്പെടുകയായിരുന്നു. വീട്ടിൽ എ. കെ. ജി. യും എപ്പോഴും സൗമ്യനായിരുന്നു, ശാന്തനായിരുന്നു. ഞാനറിയാതെയായിരുന്നു. വീട്ടിൽ ഹിന്ദുമതാചാരങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങളുടെ നിസ്സാരതകൾ എ. കെ. ജി. ചെറുപ്പത്തിലേ ചോദ്യം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അമ്മയെപ്പോലും ഇക്കാര്യത്തിൽ വിമർശിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴും അതു സ്പന്ദനത്തിന്റെ ശബ്ദമായിരിക്കും. ചേട്ടന്റെ ശബ്ദത്തിൽ എന്നും സ്പന്ദനമുണ്ടായിരുന്നു. അനിയൻ ഓർക്കുന്നു.

മരണശയ്യയിൽ കിടക്കുമ്പോഴും “അവന്റെ വഴിയിൽ ഞാനൊരു തടസ്സമാകരുത്” എന്ന നിഷ്കർഷിച്ച അമ്മയുടെ ഉദാരമായ സ്പന്ദനത്തെപ്പറ്റി, നായന്മാരുടെയടിയൽ നിലനിന്ന ആഭിജാതൃത്തം. സംബന്ധിച്ച പേരിതിരിവുകളു വസാനിപ്പിക്കാൻ മുൻകൈയെടുത്തു പന്തിരോജനമേല്പട്ടത്തിയ ഉല്ലാസിഷ്ണമായ അച്ഛനെപ്പറ്റി, സുശീലയുമായുള്ള ബന്ധം കടംബംഗങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ച രീതിയെപ്പറ്റി എല്ലാം എ. കെ. രാഘവൻമാഷ് എനിക്കുവേണ്ടി വിവരിച്ചുതന്നു. അവസാനം എ. കെ. ജി. യെപ്പറ്റി അനിയന്റെ മനസ്സിൽ മാക്കാത്ത എന്തെങ്കിലും സംഭവമുണ്ടോ എന്നു വെല്ലുവിളിച്ചോടുത്തിരുന്ന വഴങ്ങി ഓർമ്മയിൽനിന്നും ഒരു സംഭവം അദ്ദേഹം പരതിയെടുത്തു.

എ. കെ. ജി. കോയമ്പത്തൂർ സെൻട്രൽ ജയിലിലായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ജയിൽ സുപ്രണ്ടിന്റെ കമ്പി. അനിയനുമായി എ. കെ. ജി. അഭിജാതമായി ഇൻറർവ്യൂ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അഭിജാത കമ്പിസന്ദേശത്തിന്റെ ഉൽക്കണ്ഠയുമായി ഓടിക്കിട്ടെത്തിയ അനിയനുമുമ്പിൽ എ. കെ. ജി. കൂടെ സുശീലയുമുണ്ട്. ആ നിമിഷങ്ങൾ അനിയന്റെ വാക്കുകളിൽ—കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ ചേട്ടന്റെ ക്ഷോഭിച്ച ശബ്ദം: ഞാനില്ലാത്ത സമയത്തു ഞാൻ ആരോടൊക്കെ പണം ചോദിച്ചു—ചേട്ടന്റെ ചോദ്യവും ഭാവവും കണ്ണ് ചെപ്പി ചിരിക്കുന്നതായിരുന്നു. ചെറുതെ ക്ഷോഭിക്കാതെ അനിയനോട് കാര്യം വിശദമാക്കിയെന്നുതോന്നിപ്പോയപ്പോൾ എ. കെ. ജി. സംഭവം വിവ

രിച്ചു. ജയിലിലേക്കു പോകുമ്പോഴെങ്കിലും കണ്ണിടുന്നതിൽ തീവണ്ടിയിൽ വച്ച് എ. കെ. ജി.യെ കണ്ടു. കണ്ടപ്പോൾ ജെമിനി കണ്ണിടുന്നതിൽ എ. കെ. ജി.യോട് പറഞ്ഞു: “അനിയൻ വന്നിരുന്നു, കാൽ കൊടുത്തു.” അതു കേട്ടപ്പോൾ എ. കെ. ജി. ആകെ അസ്വസ്ഥനായി... ജെമിനി സർക്കസ് മാന്ത്രികമായ ജെമിനി കണ്ണിടുന്നതിൽ എ. കെ. ജി.യുടെ സൂക്ഷ്മതും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അക്കാലത്തെ ഒരു ബന്ധുവുമായിരുന്നു... പെരളശ്ശേരിയിൽ ഒരു വായനശാലാകോട്ടിനിൽ അന്നുമുണ്ടി ലേക്ക് ജെമിനി സംഭാവന വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. എ. കെ. ജി. അക്കമുള്ള വർ പെന്ന്പോഴാണ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തത്. അക്കാലം എ. കെ. ജി. മറന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് “അനിയൻ വന്നു, കാൽ കൊടുത്തു” എന്നു ജെമിനി പറഞ്ഞപ്പോൾ എ. കെ. ജി. അസ്വസ്ഥനായത്. തന്റെ അനിയൻ മറ്റുള്ളവരോട് പണം വാങ്ങുകയോ? അതും തന്റെ അഭാവത്തിൽ എന്ന ചിന്ത ഒരു ക്ഷോഭമായി വളരുകയായിരുന്നു. കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സുശീല എത്ര സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും എ. കെ. ജി. അടങ്ങിയില്ല. അങ്ങനെയൊരു അഭിജാതമായി ഇൻറർവ്യൂ ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള കമ്പി. ക്ഷോഭിച്ചതിന്നു ചേട്ടനുമുമ്പിൽ സൗമ്യനായിനിന്നു അനിയൻ എല്ലാം വിവരിച്ചു. വായനശാലയ്ക്കു തരാനെന്നോ സംഭാവന ഞാൻ. കെ. സി.യും പെന്ന് ജെമിനിയിൽ നിന്നു വാങ്ങിയതു ശരിയാണ്, എന്നു പറഞ്ഞു ഉപസംഹരിച്ചപ്പോൾ എ. കെ. ജി. തണുത്തു. “ഞാൻ വിചാരിച്ചു താനെന്റെ ചേർ വെള്ളാക്കുകയാണെന്നു!”

ജാതിവ്യവസ്ഥ അതിന്റെ കർക്കശമായ രൂപത്തിൽ നിലനിന്ന ഗ്രാമമായിരുന്നു പണ്ട് പെരളശ്ശേരി. പണ്ടെന്നാൽ അമ്പലക്കുളംമുമ്പാകെ. മറ്റു ഉപജാതികളെ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ അവർണ്ണരായ തീയർ ഭൂരിപക്ഷവും സമർണ്ണരായ നമ്പ്യാർ ന്യൂനപക്ഷവുമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട അന്നത്തെ ഗ്രാമസമൂഹത്തിൽ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ജാതിയായുള്ള നിലനിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അഭിജാതരായ നമ്പ്യാന്മാർ ന്യൂനപക്ഷമായിരുന്നിട്ടും സമൂഹത്തിൽ അധിഗതം പുലർത്തിയവരായിരുന്നു. ഭൂസ്വത്തുനിന്നുവരുന്ന ഭൂപാലനത്തിന് അവകാശികളും അവരായിരുന്നു. നാല്പാലിക പകരം ഇരുപാലികയായ മനുഷ്യന്റെ കഴുത്തിൽ നകംവച്ച് നില

മുഴുത മക്രോമിറ്റൻ അക്കാലത്തിന്റെ ഭീതികരമായി കർഷകത്തൊഴിലാളി മുത്തശ്ശിമാരുടെ ഓർമ്മകളിൽ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു.

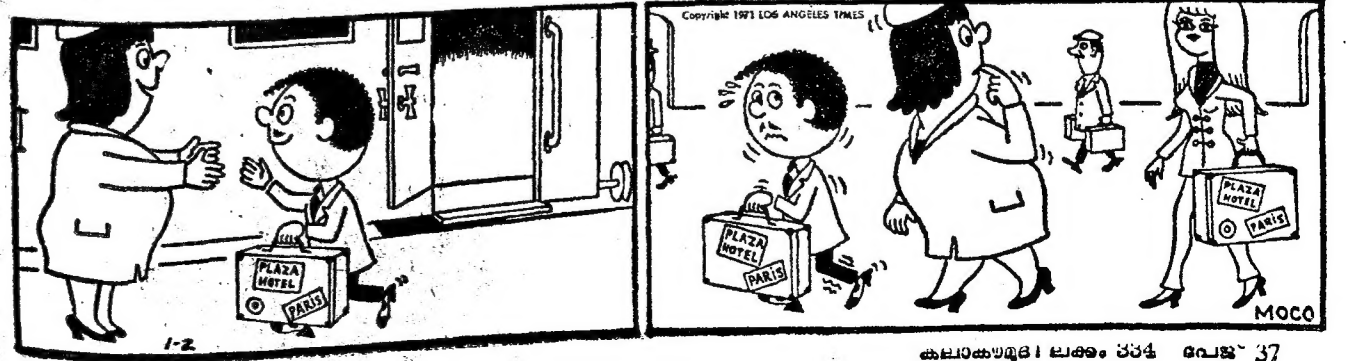
നായന്മാരിൽ അധികം അഭിജാതർ നമ്പ്യാന്മാർ. നമ്പ്യാന്മാരിൽ കൂടുതൽ കലഹമുള്ളവർ മാവിലായിയിലെ നമ്പ്യാന്മാർ. മാവിലായിയിലെ നമ്പ്യാന്മാരിൽ കൂടുതൽ ആഭിജാതമുള്ളവരോ ആയിരുന്നു കറിയേരി തറവാട്ടുകാർ. അങ്ങനെയുള്ള ആയിലുത്തു കറിയേരി തറവാട്ടിൽ ഗോപാലൻ പിറന്നു. അഭിജാതവർണ്ണത്തിന്റെ അനിതീകരക്കേതിരോധകലാപം. അതേ വർണ്ണത്തിന്റെ സന്തതിയിൽ നിന്നുതന്നെ വേണമല്ലോ. അതാണ് ചരിത്രത്തിന്റെ അനിവാര്യത. ചരിത്രത്തിന്റെ അനിവാര്യതയായി എ. കെ. ഗോപാലൻ പെരളശ്ശേരിയിൽ വളന്നു. (എ. കെ. ഗോപാലൻ ആരോടേതിൽ പോലും എ. കെ. ഗോപാലൻ നമ്പ്യാർ ആയിരുന്നില്ല.) ആ എ. കെ. ഗോപാലൻ ഇന്നു നാമറിയുന്ന എ. കെ. ജി. യായി.

അദ്ധ്യപകശ്രേഷ്ഠനായി പേരുകേട്ട എ. കെ. ജി. യുടെ അമ്മാവൻ എ. കെ. ശങ്കരൻ നമ്പ്യാർ അന്നത്തെ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായിരുന്നു. അച്ഛനായ ശൈലനമ്പ്യാറോടൊപ്പം തനതായ അത്മത്തിൽത്തന്നെ ഒരു ശാസ്വിതീയനായിരുന്നു. (ശാസ്വിതീയന്റെ ഹരിജനോദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രചോദിതമായി സ്വന്തം വീട്ടിൽ പുലയർക്കു സദുകൊടുത്തു കോളിക്കുമുണ്ടാക്കിയ ആളാണ് ശൈലനമ്പ്യാർ.) അവരുടെ പൈതൃകവും പാരമ്പര്യവും സിരകളിൽ കോണ്ടുനടന്ന എ. കെ. ജി. യും ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനവാദിയായി. പക്ഷേ, അമ്മാവന്റെയും അച്ഛന്റെയും ദേശീയവാദം ബുദ്ധിപരമായതല്ലാത്ത ഉള്ള കുറുക്കാനിടയായ മാത്രമാണെന്നു ഗോപാലൻ അധികം വൈകാതെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അഭിജാതവർണ്ണമായ അദ്ധ്യാപകനായ മനുഷ്യന്റെ മോചനം അവന്റെ സംഘടിതശക്തിയിലൂടെ മാത്രമേ സാക്ഷാത്കരിക്കാനാവൂ എന്നു വി. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സഖാവായ എ. കെ. ഗോപാലൻ പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി. നിന്റെ രക്തവുമായി സാമ്യമുള്ളവരെ നീ കണ്ടെത്തുക... എ. കെ. ജി. സ്വന്തം രക്തവുമായി സാമ്യമുള്ളവരെ കണ്ടെത്തുകയും തിരിച്ചറിയുകയും സംഘം ചേരുകയും ചെയ്ത കഥ പെരളശ്ശേരിയുടെ കഥയാകുന്നു. അഭിജാത വർണ്ണത്തിന്റെ വേരുകൾ ബോധപൂർവ്വം അറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

എ. കെ. ജി. അധഃകൃതവർണ്ണമായി പുതിയ രക്തബന്ധം സ്ഥാപിച്ചെടുത്ത കഥ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജാന്റെ വേദനാകരമായ പിറവിയുടെ കഥ മാത്രമല്ല. അഭിജാതനും അധഃകൃതനും തമ്മിലുള്ള ഉച്ചനീചത്വബോധം പെരളശ്ശേരിയുടെ മനസ്സിൽനിന്നും പിഴുതെറിഞ്ഞ പരിവർത്തന കഥകൂടിയാകുന്നു. ഇന്നു പെരളശ്ശേരിയിൽ ജാതിബോധത്തിന്റെ നിലമായ നിസ്സാരതകൾ നിലനിൽക്കുന്നില്ല. പകരം വർണ്ണബോധത്തിന്റെ ഉന്നതമായ മാനവികതയിലേക്ക് ഈ ഗ്രാമം ഇന്നു വളർന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാടിന്റെ സമൂഹജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തലങ്ങളിലും ജാതിയെ ഇരുട്ടിലെ മുഖംമൂടിയിൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വർത്തമാന പരിഭവോപസ്മരണിന്റെ പെരളശ്ശേരിയുടെ ഉദാഹരണം ഒരു നക്ഷത്രമാണ്. ഈ നക്ഷത്രം ആരുടെ പൈതൃകം? എ. കെ. ജി. യുടെ പൈതൃകം എന്നാണെന്റെ ഉത്തരം.

എ. കെ. ജി. യുടെ വൈതുകം

സ്വാർത്ഥതയ്ക്കും സ്ഥാനമോഹങ്ങൾക്കും അതിരായി നിന്ന കലർപ്പില്ലാത്ത കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജാന്റെ അടുത്ത സങ്കല്പം. പ്രതിരോധവും പ്രത്യാക്രമണവും എന്തെന്നറിഞ്ഞ് പോരാട്ടത്തിന്റെ പാതയിൽ പതറാതെ മുന്നോട്ടുള്ള ആഹ്വാനം. പാർലമെന്ററി സംവിധാനവുമായി അടുക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ അഴുക്കുകളിൽനിന്നും അകന്നുനിൽക്കാനുള്ള ആർജ്ജവം. ഇതെല്ലാം എ. കെ. ജി. യുടെ പൈതൃകം. കർഷകത്തൊഴിലാളിയും കള്ളപ്പത്തുകാരനും പത്രപ്രവർത്തകനും അദ്ധ്യാപകനും ബീരിത്തൊഴിലാളിയും വിദ്യാർത്ഥിനേതാവും ഈ പൈതൃകത്തിന്റെ പതറാകാവാഹകരായി പെരളശ്ശേരിയിൽ ജീവിക്കുന്നു. മുതിർന്ന തലമുറയിൽപ്പെട്ട ഭാമുമാഷും കണ്ണിടുന്നതിൽ പെട്ടെന്ന് പി. അനന്തനും എ. കെ. രാഘവൻമാഷും വി. കെ. രാഘവൻമാഷും, യുവതലമുറയിലും ഗങ്ങളായ ടി. പി. ഭാസ്കരനും കെ. കെ. നാരായണനും, പി. പി. ഭാസ്കരനും, എ. ബാലകൃഷ്ണനും കെ. രാജനും മാത്രമല്ല, ഇളം തലമുറയുടെ പ്രതിനിധികളായ പി. ശശിയും എം. കെ. മനോഹരനും അടക്കം ബാവോഡും എല്ലാവരും ഒരേ പൈതൃകത്തിന്റെ ചുക്കു കൊടിപേരി പടർത്തലവൻ പോയ പാതയിലൂടെ മുന്നോട്ടു കാട്ടു നാളെ കാണുന്നു (അവസാനിച്ചു)

ഏതു സമ്മാനമാണ് കൂടുതൽ സ്വാഗതാർഹം

ഗിഫ്റ്റ് ചെരിവുകൾ

ഇൻഡ്യൻ ബാങ്കിന്റെ ഗിഫ്റ്റ് ചെക്കുകൾ സമ്മാനമായി നൽകുക. ഇൻഡ്യൻ ബാങ്ക് ഗിഫ്റ്റ് ചെക്കുകൾ — 10 രൂപ മുതൽ 251 രൂപ വരെയുള്ളത് — കൊടുക്കുന്നവനും, സ്വീകരിക്കുന്നവനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. ഓടി നടക്കാതെ, പരിശ്രമിക്കാതെ നിങ്ങളുടെ വേണ്ടപ്പെട്ടവർക്കു പാരിതോഷികം നൽകാൻ ഗിഫ്റ്റ് ചെക്കുകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിക്കു അത് പണമാക്കി ആവശ്യമായ സാധനം വാങ്ങാം. യാതൊരുവിധമായ പ്രത്യേക ചാർജ്ജുകളും ഞങ്ങൾ ഈടാക്കുന്നില്ല.

ഈ ഘടനയിലേക്കുറിച്ചും, മറ്റനേകം ആകർഷകങ്ങളായ പദ്ധതികളെപ്പറ്റിയും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയാനായി നിങ്ങളുടെ അടുത്തുള്ള ഇൻഡ്യൻ ബാങ്ക് ശാഖയുമായി ബന്ധപ്പെടുക.

ഇൻഡ്യൻ ബാങ്ക്
നിങ്ങളുടെ സമ്പത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയുടെ ഒരു യഥാർത്ഥ നേതാവ്

(5-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

കളിൽനിന്നും സംഭാവന സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് 700 ടൺ സിമന്റ് അത്തുല നൽകി. വിവിധ പേരുകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന റഹ്മാജ എന്ന സ്ഥാപനത്തിന് ഈവിധത്തിലാണ് സിമന്റ് നൽകിയത്. ഗംഗാവേൻ കോ ഓപ്പറേറ്റീവ് ഹൗസിംഗ് സൊസൈറ്റി — 100 ടൺ, ബന്ധു കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റി — 200 ടൺ, പോള കോപ്പറേഷൻ — 100 ടൺ, ഓർച്ചാഡ് കോർപ്പറേഷൻ — 75 ടൺ, കൂടുംബ്രിസ് കോർപ്പറേഷൻ — 75 ടൺ, ഗോവാൻ ഓസ് — 75 ടൺ, ഡി. എസ്. റഹ്മാജ 75 ടൺ. ഇവരിൽനിന്നും 14,000 ചാക്കിന് (700 ടൺ) 5.6 ലക്ഷം രൂപയാണ് ട്രസ്റ്റിനായി അത്തുല വാങ്ങിയത്. രണ്ടു ലക്ഷം രൂപ നൽകിയ മേക്കൻ ഗ്രൂപ്പിന് നാലു കമ്പനികളുടെ പേരിൽ ആയിരം ടണ്ണും, ഒന്നേകാൽ ലക്ഷം രൂപ നൽകിയ ഹിരനന്ദിനി എൻറർപ്രൈസ്സിന് 600 ടണ്ണും, ലക്ഷം രൂപ നൽകിയ പനലാൽ സിൽക്ക് മിൽസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡിന് 250 ടണ്ണും, രണ്ടുലക്ഷം രൂപ നൽകിയതിന് നവാർ ബിൽഡേഴ്സിന് 1250 ടണ്ണും സിമന്റ് വിതരണം ചെയ്യുവാൻ 143000 പേർ സിമന്റിനുവേണ്ടി പേരും രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് രണ്ടു വർഷമായി കാത്തുകഴിയുകയായിരുന്നു.

ട്രസ്റ്റിനുവേണ്ടി പണം പിരിക്കുന്നതിൽ അധാർമ്മികമായി യാതൊന്നുമില്ലെന്ന് പരസ്യമായി അത്തുല പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“ഞാനെന്റെ ഓഫീസിലിരിക്കണം. ഓരോ ആവശ്യത്തിനായി പലരും എണക്കൊണാൻ വരുന്നു. അപ്പോൾ മേശപ്പുറത്തു വച്ചിരിക്കുന്ന ട്രസ്റ്റിന്റെ പേപ്പറുകൾ ഞാനവർക്കു നൽകുന്നു. അവരിൽനിന്നും സംഭാവന വാങ്ങുകയും, അപരരുടെ ആവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു,” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. പാവപ്പെട്ടവരുടെ അഭ്യർത്ഥനത്തിനായി ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ച ഒരു ഭാഗശീല നായി സ്വയം വേഷമണിഞ്ഞ, അത്തുല ട്രസ്റ്റുകളിൽ സ്വന്തം ആക്കാരെക്കൊണ്ടു നിറയ്ക്കാൻ മറന്നില്ലെന്നതാണ് ഇതിലെല്ലാം വച്ചു രസകരമായ വസ്തുത. ഏഴു ട്രസ്റ്റുകളിൽ അഞ്ചെണ്ണത്തിലും അത്തുലയുടെ ഭാര്യ നർഗിസ് അംഗമാണ്. കൊങ്കൺ ഉന്നതിമിത്ര മണ്ഡലിലെ മറ്റൊരാൾ, അത്തുലയുടെ അമ്മാവൻ സിക്കന്റർ ഫക്കിയും അത്തുലയുടെ സഹപാഠിയും കെമിക്കൽ എൻജിനീയറുമായ പി. ജെ. മേത്ത, രാഷ്ട്രീയ സുഹൃത്തായ എസ്. പി. കരുംഗോ, മറ്റൊരു സുഹൃത്തായ വ്യവസായപ്രമുഖൻ എ. എസ്. ടി. സെ, ഇന്ത്യൻ ഫോട്ടൽസ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡി (ഓറാഗ്രൂപ്പ്)ലെ എക്സിക്യൂട്ടീവായ അജിത് കേർക്കർ — ട്രസ്റ്റിന്റെ ചിലർമാരാണ്. ഇവർക്കെല്ലാം പുറമെ എല്ലാ ട്രസ്റ്റുകളുടെയും ചെയർമാൻ ബാമിസ്റ്റർ അത്തുലയും.

ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ നല്ലകാലത്തും പീത്തക്കാലത്തും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സഹപ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയ്ക്കാണ് അത്തുലയ്ക്ക് ഇന്ദിരാകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഉന്നതങ്ങളിൽ സ്വാധീനം ഉറപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചത്. ഈ സ്വാധീനം സ്വന്തം രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിന്റെ ചിറകു മിനുക്കാൻ തത്രപ്പുർവ്വം ഉപയോഗിച്ചു എന്നതായിരുന്നു അത്തുലയുടെ നേട്ടം. വി. പി. നായിക്കിന്റെ മന്ത്രിസഭയിൽ അംഗമായിരിക്കുമ്പോൾ ഇൻറർ സ്റ്റേറ്റ് ചെക്ക് പോസ്റ്ററായ വാട് കാൽനാകയിൽ വച്ചു കള്ളക്കടത്തുമായി അത്തുലയെ പിടിച്ചത് പഴയ കഥയായിരിക്കാം. മുഖ്യമന്ത്രിയായപ്പോൾ കള്ളക്കടത്തിനുപകരം, അധികാരത്തിന്റെ മാന്ത്രികബുദ്ധിയോഗിച്ചു പണം പിരിച്ചുവെന്ന് വ്യത്യസ്തമേയുള്ളൂ. ഈ പണപ്പിരിച്ചാകട്ടെ, സ്വന്തം രാഷ്ട്രീയത്തിന് അടിത്തറയുണ്ടാക്കാനായിരുന്നു. അതാണ് അത്തുലയ്ക്കു വിനയായിത്തീർന്നത്. വ്യവസായ പ്രമുഖരിൽനിന്നും സംഭാവന പിരിക്കുന്നതിന് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ചരിത്രത്തോളം പഴക്കമുണ്ട്. 1977-ൽ ദേശീയജീവിതത്തെ നാറിച്ച സോവനീർ അപവാദം (ഒരിക്കലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാത്ത കോൺഗ്രസ് സോവനീറിനുവേണ്ടി ആറുകോടി രൂപയായിരുന്നു പിരിച്ചെടുത്തത്), അത്തുലയുടെ പണപ്പിരിവുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ എത്ര നിസ്സാരം.

ദേശീയ ജീവിതത്തെയാകെ ദുർഗന്ധപൂരിതമാക്കിക്കൊണ്ട് അത്തുലയുടെ ട്രസ്റ്റു പിരിവ്വിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ പുറത്തുവന്നപ്പോൾ, അതിൽ അന്തർവീച്ച അഴിമതിയെ ന്യായീകരിക്കാനാണ് ഇന്ദിരാ കോൺഗ്രസ് ശ്രമിച്ചത്. പാർലമെൻറിന്റെ ഇരുസഭകളിലും ഈ പ്രശ്നം കൊടുങ്കാറ്റായി പക്ഷേ കററവാളിയുടെ നേക്കു വിരൽപ്പൂണ്ടിടവരെ അംഗബലത്തിന്റെ മുഷ്കിൽ അമർത്തിവയ്ക്കാനാണ് രേണകക്ഷിക്കാർ ഉദ്യമിച്ചത്. നിയന്ത്രിത വസ്തുവായ സിമന്റ് ഇഷ്ടാനുസാരം വിതരണം ചെയ്തു അത്തുലയുടെ നടപടി ലോകസഭയിൽ പോലും ചെയ്യുവാൻ കേന്ദ്രാനുകൂല്യമന്ത്രി വെങ്കിട്ടരാമൻ ആ നടപടികളെ ന്യായീകരിച്ചു. ക്രമംവിട്ട് അത്തുല യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചില്ലെന്ന് വെങ്കിട്ടരാമന്റെ നിലപാടും, അത്തുലയെക്കെതിരായി ബോംബെ ഹൈക്കോടതി തള്ളിക്കളഞ്ഞതിരിക്കണം. മൂന്നാം ഗോറെ, പി. ബി. സാമന്ത് എന്നിവർ പേർന്ന് സമർപ്പിച്ച റിട്ടിന്മേൽ ബോംബെ ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജി ലെൻറിൻ വിധി എഴുതി: ട്രസ്റ്റുകൾക്ക് സംഭാവന നൽകിയ വൻ കെട്ടിട നിർമ്മാതാക്കൾക്ക് അത്തുല അവിഹിതമായി പ്രത്യേക സിമന്റ് കോട്ട അനുവദിച്ചു. സിമന്റ് നൽകലും സംഭാവന സ്വീകരിക്കലും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമായി തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അധികാര ദുർവിനിയോഗത്തിന്റെ ഉല്പാദനമായ കഥകൾ അക്കമിട്ട് നിരത്തിവച്ചപ്പോഴും അവ കഴമ്പില്ലാത്തതാണെന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന അത്തുലയ്ക്കു മുഖ്യമന്ത്രിപദമൊഴിയാൻ കോടതിയിലായി.

പേണ്ടിവന്ന എന്റർത്താണ് അധികാര ഓഹങ്കാരത്തിന്റെ വൃത്ത കെട്ടു കളി നാം കാണുന്നത്. സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിൽ റിട്ട് തള്ളപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലോ? അഴിമതിക്കാരനായ അത്തുലയ്ക്ക് തന്റെ രാഷ്ട്രീയ വേട്ടയുടേതാണ് സാധിക്കുമായിരുന്നു. ജനാധിപത്യത്തെ രക്ഷിക്കാൻ കോടതിക്ക് നിർഭയമായി പ്രവർത്തിക്കാനാവാത്ത സാഹചര്യങ്ങൾ നിലവിലിരിക്കെ ജസ്റ്റിസ് ലെൻറിൻ പ്രകടിപ്പിച്ച സാതന്ത്ര്യം ഒരിക്കൽക്കൂടി എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന വിശ്വാസം നിലനിറയുന്നു.

അവിടെ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ?

(9-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

പിറവി ബഹുസഹായമൊന്നും കൂടാതെ യുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. അജൈവങ്ങളിൽനിന്നും ജൈവംപിറന്നു, അത്രതന്നെ. ഇനി സ്വല്പം ചുരുക്കിപ്പറയാം. ജീവൻ വേണമെങ്കിൽ ആദ്യം വേണ്ടത് ന്യൂക്ലിയക് അമ്ലമാണ്. ആവർത്തനത്തിന്റെ താക്കോൽ ഇതുതന്നെ. അമിനോ ആസിഡ് എന്ന മറ്റൊരു സുപ്രധാന ഘടകം നിർമ്മിക്കാനുള്ള ആജ്ഞ അടങ്ങുന്നതും ഇതിലാണ്. അവയെ ഒന്നിച്ചു ചേർത്ത് പ്രോട്ടീൻ നിർമ്മിക്കുന്നതും ന്യൂക്ലിയക് ആസിഡത്രെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ജീൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത് ഈ ആസിഡുകളാണ്. അതായത് ജീവന്റെ അടിസ്ഥാനമത്രമത്രെ ന്യൂക്ലിയക് ആസിഡ്. മനുഷ്യജീനുകൾ ഡി. എൻ. എ. എന്ന ചുരുക്കപ്പേരിലറിയുന്ന ന്യൂക്ലിയക് ആസിഡിനാൽ നിർമ്മിതമാണ്. സ്വയം പെരുകുന്ന ഡി. എൻ. എ. മോളികുളുകൾ അഥവാ അവയുടെ സഹോദരിയായ ആർ. എൻ. എ. മോളികുളുകൾ ആയുട്ടാവണം. ജീവന്റെ ആവിർഭാവം. അമിനോ ആസിഡും പ്രോട്ടീനും കൂടാതെ നിലനിൽക്കാൻ കഴിയുന്ന ജീവകണം ഇതുതന്നെ.

വെള്ളിമാടുകുന്നിൽ ഒഴുകിയ ചോരപ്പഴ

(11-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

വെടിപൊട്ടുന്നതുപോലൊരു ശബ്ദം കേട്ടതായി സമീപവാസികൾ പറയുന്നു. രണ്ടുതവണ ആവർത്തിച്ച ആ ശബ്ദം വെടിയുടേതായിരുന്നുവെന്ന് പിന്നീടുതന്നെ നിലവിലിട്ടുകളിൽ നിന്നെ ഊഹിക്കാനായുള്ളൂ. അവർ പാഞ്ഞെത്തുമ്പോഴേക്കും എല്ലാം സംഭവിച്ച കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ നീണ്ട തിരശ്ശീലാണ് പലരും വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്തുവരാൻതന്നെ ധൈര്യപ്പെട്ടത്. അബൂബക്കർ ഒരു മനോരോഗിയാണെന്ന വാർത്തയെ അവർ നിഷേധിക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊരു വാർത്ത പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിന്റെ പേരിൽ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനോട് വർ കയർക്കുകപോലുമുണ്ടായി.

സമ്പൂർണ്ണ ജാതകഗണിതം

3-ാം പതിപ്പ്
ഇതപര്യന്തം ഇത്ര വലിയ ഒരു ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥം ലഭ്യമാകാത്തതിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ജാതകസംബന്ധമായ എല്ലാ ഗണിതസൂത്രങ്ങളും ഏകദേശം കൃത്യമായും മനസ്സിലാക്കി പരസഹായംകൂടാതെ ചെലവ്കൂടാതെ സ്വയംഗണിച്ച് ഫലം അറിയുവാൻ കഴിയും. വിശദമായ സൂത്രീകരണത്തിനനുസരിച്ച് ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

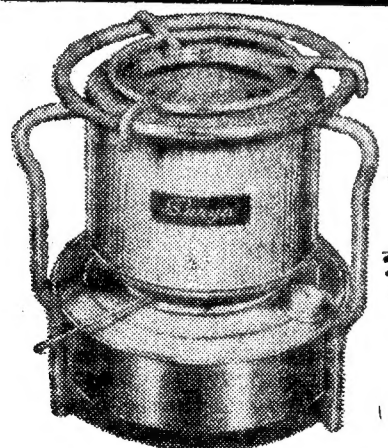
പേജ് 844, വില 32 രൂപ, പോസ്റ്റേജ് 5 രൂപ

കേരളത്തിലെ എല്ലാ പ്രധാനപുസ്തകശാലകളിലും കിട്ടും ഉള്ളിൽ നേരിട്ടെടുക്കുക.

വിദ്യാരംഭപ്രസ്സ് P.L.P. ആലപ്പുഴ

INTRODUCING

Surya SuperDeluxe

100% safe

THE BEST STOVE AVAILABLE TODAY

SPARES READILY AVAILABLE

HERO METAL CRAFTS

NAGERCOIL. 629001

“വാത്സ്യായനന്റെ കാമശാസ്ത്രം”

- (നിങ്ങളുടെ കുടുംബസുഹൃത്തു്)
1. നിങ്ങളുടെ മധുവിധുക്കലം നിങ്ങളു നില്പവാനി!
 2. ഒരു കട്ടി നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുവോൾ മാത്രം!
 3. അതു് ആണോ പെണ്ണോ എന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ തീരുമാനിക്കാം!
 4. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ പരസ്പരം എങ്ങനെ സഹകരിക്കണം!
 5. വന്ധ്യതാ നിവാരണത്തിനും മറ്റു മുളള ശാസ്ത്രീയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ “കാമശാസ്ത്രം”

Dr. വാസു B. Sc. M.B.B.S. M.D.
യുടെ മലയാള പരിഭാഷ, 1982 മേയ് 30-ന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.
ഡെമ്മിട്ട് സൈസ് 800 പേജ് ചിത്രങ്ങൾ സഹിതം.
മുഖവില 95 ക.

പ്രീ-പബ്ലിഷേഷൻ സൗജന്യനിരക്ക് 75 ക.
തവണകളായി 80 ക.
(10+15+15+20+20)
ഉടനെ 10 ക. അടച്ച് പേൻ രജിസ്ട്രാർ ചെയ്യുക.
ആദ്യം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്ന 2000 പേർക്ക് മാത്രം സൗജന്യം.

Draft or M. O. To സെക്രട്ടറി,
S. N. പബ്ലിഷേഴ്സ്,
മുഹമ്മ 688525, ആലപ്പുഴ.

CURRENT NEWS

കുട്ടികളും അമ്മമാരും കുറൻ്റ് ബുക്സും പുസ്തകോത്സവവും...

ഉത്സവത്തിന് പോകാൻ കൂടുതൽ താല്പര്യം ആർക്കാണ്? കുട്ടികൾക്കും സ്ത്രീകൾക്കും. അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും. പുറപ്പെട്ടുക, ഉടനെ-കുറൻ്റ് ബുക്സി ലേക്ക്. തിരുവനന്തപുരം, ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം, എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ, കോഴിക്കോട്, തലശ്ശേരി. കുട്ടികൾക്കുവേണ്ട നൂറുനൂറു പുസ്തകങ്ങൾ-മലയാളവും ഇംഗ്ലീഷും. അതുപോലെതന്നെ സ്ത്രീകൾക്കും 10 ക.യ്ക്ക് 12.50 ക.യുടെ പുസ്തകം കിട്ടുന്നു. 25 ക.യ്ക്ക് 35 ക.; 50 ക.യ്ക്ക് 72 ക.; 75 ക.യ്ക്ക് 112.50 ക.; 100 ന് 155-.. ഇംഗ്ലീഷ് 5 മുതൽ 50 വരെ ശതമാനം കുറച്ചുവരുന്നു. 25 ക.യ്ക്ക് പുസ്തകങ്ങളെത്താൽ സമ്മാന കൂപ്പൺ. നൂറുകൊല്ലം സമ്മാനങ്ങളും കുറൻ്റ് ബുക്സിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും.

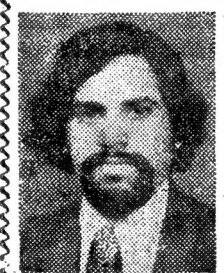
- 1-ാം സമ്മാനം.-ഉഷാ ടേബിൾഫോൻ
- 2-ാം സമ്മാനം.-ഫിലിപ്പ്സ് ഓൻസീസ്റ്റർ റേഡിയോ
- 3-ാം സമ്മാനം.-H. M. T. വാച്ച്.

READ
RATHNABALA
CHILDREN'S ILLUSTRATED TAMIL
MONTHLY MAGAZINE
Post Box No. 17
SIVAKASI 626123.

എല്ലാവിധ ഔഷധങ്ങൾക്കും പകലും രാത്രിയും സമീപിക്കുക.
കൃഷ്ണാ മെഡിക്കൽ സ്റ്റോഴ്സ്
പഴവങ്ങാടി, തിരുവനന്തപുരം.
SKP ഫോൺ: 5454

35 M. M. Silent Movie Home Cinema Projector
Price: Rs.150
Send M. O. for Rs. 4.30 for sending the detailed Catalogue book for Projector and Film Price List by Registered Post to your address.
Please write only in English.
Manufacturers:-
FILM COMPANY,
(Established Year 1967)
Post Box No. 269, Sivakasi-626123, Tamilnadu.

ഭാരതവ്യജിവിതം നിരാശപ്പെടുമ്പോൾ

വിവാഹത്തിന് മുൻപും ശേഷവും ലൈംഗിക ബലഹീനത അനുഭവപ്പെട്ട് പല ചികിത്സകളും ചെയ്ത് സുഖപ്രദമാകാതെ നിരാശയിൽ കഴിയുന്നവർ ലൈംഗികരോഗചികിത്സയിൽ വിദഗ്ദ്ധരായ Dr. K. O. ജോസ് (Govt. Regd), Dr. B. A. രാജ (Govt. Regd.) എന്നിവരെ നേരിൽ സമീപിച്ച് നിങ്ങളുടെ ലൈംഗികജീവിതം സുഖകരമാക്കുവാൻ സ്വസ്ഥസ്വലനം, ശീശ്ശിസ്വലനം, ശക്തികരവും, ലൈംഗികാവയവങ്ങളുടെ വളർച്ചക്കുറവും, ഉദ്ധാരണമില്ലായ്മ, ലൈംഗികപ്രക്രിയയിൽ കുഴിപ്പുറവും, ഭാരതവ്യപരജയം, സിഫിലിസ്, ഗൊണോറിയ മുതലായ രതിമുക്തരായവർ ചികിത്സിച്ച് നിശ്ശേഷം സുഖപ്പെടുത്തി സംതൃപ്തമായ കുടുംബജീവിതം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും ചികിത്സിക്കുന്നു.

മെറീന മെഡിക്കൽ സെൻറർ

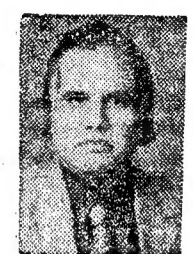
എറണാകുളം സഞ്ജം റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ മുൻവശം (മുസ്ലിം പള്ളിക്കടുത്ത് സമീപം), കോച്ചിൻ-16

നിർമ്മലമായ മുഖകാന്തിയ്ക്ക്
മെഡിമിക്സ്
ആയുർവ്വേദ ടോൺലിക് സോപ്പ്

മുഖത്തെ മുഖപൊരുഷം, മെന്ററി, താരൻ, ചുണ്ണാമ്പ്, ചുട്ടപൊരുഷം, കറുപ്പുപാടുകൾ, ദോഷമുറപ്പാക്കി.

CHOLAYIL PHARMACEUTICALS

വിവാഹത്തിന് മുൻപും പിൻപും

ഉണ്ടാവുന്ന എല്ലാ രോഗസ്യവ്യാധികളേയും നാഡി തളച്ചു, ബലഹീനത, ധാതുക്കുറവ്, മുത്രശയ രോഗങ്ങൾ ഇവകളേയും മാറ്റി നവചൈതന്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ഇന്നുതന്നെ ഇന്ത്യയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ലൈംഗികരോഗവിദഗ്ദ്ധൻ Dr. M. S. സർക്കാരിനെ (Govt. Regd.) സമീപിക്കുക. എല്ലാ ദിവസവും ചികിത്സിക്കുന്നു.

ഡോ: M. S. സർക്കാർ ഡിസ്പെൻസറി

മണക്കാട് മാക്കുറം, കോപ്പറേഷൻ നഴ്സറി സ്കൂളിന് പുറകുവശം, കരുമാം, റോഡ്, തിരുവനന്തപുരം.

സൂത്രീകൾക്ക് ലാവണുകല്പം

Licence No. 31/25 D/80

പ്രസവരക്ഷയ്ക്ക് അത്യന്തമം സ്രാവരോഗങ്ങൾക്കു ഫലപ്രദം (പ്രഥമോപരിക്ഷണത്തില്ല)

ആയുർവ്വേദോചാര്യ-
കെ. കണ്ണുനാഥൻ വൈദ്യൻ
(Gold Medalist)

പൗരസ്ത്യ ഫാർമസി & സേവാസഭനം
കുളിനിക

P. O. Perinad (691 601), Quilon
Phone: 2859

നിങ്ങളുടെ വിട്ടിൽ രോഗബാധകൾ

ഡോ: ജി. വേലായുധൻ എം. ഡി.

മി. പി. വി.—തലശ്ശേരി

ചോദ്യം:

എന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് നാല്പതുവയസ്സായി. നല്ല ആരോഗ്യമുണ്ട്. ഗർഭധാരണശേഷിയുള്ളതായി പരിശോധനയിൽ മനസ്സിലാക്കി. എന്നിട്ടും കഴപ്പമില്ല. ഇനിയും ഒരു പിതാവു കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്താണിതിനൊരു പരിഹാരം?

ഉത്തരം:

മുപ്പത്തഞ്ചു—മുപ്പത്തിപ്പതു വയസ്സ് കഴിഞ്ഞാൽ ഗർഭോല്പാദനശേഷി വളരെ കുറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പലരും നാല്പതിലും അതിനുശേഷവും ഗർഭവേതികളാകുന്നുമുണ്ട്. ശാരീരികമായി നല്ല ആരോഗ്യമുള്ളവരെല്ലാം സന്താനോല്പാദനത്തിന് നല്ല ശേഷിയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നില്ല. നേരെ മറിച്ചു ആരോഗ്യം കുറഞ്ഞവർ എന്നു തോന്നുന്ന പലരും സന്താനോല്പാദനത്തിനു വളരെ ശേഷിയുള്ളവരായി കാണുന്നുമുണ്ട്. നാല്പതുവയസ്സുകഴിഞ്ഞ് പ്രസവിക്കുന്ന പലർക്കും ശിശുക്കൾക്ക് ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ടാകാൻ അല്പം കൂടുതൽ സാധ്യതയുണ്ട്. താമസംവിനാ നിങ്ങൾ വിദഗ്ദ്ധമായ ചികിത്സയ്ക്കു വിധേയമാകേണ്ടതാണ്.

മിസസ് കെ. ജി.—പന്തളം

ചോദ്യം:

പ്രസവിച്ചു മൂന്നാഴ്ചയായി. കുട്ടിക്കു കൊടുക്കാൻ തീരെ പാലില്ല. എന്തു മരുന്നുകഴിച്ചാൽ പാലുണ്ടാകും?

ഉത്തരം:

ശിശുവിനെക്കൊണ്ടു മല ഉറവിച്ച പാൽ കുടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. അതാണ് പാൽ ഉല്പാദനത്തിന് ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം. നല്ല ആഹാരങ്ങൾ കഴിക്കണമെന്നല്ലാതെ, പാൽ ഉല്പാദനത്തിനായി ഫലപ്രദമായ ചികിത്സകൾ ഇല്ലെന്നുള്ളതാണ് വസ്തുത.

മി. ബി. ആർ. പി.—ദുബായ്

ചോദ്യം:

ആറു വർഷത്തോളമായി യു. എ. ഇ—ൽ പണിചെയ്തു ജീവിക്കുന്നവനാണ് ഞാൻ. രണ്ടു വർഷംമുമ്പ് നാട്ടിൽപോയി വിവാഹം കഴിച്ചു. ഒന്നരമാസത്തോളം ഭാര്യയുമായി കഴിഞ്ഞു. പ്രതിരോധനപദികളൊന്നും എടുക്കാതെ കുട്ടികൾ വേണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടെതന്നെ കഴിഞ്ഞു. ഫലമുണ്ടായില്ല. വീണ്ടും നാട്ടിൽപ്പോയി രണ്ടരമാസം നിന്നു. അടുത്തു

ത്തുള്ള ആശുപത്രിയിലെ ഗൈനക്കോളജി സ്റ്റീനൈക്കു. എന്റെ ബീജം പരിശോധിച്ചു. ഭാര്യയ്ക്ക് ഡി. ആൻഡ് സി. എടുത്തു. ഭാര്യയ്ക്കു മൂറു തൊറി 13-ാംദിവസം വീണ്ടും മെൻസസ്സായി. അംഗങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു കടും ബമാണ് ഞങ്ങളുടേതു്. ഒരു സന്താനം അത്യാവശ്യമാണ്. എന്റെ ബീജം പരിശോധിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ P.C.—R.B. C.—CC/ Occasional എന്നു കാണുന്നു. ഇതിൽ വല്ല അപകടമുണ്ടോ? ഇനി നാട്ടിൽ പോകണമെങ്കിൽ ഒന്നരവർഷം കഴിയണം. ഡോക്ടറുടെ

മറുപടി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഉത്തരം:

നാലു മാസം മാത്രം ഒന്നിച്ചു താമസിച്ചിട്ട് അതിനിടയിൽ ഗർഭധാരണം നടന്നില്ലെങ്കിൽ കണ്ഠിതപ്പെടാൻ കാര്യമില്ല. സാധാരണഗതിയിൽ ഒരുവർഷം തുടരെ ഒന്നിച്ചു താമസിച്ചിട്ടും ഗർഭധാരണം നടന്നില്ലെങ്കിലാണ് ചികിത്സയ്ക്കു വിധേയമാകേണ്ടതു്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴുള്ള നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയും ആകാംക്ഷയും ഗർഭധാരണത്തിനുള്ള തടസ്സമായി ഭവിക്കാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. റിപ്പോർട്ടിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഗരിയല്ല. ഏകദേശം ഒരു വർഷമെങ്കിലും കഴിയുന്നിടത്തോളം തുടർച്ചയായി ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. അതിനുശേഷവും ഗർഭധാരണം നടന്നില്ലെങ്കിൽ ചികിത്സയ്ക്കു വിധേയമാകണം. വിവാഹാനന്തരം ഭവതികളിൽ തൊണ്ണൂറു ശതമാനവും ഒരുവർഷത്തിനകം ഗർഭധാരണം നടക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. അതിനാൽ കുറച്ചുനാൾകൂടി സമാധാനമായി കഴിയുന്നതായിരിക്കും നല്ലതു്.

മിസസ് കെ. ആർ.—മദ്രാസ്

ചോദ്യം:

പതിനാറു പതിനാലും പ്രായമുള്ള രണ്ടു കുട്ടികളുടെ അമ്മയാണ് ഞാൻ. 48 വയസ്സായി എന്നിട്. ഒന്നും രണ്ടുമാസം വൈകിയാണ് ആർത്തവമുണ്ടാകുന്നതു്. ഗർഭിണിരോധന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഇനിയും ഗർഭധാരണം നടക്കുമോ?

ഉത്തരം:

ആർത്തവം നിൽക്കുന്നതു പലർക്കും ഇങ്ങനെയാണ്. നാല്പത്തിയെട്ടു വയസ്സായ നിങ്ങൾക്കു ഗർഭധാരണത്തിനുള്ള സാധ്യത വളരെ കുറവായിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ, ഗർഭധാരണത്തിനുള്ള സാധ്യത ഇല്ലെന്നു പറയാനാവില്ല.

മി. കെ. യു. കെ.—ഗുണ്ടൂർ

ചോദ്യം:

ഞാൻ 26 വയസ്സുള്ള ഒരു യുവാവാണ്. ഒരു മാസം മുമ്പ് ഒരു സ്ത്രീയുമായി ശാരീരികമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ലിംഗാഗ്രത്തിൽ തൊലിക്കുരുവശം നേരിയ തോതിൽ പ്രണങ്ങളുണ്ടായി. ഒരു ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശത്തിൽ Minigeline Cap-ഉം Kenkomb Ointment-ഉം ഉപയോഗിച്ചു. അതിനുശേഷം VDRL, ടെസ്റ്റിൽ നെഗറ്റീവ് ആയിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ലിംഗാഗ്രത്തിൽ infection ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അവീടം നല്ല ചൊറി ചിലും. താങ്കളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ഉത്തരം:

നിങ്ങൾ ഗുഹ്യരോഗവിഭാഗത്തിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഡോക്ടറെ സമീപിച്ചു് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം.

Published by M. S. Sreenivasan on behalf of Laisa Publications Private Ltd. Trivandrum-695024 and printed by him at Ravi Printers & Publishers Pvt. Ltd., KAUMUDI BUILDINGS, Trivandrum-695024. Editor: M. S. MANI.

Business Executives:

BOMBAY—Mrs. Mrinalini Hegde
Phone: Office 230313 Res. 81662

NEW DELHI—Mrs. Deepak Dawar
Phone: Office 385311 Res. 618000

CALCUTTA—Mrs. Aroka Guha
Phone: 456750

BANGALORE—Mrs. Mini Jayaprakash
Phone: Office 576808 Res. 55169

MADRAS—Mrs. Nirmala Menon
Phone: Office 86649 Res. 81407

COCHIN—Mrs. Mangala Nayak
Phone: Office 37228 Res. 37234